

Europeiska unionens officiella tidning

L 261

fyrtiosjunde årgången

6 augusti 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1385/2004 av den 29 april 2004 om förvaltning av dubbelkontrollsystemet utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter ⁽¹⁾ 1
- ★ Rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer 15
- ★ Rådets direktiv 2003/81/EG av den 29 april 2004 om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna 19
- ★ Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare 24

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2004/573/EG:

- ★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande 28

2004/574/EG:

- ★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken 36

Pris: 26 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2004/575/EG:	
★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det till Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavet mot förorening hörande protokollet om samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att, vid nödsituationer, bekämpa förorening av Medelhavet	40
Protokoll om samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att, vid nödsituationer, bekämpa förorening av Medelhavet	41
2004/576/EG:	
★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om ingående av ett avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel	47
2004/577/EG:	
★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstan om upprättande av ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter	48
Avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstans regering om upprättande av ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter	49
2004/578/EG:	
★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om ingående av ramavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska rymdorganisationen	63
Ramavtal mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska rymdorganisationen	64
2004/579/EG:	
★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet	69
2004/580/EG:	
★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om makroekonomiskt bistånd till Albanien och upphävande av beslut 1999/282/EG	116
2004/581/EG:	
★ Rådets beslut av den 29 april 2004 om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna	119
Medlemsstaternas regeringsföreträdares konferens	
2004/582/EG:	
★ Beslut av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 28 april 2004 om privilegier och immunitet för Athena	125

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1385/2004

av den 29 april 2004

om förvaltning av dubbelkontrollsystemet utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kazakstan, å andra sidan⁽¹⁾, trädde i kraft den 1 juli 1999.
- (2) Europeiska gemenskapen och Kazakstan enades om att upprätta ett dubbelkontrollsystem avseende vissa stålprodukter för perioden 1 januari 2000–31 december 2001. Detta avtal genom skriftväxling godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom beslut 1999/865/EG⁽²⁾. Motsvarande genomförandelagstiftning för gemenskapen infördes genom förordning (EG) nr 2743/1999⁽³⁾.
- (3) Situationen beträffande import från Kazakstan till gemenskapen av vissa stålprodukter har granskats noggrant, och parterna har på grundval av relevanta uppgifter som tillhandahållits dem ingått ett avtal genom skriftväxling⁽⁴⁾, i vilket ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar upprättas för perioden från och med den dag då denna förordning träder i kraft till och med den 31 december 2004, om inte båda parter kommer överens om att avsluta systemet tidigare.

- (4) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För perioden från och med den dag då denna förordning träder i kraft till och med den 31 december 2004 skall, i enlighet med bestämmelserna i det ovan nämnda avtalet genom skriftväxling, för import till gemenskapen av vissa, i bilaga I angivna, stålprodukter som omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen och som har sitt ursprung i Kazakstan krävas uppvisande av ett kontrollokument som stämmer överens med förlagan i bilaga II och som utfärdats av myndigheterna i gemenskapen.

2. För perioden från och med den dag då denna förordning träder i kraft till och med den 31 december 2004 skall för import till gemenskapen av de stålprodukter som anges i bilaga I och som har sitt ursprung i Kazakstan dessutom krävas att de behöriga kazakstanska myndigheterna utfärdar ett exportdokument. Exportdokumentet skall stämma överens med förlagan i bilaga III. Det skall vara giltigt för export inom hela gemenskapens tullområde. Importören måste uppvisa exportdokumentet i original senast den 31 mars året efter det år då de varor som omfattas av dokumentet avsändes.

3. Avsändningen skall anses ha ägt rum dagen för lastningen på det transportmedel som användes för exporten.

⁽¹⁾ EGT L 196, 28.7.1999, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 342, 31.12.1999, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 342, 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Se sidan 49 i detta nummer av EUT.

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

4. Klassificeringen av de produkter som omfattas av denna förordning skall grunda sig på gemenskapens tulltaxe- och statistiknomenklatur (nedan kallad "KN"). Ursprunget för de produkter som omfattas av denna förordning skall fastställas i enlighet med de gällande bestämmelserna i gemenskapen.

5. Gemenskapens behöriga myndigheter skall förbinda sig att underrätta Kazakstan om alla ändringar av KN vilka avser de produkter som omfattas av denna förordning innan sådana ändringar träder i kraft i gemenskapen.

6. Varor som avsänds före det att denna förordning träder i kraft skall undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

Artikel 2

1. Det kontrolldokument som avses i artikel 1 skall utfärdas automatiskt av den behöriga myndigheten i medlemsstaterna, utan avgift och för alla begärda kvantiteter, inom fem arbetsdagar efter det att en importör i gemenskapen lämnat in en ansökan, oavsett var importören är etablerad inom gemenskapen. Utan bevis för motsatsen skall ansökan anses ha mottagits av den behöriga nationella myndigheten senast tre arbetsdagar efter det att den lämnades in.

2. Ett kontrolldokument som utfärdats av någon av de behöriga nationella myndigheter som förtecknas i bilaga IV skall vara giltigt i hela gemenskapen.

3. Importörens ansökan om ett kontrolldokument skall innehålla följande uppgifter:

a) Sökandens namn och fullständiga adress (inbegripet telefon- och faxnummer samt eventuellt identifieringsnummer som används av de behöriga nationella myndigheterna) samt registreringsnummer för mervärdesskatt, om den sökande är mervärdesskattepliktig.

b) I förekommande fall namn på och fullständig adress till deklaranter eller den som företräder sökanden (inbegripet telefon- och faxnummer).

c) Exportörens fullständiga namn och adress.

d) En noggrann beskrivning av varorna, inbegripet deras

— handelsbeteckning,

— KN-nummer,

— ursprungsland,

— avsändarland.

e) Nettovikt uttryckt i kg och kvantitet uttryckt i annan föreskriven enhet än nettovikt, enligt nummer i Kombinerade nomenklaturen.

f) Varornas cif-värde i euro vid gemenskapens gräns, enligt nummer i Kombinerade nomenklaturen.

g) I förekommande fall att de berörda produkterna är andra-sorteringsprodukter eller av bristfällig kvalitet (¹).

h) Planerad tidpunkt och plats för tullklarering.

i) Huruvida ansökan avser samma kontrakt som en tidigare inlämnad ansökan.

j) Följande förklaring, daterad och undertecknad av sökanden samt med ett förtydligande av dennes namn i versaler:

"Jag bekräftar härmed att uppgifterna i denna ansökan är korrekta och lämnade i god tro och att jag är etablerad i gemenskapen."

Importören skall också överlämna en kopia av försäljnings- eller köpekontraktet och proformafakturan eller, om varorna inte köps direkt i tillverkningslandet, ett tillverkningsintyg utfärdat av det producerande stålverket.

4. Kontrolldokument får endast användas under den tid som åtgärder för liberalisering av importen är i kraft med avseende på transaktionerna i fråga. Utan att det påverkar eventuella ändringar av gällande importbestämmelser eller beslut som fattas inom ramen för ett avtal eller förvaltningen av en kvot

— skall giltighetsperioden för kontrolldokumentet vara fyra månader,

— får outnyttjade eller endast delvis utnyttjade kontrolldokuments giltighetstid förlängas för en motsvarande period.

5. Importören skall återlämna kontrolldokumentet till den utfärdande myndigheten vid giltighetsperiodens slut.

Artikel 3

1. Ett konstaterande av att det pris per enhet till vilket transaktionen genomförs överstiger det pris som anges i kontrolldokumentet med mindre än 5 % eller att det totala värdet eller den totala kvantiteten av de produkter som faktiskt importeras överstiger det värde eller den kvantitet som anges i kontrolldokumentet med mindre än 5 % skall inte hindra de berörda produkternas övergång till fri omsättning.

2. Ansökningar om kontrolldokument och själva dokumenten skall vara konfidentiella. De skall vara förbehållna de behöriga myndigheterna och sökanden.

⁽¹⁾ Enligt de kriterier som anges i kommissionens meddelande om identifieringskriterier som medlemsstaternas tullmyndigheter använder för de stålprodukter från tredjeland som är av sekunda kvalitet (EGT C 180, 11.7.1991, s. 4).

Artikel 4

1. Inom de första tio dagarna av varje månad skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna

- a) uppgifter om de kvantiteter och värden (beräknade i euro) för vilka kontrolldokument utfärdades under den föregående månaden,
- b) uppgifter om importen under den månad som föregick den månad som avses i a.

De uppgifter medlemsstaterna tillhandahåller skall delas upp efter produkt, KN-nummer och land.

2. Medlemsstaterna skall meddela alla missförhållanden eller fall av bedrägeri som upptäcks och, i förekommande fall, skälen till att de har vägrat att bevilja ett kontrolldokument.

Artikel 5

Alla meddelanden enligt denna förordning skall ställas till kommissionen och skall sändas på elektronisk väg via det integrerade nät som upprättats för detta ändamål, om det inte av tvingande tekniska skäl är nödvändigt att tillfälligt använda andra kommunikationssätt.

*Artikel 6***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Vid hänvisning till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3. i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

*Artikel 7***Slutbestämmelser**

De ändringar av tilläggen som kan bli nödvändiga för att beakta ändringar av bilagan eller tilläggen till avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstan eller ändringar som görs av gemenskapsbestämmelserna om statistik, tullförfaranden eller gemensamma regler för import eller importövervakning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 6.2.

Denna förordning träder i kraft den femtonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

BILAGA I

Förteckning över produkter som omfattas av dubbelkontroll utan kvantitativa begränsningar

KAZAKSTAN

- ex 7211 23 30 (Taric-nummer 7211 23 30 99)
  - ex 7211 23 80 (Taric-nummer 7211 23 80 99)
  - ex 7211 29 00 (Taric-nummer 7211 29 00 91)
  - ex 7211 29 00 (Taric-nummer 7211 29 00 99)
  - ex 7211 90 00 (Taric-nummer 7211 90 00 90)
  - ex 7211 23 20 (Taric-nummer 7211 23 20 90)
  - ex 7225 19 10 (Taric-nummer 7225 19 10 00)
  - ex 7225 19 90 (Taric-nummer 7225 19 90 00)
  - ex 7226 19 10 (Taric-nummer 7226 19 10 00)
  - ex 7226 19 80 (Taric-nummer 7226 19 80 10)
  - ex 7226 19 80 (Taric-nummer 7226 19 80 90)
  - ex 7226 11 00 (Taric-nummer 7226 11 00 90)
-

BILAGA II

EUROPEAN COMMUNITY SURVEILLANCE DOCUMENT

Holder's copy	1	1. Consignee (name, full address, country, VAT number)	2. Issue number		
			3. Proposed place and date of import		
		4. Authority responsible for issue (name, address and telephone No)		6. Country of origin (and nomenclature code)	
		5. Declarant/representative as applicable (name and full address)		7. Country of consignment (and nomenclature code)	
	1	8. Last day of validity			
9. Description of goods		10. CN code and category			
		11. Quantity in kilograms (net mass) or in additional units			
		12. Value in euro, cif at Community frontier			
13. Additional remarks					
14. Competent authority's endorsement					
Date :					
Signature:				Stamp:	

15. ATTRIBUTIONS Indicate the quantity available in part 1 of column 17 and the quantity attributed in part 2 thereof			
16. Net quantity (net mass or other unit of measure stating the unit)		19. Customs document (form and number) or extract No and date of attribution	20. Name, Member State, stamp and signature of the attributing authority
17. In figures	18. In words for the quantity attributed		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Extension pages to be attached hereto.

EUROPEAN COMMUNITY SURVEILLANCE DOCUMENT

2	1. Consignee (name, full address, country, VAT number)	2. Issue number	
		3. Proposed place and date of import	
		4. Authority responsible for issue (name, address and telephone No)	
	Copy for the issuing authority	5. Declarant/representative as applicable (name and full address)	6. Country of origin (and nomenclature code)
7. Country of consignment (and nomenclature code)			
2		8. Last day of validity	
9. Description of goods		10. CN code and category	
		11. Quantity in kilograms (net mass) or in additional units	
		12. Value in euro, cif at Community frontier	
13. Additional remarks			
14. Competent authority's endorsement			
Date :			
Signature:		Stamp:	

15. ATTRIBUTIONS Indicate the quantity available in part 1 of column 17 and the quantity attributed in part 2 thereof				
16. Net quantity (net mass or other unit of measure stating the unit)		18. In words for the quantity attributed	19. Customs document (form and number) or extract No and date of attribution	20. Name, Member State, stamp and signature of the attributing authority
17. In figures				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				

Extension pages to be attached hereto.

EUROPEISKA GEMENSKAPEN/KONTROLLDOKUMENT

1. Mottagare (namn, fullständig adress, land, registreringsnummer för mervärdesskatt)
2. Utfärdandenummer
3. Planerad plats och planerat datum för import
4. Behörig utfärdande myndighet (namn, adress och telefonnummer)
5. Uppgiftslämnare/företrädare (i förekommande fall) (namn och fullständig adress)
6. Ursprungsland (och geonomenklaturnummer)
7. Avsändarland (och geonomenklaturnummer)
8. Sista giltighetsdag
9. Varubeskrivning
10. KN-nummer och typ
11. Nettovikt i kg eller i ytterligare enhet
12. Cif-värdet i euro vid gemenskapens gräns
13. Ytterligare upplysningar
14. Behörig myndighets påskrift

Datum: .....

Underskrift:

Stämpel:

15. AVRÄKNING

Ange tillgänglig kvantitet i delfält 1 under kolumn 17 och den avräknade kvantiteten i delfält 2

16. Nettokvantitet (nettovikt eller annan måttenhet med angivande av måttenheten)
17. Med siffror
18. Avräknad kvantitet med bokstäver
19. Tullhandling (formulär och nummer) eller utdragsnummer och avräkningsdatum
20. Namn, medlemsstat, den avräknande myndighetens stämpel och underskrift

Tilläggsblad kan bifogas.

_____

BILAGA III

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No	
	3. Year		4. Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT DOCUMENT (steel products)			
	6. Country of origin		7. Country of destination	
8. Place and date of shipment – means of transport	9. Supplementary details			
10. Description of goods – manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾	
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY				
15 Competent authority (name, full address, country)	At ..... on			
	(Signature)		(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.

⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2 No	
	3. Year		4 Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT DOCUMENT (steel products)			
	6. Country of origin		7. Country of destination	
8. Place and date of shipment – means of transport	9. Supplementary details			
10. Description of goods – manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾	
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY				
15. Competent authority (name, full address, country)	At ..... on			
	(Signature)		(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.

⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

EXPORTDOKUMENT**(stålprodukter)**

1. Exportör (namn, fullständig adress, land)
2. Nr
3. År
4. Produktgrupp
5. Mottagare (namn, fullständig adress, land)
6. Ursprungsland
7. Destinationsland
8. Plats och datum för avsändandet — Transportmedel
9. Övriga upplysningar
10. Varubeskrivning — Tillverkare
11. KN-nr
12. Kvantitet
13. Fob-varde
14. CERTIFIERING AV BEHÖRIG MYNDIGHET
15. Behörig myndighet (namn, fullständig adress, land)

Utfärdat i ....., den
.....
(Underskrift) (Stämpel)

BILAGA IV

LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES
SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ
LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER
LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN
PÄDEVATE RIIKLIKE ASUTUSTE NIMEKIRI
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES
ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI
VALSTU KOMPETENTO IESTĀŽU SARAKSTS
ATSAKINGŲ NACIONALINIŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS
AZ ILLETÉKES NEMZETI HATÓSÁGOK LISTÁJA
LISTA TA' L-AWTORITAJIET KOMPETENTI NAZZJONALI
LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE INSTANTIES
LISTA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH
LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES
ZOZNAM PŘÍSLUŠNÝCH ŠTÁTNYCH ORGÁNOV
SEZNAM PRISTOJNIH NACIONALNIH ORGANOV
LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA
FÖRTECKNING ÖVER BEHÖRIGA NATIONELLA MYNDIGHETER

BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral "Économie, PME, classes moyennes et énergie"
 Administration du potentiel économique
 Politiques d'accès aux marchés, service "Licences"
 Rue Général Leman, 60
 B-1040 Bruxelles
 Télécopieur (32-2) 230 83 22

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle
 (BAFA)
 Frankfurter Straße 29-35
 D-65760 Eschborn 1
 Fax: (+49-61) 969 42 26

Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand & Energie
 Bestuur Economisch Potentieel
 Marktoogangsbeleid, dienst Vergunningen
 Generaal Lemanstraat 60
 B-1040 Brussel
 Fax (32-2) 230 83 22

EESTI

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium
 Harju 11
 EE-15072 Tallinn
 Faks: +372-6313660

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
 Licenční správa
 Na Františku 32
 110 15 Praha 1
 Fax: (420-2) 24 21 21 33

ΕΛΛΑΔΑ

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
 Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Ροών
 Κορνάρου 1
 EL-105 63 Αθήνα
 Φαξ: (30-210) 328 60 94

DANMARK

Erhvervs- og Boligstyrelsen
 Økonomi- og Erhvervsministeriet
 Vejsløvej 29
 DK-8600 Silkeborg
 Fax: (45) 35 46 64 01

ESPAÑA

Ministerio de Economía
 Secretaría General de Comercio Exterior
 Subdirección General de Productos Industriales
 Paseo de la Castellana, 162
 E-28046 Madrid
 Fax (34) 913 49 38 31

FRANCE

Bureau "Textile importations"
Direction générale de l'industrie, des technologies de l'information et des postes (DIGITIP)
12, rue Villiot
F-75572 Paris Cedex 12
Télécopieur (33-1) 53 44 91 81

IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment
Import/Export Licensing, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
Dublin 2
Ireland
Fax (353-1) 631 25 62

ITALIA

Ministero delle Attività produttive
Direzione generale per la politica commerciale e per la gestione del regime degli scambi
Viale America 341
I-00144 Roma
Fax: +39-06-59 93 22 35/59 93 26 36

ΚΥΠΡΟΣ

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγής/Εξαγωγής
Οδός Ανδρέα Αραούζου Αρ. 6
CY-1421 Λευκωσία
Φαξ: (357-22) 37 51 20

LATVIJA

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Fakss: +371-728 08 82

LIETUVA

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
Gedimino pr. 38/2
LT-01104 Vilnius
Faks. +370-52623974

LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Télécopieur (352) 46 61 38

MAGYARORSZÁG

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Fax: +36-1-3367302

MALTA

Diviżjoni għall-Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
MT-Valletta CMR02
Fax: +356-25 69 02 99

NEDERLAND

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in- en uitvoer
Postbus 30003, Engelse Kamp 2
9700 RD Groningen
Nederland
Fax (31-50) 523 23 41

ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Fax: (+43-1) 711 00/83 86

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki
Społecznej
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL-00-507 Warszawa
Fax: +48-22-693 40 21/693 40 22

PORTUGAL

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos
Especiais sobre o Consumo
Rua Terreiro do Trigo
Edifício da Alfândega de Lisboa
P-1140-060 Lisboa
Fax: (351-21) 881 42 61

SLOVENIJA

Ministrstvo za gospodarstvo
Področje ekonomskih odnosov s tujino
Kotnikova 5
SI-1000 Ljubljana
Faks +386-1-478 36 11

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo hospodárstva SR
Odbor licencií
Mierová 19
827 15 Bratislava
Fax: (421-2) 43 42 39 19

SUOMI

Tullihallitus
PL 512
FI-00101 Helsinki
Faksi (358-20) 492 28 52

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Fax: (46-8) 30 67 59

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House - West Precinct
Billingham TS23 2N
United Kingdom
Fax (44-164) 236 42 69

RÅDETS DIREKTIV 2004/80/EG**av den 29 april 2004****om ersättning till brottsoffer**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett av Europeiska gemenskapens mål är att, medlemsstaterna emellan, undanröja hinder för den fria rörligheten för personer och tjänster.
- (2) Domstolen fastslog i Cowan-målet ⁽⁴⁾ att, när gemenskapslagstiftningen garanterar fysiska personer friheten att bege sig till en annan medlemsstat skall dessa personers integritet skyddas i ifrågavarande medlemsstat, på samma sätt som när det gäller landets egna medborgare och personer som är bosatta där, vilket är en naturlig följd av rätten till fri rörlighet. Åtgärder för att underlätta ersättning till brottsoffer bör utgöra ett led i förverkligandet av detta mål.
- (3) Vid sitt möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 begärde Europeiska rådet att miniminormer för skydd av brottsoffer utarbetas, särskilt för offrens tillgång till rättvisa och rätt till skadestånd, inbegripet juridiska kostnader.
- (4) Europeiska rådet i Bryssel, som sammanträdde den 25 och 26 mars 2004, begärde, i uttalandet om bekämpande av terrorism, att detta direktiv antas före den 1 maj 2004.
- (5) Rådet antog den 15 mars 2001 rambeslut 2001/220/RIF om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden ⁽⁵⁾. Rambeslutet, som grundas på avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, gör det möjligt för brottsoffer att yrka ersättning från gärningsmannen under det straffrättsliga förfarandet.

- (6) Brottsoffer i Europeiska unionen bör ha rätt till rättvis och lämplig ersättning för de skador de har lidit, oavsett var i Europeiska gemenskapen brottet begicks.
- (7) I direktivet fastställs ett samarbetsystem för att underlätta möjligheten att få ersättning till brottsoffer i gränsöverskridande fall, vilket bör fungera på grundval av medlemsstaternas ordningar för ersättning till offer för uppsåtliga våldsbrott som begås på deras respektive territorier. Därför bör en ersättningsordning finnas i alla medlemsstater.
- (8) Flertalet medlemsstater har redan fastställt sådana ersättningsordningar, några av dem för att uppfylla sina skyldigheter enligt Europeiska konventionen av den 24 november 1983 om ersättning åt offer för våldsbrott.
- (9) Eftersom åtgärderna i detta direktiv är nödvändiga för att uppnå gemenskapens mål och fördraget inte ger några andra befogenheter än dem i artikel 308 för antagandet av detta direktiv, bör denna artikel i fördraget tillämpas.
- (10) Det kan vara svårt för brottsoffer att få ersättning från gärningsmannen därför att denne ofta saknar tillgångar för att fullgöra en dom om skadestånd eller därför att denne inte kan identifieras eller lagföras.
- (11) Ett system för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter bör införas för att göra det lättare för brottsoffret att få ersättning i fall där brottet begicks i en annan medlemsstat än den där brottsoffret är bosatt.
- (12) Systemet skall garantera att brottsoffer alltid kan vända sig till en myndighet i den medlemsstat där de är bosatta och bör lösa de praktiska och språkliga problem som kan uppstå i gränsöverskridande fall.
- (13) I systemet bör de bestämmelser ingå som är nödvändiga för att brottsoffer skall kunna få den information de behöver för att ansöka om ersättning och för att myndigheterna skall kunna samarbeta effektivt.
- (14) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och bekräftar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ EUT C 45 E, 25.2.2003, s. 69.⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 23 oktober 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).⁽³⁾ EUT C 95, 23.4.2004, s. 40.⁽⁴⁾ Mål 186/87, Rec. 1989, s. 195.⁽⁵⁾ EGT L 82, 22.3.2001, s. 1.

- (15) Eftersom målet för ersättning till brottsoffer inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av de gränsöverskridande inslagen och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet.
- (16) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv skall antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

MÖJLIGHET ATT FÅ ERSÄTTNING I GRÄNSÖVERSKRIDANDE FALL

Artikel 1

Rätt att lämna in en ansökan i den medlemsstat där sökanden är bosatt

Medlemsstaterna skall ombesörja att, då ett uppsåtligt våldsbrott har begåtts i en annan medlemsstat än den medlemsstat där sökanden av ersättning har sin vanliga vistelseort, sökanden skall ha rätt att lämna in ansökan till en myndighet eller ett annat organ i den sistnämnda medlemsstaten.

Artikel 2

Ansvar för att betala ersättning

Ersättningen skall betalas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat på vars territorium brottet begicks.

Artikel 3

Ansvariga myndigheter och administrativa förfaranden

1. Medlemsstaterna skall inrätta eller utse en eller flera myndigheter eller andra organ (nedan kallade "biståndsmyndighet eller -myndigheter") som är ansvariga för att tillämpa artikel 1.
2. Medlemsstaterna skall inrätta eller utse en eller flera myndigheter eller andra organ (nedan kallade "beslutsmyndighet eller -myndigheter") som skall vara ansvariga för att besluta i fråga om ansökningar om ersättning.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Medlemsstaterna skall sträva efter att så långt som möjligt minska de administrativa formaliteter som krävs av den som söker ersättning.

Artikel 4

Information till potentiella sökande

Medlemsstaterna skall se till att den som vill ansöka om ersättning får tillgång till grundläggande information, på de sätt som medlemsstaterna anser lämpliga, om möjligheterna att ansöka om ersättning.

Artikel 5

Bistånd till sökanden

1. Biståndsmyndigheten skall lämna sökanden den information som avses i artikel 4 och de ansökningsblanketter som krävs, på grundval av den handbok som skall utarbetas i enlighet med artikel 13.2.
2. Biståndsmyndigheten skall på sökandens begäran ge honom eller henne allmän vägledning och information om hur ansökan skall fyllas i och vilka handlingar till styrkande av ansökan som kan krävas.
3. Biståndsmyndigheten skall inte göra någon bedömning av ansökan.

Artikel 6

Översändande av ansökningar

1. Biståndsmyndigheten skall så snart som möjligt översända ansökan och eventuella handlingar till styrkande av den till beslutsmyndigheten.
2. Biståndsmyndigheten skall översända ansökan med hjälp av den standardblankett som nämns i artikel 14.
3. Språket i ansökan och eventuella handlingar till styrkande av ansökan skall fastställas i enlighet med artikel 11.1.

Artikel 7

Mottagande av ansökningar

Vid mottagandet av en ansökan som har översänts i enlighet med artikel 6 skall beslutsmyndigheten så snart som möjligt skicka följande information till biståndsmyndigheten och till sökanden:

- a) Namnet på den kontaktperson eller den avdelning som ansvarar för ärendets handläggning.
- b) Ett mottagningsbevis för ansökan.
- c) Om möjligt en uppskattning av hur lång tid det kommer att ta innan ett beslut fattas om ansökan.

Artikel 8

Anmodan om ytterligare information

Biståndsmyndigheten skall vid behov ge sökanden allmän vägledning när det gäller att tillmötesgå anmodanden från beslutsmyndigheten om ytterligare information.

Den skall på sökandens begäran därefter så snart som möjligt översända informationen direkt till beslutsmyndigheten, i förekommande fall tillsammans med en förteckning över översända handlingar till styrkande av ansökan.

Artikel 9

Förhör med sökanden

1. Om beslutsmyndigheten beslutar att, i enlighet med lagen i beslutsmyndighetens medlemsstat, höra sökanden eller någon annan person såsom vittne eller expert kan den kontakta biståndsmyndigheten för att se till att

- a) personen/personerna hörs direkt av beslutsmyndigheten, i enlighet med lagen i beslutsmyndighetens medlemsstat, främst genom telefon- eller videokonferens, eller att
- b) personen/personerna, i enlighet med lagen i biståndsmyndighetens medlemsstat, hörs av biståndsmyndigheten som sedan skall översända en förhørsrapport till beslutsmyndigheten.

2. Det direkta hörandet i enlighet med punkt 1 a får endast äga rum i samarbete med biståndsmyndigheten och på frivillig grund utan möjlighet för den beslutande biståndsmyndigheten att införa tvångsåtgärder.

Artikel 10

Underrättelse om beslutet

Beslutsmyndigheten skall skicka beslutet om ansökan om ersättning med hjälp av den standardblankett som nämns i artikel 14 till sökanden och biståndsmyndigheten så snart som möjligt, i enlighet med nationell lagstiftning, efter det att beslutet har fattats.

Artikel 11

Övriga bestämmelser

1. Information som översänds mellan myndigheterna enligt artiklarna 6–10 skall lämnas på

- a) det officiella språk eller ett av språken i den medlemsstat där den myndighet till vilken informationen sänds är belägen och som är ett av gemenskapsinstitutionernas språk, eller
- b) ett annat av gemenskapsinstitutionernas språk som den medlemsstaten har angivit att den kan godta,

med undantag för

i) den fullständiga texten till beslutsmyndighetens beslut, där lagen i beslutsmyndighetens medlemsstat gäller för språkanvändningen, och

ii) förhørsrapporter i enlighet med artikel 9.1. b, där biståndsmyndigheten skall utfärda föreskrifter om språkanvändningen med förbehåll för kravet att det är ett av gemenskapsinstitutionernas språk.

2. Arbete som biståndsmyndigheten utför i enlighet med artiklarna 1–10 skall inte ge upphov till något krav på att sökanden eller beslutsmyndigheten skall gottgöra den för avgifter eller kostnader.

3. För ansökningsblanketter och andra handlingar som översänds i enlighet med artiklarna 6–10 skall det inte krävas något bestyrkande eller någon liknande formalitet.

KAPITEL II

NATIONELLA ERSÄTTNINGSORDNINGAR

Artikel 12

1. De regler om möjlighet att få ersättning i gränsöverskridande fall som fastställs i detta direktiv skall fungera på grundval av medlemsstaternas ordningar för ersättning till offer för uppsåtliga våldsbrott som begås på deras respektive territorier.

2. Alla medlemsstater skall säkerställa att det i deras nationella regler föreskrivs en ordning för ersättning till offer för uppsåtliga våldsbrott som begås på deras respektive territorier, som garanterar rättvis och lämplig brottsofferersättning.

KAPITEL III

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 13

Information till kommissionen och utarbetande av en handbok

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 juli 2005 sända kommissionen

a) en förteckning över myndigheter som har inrättats eller utsetts i enlighet med artikel 3.1. och 3.2. och, i förekommande fall, information om den särskilda och territoriella behörigheten för dessa myndigheter,

b) de språk som avses i artikel 11.1. a som myndigheterna kan godta för tillämpningen av artiklarna 6–10 och de officiella språken, förutom sitt eget, som den kan godta för överförande av ansökningar i enlighet med artikel 11.1. b,

- c) den information som har utarbetats i enlighet med artikel 4,
d) ansökningsblanketterna för ersättning.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om eventuella ändringar av denna information.

2. Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna utarbeta och på Internet offentliggöra en handbok som innehåller den information som medlemsstaterna har lämnat i enlighet med punkt 1. Kommissionen skall ansvara för att handboken översätts.

Artikel 14

Standardblankett för översändande av ansökningar och beslut

Standardblanketter skall senast den 31 oktober 2005 utformas för översändandet av ansökningar och beslut i enlighet med förfarandet i artikel 15.2

Artikel 15

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 16

Centrala kontaktpunkter

Medlemsstaterna skall utse en central kontaktpunkt som skall

- a) bistå vid genomförandet av artikel 13.2,
- b) främja nära samarbete och informationsutbyte mellan biståndsmyndigheter och beslutsmyndigheter i medlemsstaterna, och
- c) bistå och söka lösa eventuella problem vid tillämpningen av artiklarna 1–10.

Kontaktpunkterna skall sammanträda regelbundet.

Artikel 17

Förmånligare bestämmelser

Under förutsättning att bestämmelserna är förenliga med detta direktiv, skall direktivet inte hindra medlemsstaterna från att

- a) införa eller behålla förmånligare bestämmelser för brottsoffer eller andra personer som påverkas av ett brott,
- b) införa eller behålla bestämmelser om ersättning till offer för brott som har begåtts utanför deras territorium eller till

andra personer som påverkas av sådana brott, på de villkor som medlemsstaterna själva föreskriver i detta avseende.

Artikel 18

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 1 januari 2006, med undantag av artikel 12.2, där datum för efterlevnad skall vara den 1 juli 2005. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att de bestämmelser, som behövs för att följa detta direktiv, endast skall gälla för sökande vars skador har vållats av brott som begåtts efter den 30 juni 2005.

3. När en medlemsstat antar dessa åtgärder skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Sätten på vilka hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv fastställa.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 19

Översyn

Senast den 1 januari 2009 skall kommissionen för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 20

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 21

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2003/81/EG

av den 29 april 2004

om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3. i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

efter att ha hört Regionkommittén, och

av följande skäl:

- (1) Utarbetandet av en gemensam invandringspolitik, inbegripet att fastställa villkor för inresa och vistelse för utlännningar samt åtgärder för att bekämpa olaglig invandring, är grundläggande för att uppnå Europeiska unionens mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Europeiska rådet uttalade vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 sin fasta beslutsamhet att hantera den olagliga invandringen vid källan, till exempel genom att bekämpa dem som sysslar med människohandel och ekonomiskt utnyttjande av migranter. Europeiska rådet rekommenderade medlemsstaterna att inrikta sina ansträngningar på att upptäcka och upplösa de kriminella nätverk som berörs, samtidigt som rättigheterna för offren för sådan verksamhet skyddas.
- (3) Ett tecken på att detta växande problem väcker oro även på det internationella planet är att Förenta nationernas generalförsamling har antagit en konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, ett tilläggsprotokoll om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, samt ett tilläggsprotokoll om smuggling av migranter land-, luft- och sjövägen. Gemenskapen och de 15 medlemsstaterna undertecknade konventionen och protokollen i december 2000.
- (4) Detta direktiv påverkar inte det skydd som flyktingar, personer med subsidiärt skydd och personer som ansökt om internationellt skydd åtnjuter enligt flyktingrätten och inte heller tillämpningen av andra instrument om de mänskliga rättigheterna.
- (5) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av andra bestämmelser om skydd av brottsoffer, vittnen eller

särskilt utsatta personer. Direktivet påverkar inte heller medlemsstaternas rätt att utfärda uppehållstillstånd på humanitära eller andra grunder.

- (6) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.
- (7) Medlemsstaterna bör ge verkan åt bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (8) På Europarådets antogs rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse ⁽⁴⁾ och rådets rambeslut 2002/629/RIF av den 19 juli 2002 om bekämpande av människohandel ⁽⁵⁾ för att stärka det förebyggande arbetet och kampen mot de ovannämnda brotten.
- (9) Genom detta direktiv införs ett uppehållstillstånd avsett för offer för människohandel eller, om en medlemsstat beslutar att utvidga räckvidden för detta direktiv, för tredjelandsmedborgare som har fått hjälp till olaglig invandring, för vilka uppehållstillståndet utgör ett tillräckligt incitament för att samarbeta med de behöriga myndigheterna, samtidigt som det är förenat med vissa villkor för att säkerställa att det inte leder till missbruk.
- (10) Det är därför nödvändigt att fastställa kriterierna för utfärdande av ett uppehållstillstånd, rätten till vistelse och grunderna för att förlänga eller återkalla detta. Rätten till vistelse enligt detta direktiv är underkastade villkor och är av tillfällig natur.
- (11) De berörda tredjelandsmedborgarna bör upplysas om möjligheten att erhålla uppehållstillstånd av detta slag och få tid att tänka över sin ställning. Detta bör göra det möjligt för dem att fatta ett välinformerat beslut om huruvida de vill samarbeta med behöriga myndigheter, vilka kan vara polis, åklagare och rättsliga myndigheter eller inte (med hänsyn till de risker ett sådant samarbete innebär), för att möjliggöra ett fritt och därför mer effektivt samarbete.

⁽¹⁾ EGT C 126 E, 28.5.2002, s. 393.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 5 december 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT C 221, 17.9.2002, s. 80.

⁽⁴⁾ EGT L 328, 5.12.2002, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

- (12) Med hänsyn till deras utsatta ställning bör tredjelandsmedborgare beviljas bistånd i enlighet med detta direktiv. Detta bistånd bör ge dem möjlighet att återhämta sig och komma över inflytandet från förövarna av brotten. Den medicinska behandling som skall ges till tredjelandsmedborgare som omfattas av det här direktivet omfattar även vid behov psykoterapeutisk vård.
- (13) Beslut om att utfärda ett uppehållstillstånd på minst sex månader eller en förlängning av detta måste fattas av de behöriga myndigheterna, som bör ta ställning till om de relevanta villkoren är uppfyllda.
- (14) Detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar de åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna under alla etapper av de relevanta nationella förfarandena och i synnerhet när de aktuella brotten utreds.
- (15) Medlemsstaterna bör överväga att av andra skäl och i enlighet med sin nationella lagstiftning bevilja uppehållstillstånd till de tredjelandsmedborgare som kan omfattas av detta direktiv, men som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren i detta, samt till familjemedlemmar eller till personer som behandlas som familjemedlemmar.
- (16) För att de berörda tredjelandsmedborgarna skall kunna göra sig oberoende och inte behöva återuppta kontakten med brottsorganisationen bör de som har ett uppehållstillstånd ges tillträde enligt villkoren i detta direktiv till arbetsmarknaden och ha rätt att delta i yrkesutbildning eller annan utbildning. När medlemsstaterna tillåter personer som innehar uppehållstillstånd att få tillträde till yrkesutbildning eller annan utbildning, bör de i synnerhet beakta vistelsens sannolika varaktighet.
- (17) De berörda tredjelandsmedborgarnas tillträde till befintliga eller framtida program och system bör bidra till deras återinträde i ett normalt socialt liv.
- (18) Om de berörda tredjelandsmedborgarna ansöker om uppehållstillstånd av annat slag fattar medlemsstaterna beslut på grundval av den allmänna nationella utlänningslagstiftningen. Inom ramen för prövningen av en sådan ansökan bör medlemsstaterna ta hänsyn till att de berörda tredjelandsmedborgarna har beviljats uppehållstillstånd i enlighet med detta direktiv.
- (19) Medlemsstaterna bör, när det gäller genomförandet av detta direktiv, förse kommissionen med de uppgifter som har fastställts inom ramen för verksamheten med avseende på insamling och behandling av statistiska uppgifter på området för rättsliga och inrikes frågor.
- (20) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att införa ett uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare som samarbetar i kampen mot människohandel, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de

därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (21) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i dessa protokoll, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket och Irland.
- (22) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som fogas till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att fastställa villkoren för att bevilja uppehållstillstånd med begränsad giltighetstid, beroende på hur lång tid de relevanta nationella förfarandena tar, för tredjelandsmedborgare som samarbetar i kampen mot människohandel eller mot hjälp till olaglig invandring.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *tredjelandsmedborgare*: alla personer som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1. i fördraget,
- b) *hjälp till olaglig invandring*: sådana fall som avses i artiklarna 1 och 2 i direktiv 2002/90/EG,
- c) *människohandel*: sådana fall som avses i artiklarna 1, 2 och 3 i rambeslut 2002/629/RIF,
- d) *verkställighetsåtgärd för beslut om avvisning eller utvisning*: åtgärder som vidtas av en medlemsstat för att verkställa ett av de behöriga myndigheterna fattat beslut om avvisning eller utvisning av en tredjelandsmedborgare,

- e) *uppehållstillstånd*: tillstånd som utfärdas av en medlemsstat och som ger en tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i detta direktiv rätt att lagligen stanna på dess territorium,
- f) *underåriga utan medföljande vuxen*: tredjelandsmedborgare som är yngre än 18 år och som anländer till en medlemsstats territorium utan medföljande vuxen som enligt lag eller sedvana ansvarar för dem, så länge som de inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen, eller underåriga som lämnas utan medföljande vuxen efter att ha rest in på medlemsstatens territorium.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Medlemsstaterna skall tillämpa detta direktiv på tredjelandsmedborgare som faller eller har fallit offer för brott som rör människohandel, även om de har rest in illegalt på en medlemsstats territorium.
2. En medlemsstat får tillämpa detta direktiv på tredjelandsmedborgare som har fått hjälp till olaglig invandring.
3. Detta direktiv skall tillämpas på de berörda tredjelandsmedborgare som har uppnått myndig ålder enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning.

En medlemsstat får undantagsvis besluta att detta direktiv skall tillämpas på underåriga enligt villkoren i dess nationella lagstiftning.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

Detta direktiv hindrar inte en medlemsstat från att anta eller behålla bestämmelser som är förmånligare för personer som omfattas av direktivet.

KAPITEL II

Förfarande för utfärdande av uppehållstillstånd

Artikel 5

Information till berörda tredjelandsmedborgare

Om en medlemsstats behöriga myndigheter anser att en tredjelandsmedborgare kan omfattas av detta direktiv skall denne informeras om de möjligheter som erbjuds enligt direktivet.

En medlemsstat får besluta att denna information även får lämnas av en icke-statlig organisation eller en förening som särskilt utnämns av den berörda medlemsstaten.

Artikel 6

Betänketid

1. En medlemsstat skall se till att de berörda tredjelandsmedborgarna får en betänketid som ger dem möjlighet att återhämta sig och komma över inflytandet från förövarna av brotten så att de kan fatta ett välgrundat beslut om att samarbeta med de behöriga myndigheterna.

Den i första stycket beskrivna betänketidens varaktighet och startpunkt skall fastställas i enlighet med den nationella lagstiftningen.

2. Under betänketiden, i väntan på beslut från de behöriga myndigheterna, skall de berörda tredjelandsmedborgarna ha tillgång till den behandling som anges i artikel 7, och inget beslut om avvisning eller utvisning får verkställas mot dem.

3. Betänketiden skall inte ge rätt till uppehållstillstånd enligt detta direktiv.

4. En medlemsstat får när som helst avbryta betänketiden, om de behöriga myndigheterna har fastställt att den berörda personen aktivt, frivilligt och på eget initiativ har återupptagit kontakten med förövarna av de brott som avses i artikel 2 b och 2 c, eller av skäl som rör allmän ordning och skyddet av den inre säkerheten.

Artikel 7

Behandling innan uppehållstillstånd utfärdas

1. Medlemsstaten skall se till att de berörda tredjelandsmedborgare som saknar tillräckliga tillgångar ges en levnadsstandard som garanterar deras uppehälle och att de får tillgång till akutsjukvård. Medlemsstaten skall värna om de mest utsatta personernas speciella behov, inklusive, vid behov och om detta föreskrivs i den nationella lagstiftningen, psykologisk vård.

2. Medlemsstaten skall vid tillämpningen av detta direktiv och i enlighet med den nationella lagstiftningen ta lämplig hänsyn till de berörda tredjelandsmedborgarnas behov av säkerhet och skydd.

3. Medlemsstaten skall se till att de berörda tredjelandsmedborgarna vid behov får bistånd med översättning och tolkning.

4. Medlemsstaten får i förekommande fall bevilja de berörda tredjelandsmedborgarna kostnadsfritt juridiskt bistånd enligt villkoren i den nationella lagstiftningen.

Artikel 8

Utfärdande av uppehållstillstånd och förlängning av giltighetstiden

1. Efter det att betänketiden har löpt ut eller tidigare, om de behöriga myndigheterna anser att den berörde tredjelandsmedborgaren redan uppfyller kriteriet i stycket b, skall medlemsstaten överväga

- a) den möjlighet som uppkommer för utredningen eller de rättsliga förfarandena genom att tredjelandsmedborgarens vistelse på territoriet förlängs, och
- b) om tredjelandsmedborgaren klart har visat sin vilja att samarbeta, och
- c) om tredjelandsmedborgaren har brutit alla förbindelser med de personer som är misstänkta för gärningar som kan räknas till de brott som avses i artikel 2 b och 2 c.

2. För att uppehållstillståndet skall utfärdas och utan att det påverkar de skäl som rör allmän ordning och skyddet av den inre säkerheten krävs det att de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om återkallelse av uppehållstillstånd enligt artikel 14 skall uppehållstillståndet ha en giltighetstid på minst sex månader. Det skall förnyas om villkoren i punkt 2 i denna artikel fortfarande är uppfyllda.

KAPITEL III

Behandling av innehavare av uppehållstillståndet

Artikel 9

Behandling som ges efter utfärdande av uppehållstillstånd

1. En medlemsstat skall se till att de innehavare av uppehållstillstånd som inte har tillräckliga medel får minst den behandling som anges i artikel 7.

2. En medlemsstat skall tillhandahålla nödvändig medicinsk eller annan vård för berörda tredjelandsmedborgare som inte har tillräckliga medel och som har särskilda behov, såsom gravida kvinnor, personer med funktionshinder eller offer för sexuellt våld eller andra former av våld samt för underåriga, om medlemsstaten använder sig av möjligheten i artikel 3.3.

Artikel 10

Underåriga

Om en medlemsstat använder sig av möjligheten i artikel 3.3, skall följande bestämmelser gälla:

- a) Medlemsstaten skall låta barnets bästa komma i främsta rummet vid tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaten

skall se till att förfarandet är anpassat till barnets ålder och mognad. Medlemsstaten får i synnerhet förlänga betänketiden, om den anser att detta är förenligt med barnets bästa.

- b) Medlemsstaten skall se till att underåriga får tillträde till utbildningsväsendet på samma villkor som den statens egna medborgare. Medlemsstaten får begränsa tillträdet till att gälla det offentliga utbildningsväsendet.

- c) När det gäller en tredjelandsmedborgare som är en underårig utan medföljande vuxen, skall medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa den underåriges identitet, nationalitet samt huruvida denne verkligen saknar medföljande vuxen. Medlemsstaten skall göra allt för att snarast möjligt spåra den underåriges familj och ordna så att den underåriga omedelbart får en rättslig företrädare, vid behov även i straffrättsliga förfaranden i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Artikel 11

Arbete, yrkesutbildning och annan utbildning

1. Medlemsstaterna skall fastställa de regler enligt vilka personer som har uppehållstillstånd skall tillåtas få tillträde till arbetsmarknaden samt till yrkesutbildning och annan utbildning.

Detta tillträde skall begränsas till uppehållstillståndets giltighetstid.

2. Villkoren och förfarandena för att tillåta tillträde till arbetsmarknaden, till yrkesutbildning och till annan utbildning skall fastställas av de behöriga myndigheterna enligt nationell lagstiftning.

Artikel 12

Program eller system för berörda tredjelandsmedborgare

1. De berörda tredjelandsmedborgarna skall beviljas tillträde till befintliga program eller system som tillhandahålls av medlemsstaterna eller av icke-statliga organisationer eller sammanslutningar som har särskilda avtal med medlemsstaterna i syfte att återge dessa medborgare ett normalt socialt liv, inklusive, vid behov, kurser avsedda att förbättra deras yrkeskunskande eller förberedande program för hjälp att återvända till ursprungslandet.

Medlemsstaterna får tillhandahålla särskilda program eller system för de berörda tredjelandsmedborgarna.

2. Om en medlemsstat beslutar att införa och genomföra de program eller system som avses i punkt 1 får den göra deltagande i programmen eller systemen till ett villkor för att utfärda eller förlänga uppehållstillståndet.

KAPITEL IV

Vägran att förlänga uppehållstillstånd och återkallelse*Artikel 13***Vägran att förlänga uppehållstillstånd**

1. Ett uppehållstillstånd som har utfärdats på grundval av detta direktiv skall inte förlängas om villkoren i artikel 8.2. inte längre är uppfyllda eller om ett beslut som har fattats av de behöriga myndigheterna har avslutat de relevanta förfarandena.
2. När ett uppehållstillstånd som har utfärdats på grundval av detta direktiv upphör att gälla, skall den allmänna utlänningslagstiftningen tillämpas.

*Artikel 14***Återkallelse av uppehållstillstånd**

Upphållstillståndet får när som helst återkallas om villkoren för utfärdandet inte längre är uppfyllda. I synnerhet får uppehållstillståndet återkallas i följande fall:

- a) Om innehavaren aktivt, frivilligt och på eget initiativ har återupptagit kontakterna med de personer som är misstänkta för att begå de brott som avses i artikel 2 b och 2 c.
- b) Om den behöriga myndigheten bedömer att offrets samarbete är svekfullt eller att anmälan är falsk eller felaktig.
- c) Om så krävs av hänsyn till allmän ordning och skyddet av inre säkerhet.
- d) Om offret upphör med samarbetet.
- e) Om de behöriga myndigheterna beslutar att lägga ned målet.

KAPITEL V

Slutbestämmelser*Artikel 15***Skyddsklausul**

Detta direktiv skall tillämpas utan att särskilda nationella bestämmelser om skydd av offer eller vittnen åsidosätts.

*Artikel 16***Rapport**

1. Senast den 6 augusti 2008 skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas tillämpning av detta direktiv och vid behov föreslå ändringar. Medlemsstaterna skall lämna alla uppgifter som behövs för rapporten till kommissionen.
2. Efter att ha lagt fram den rapport som avses i punkt 1 skall kommissionen minst vart tredje år rapportera till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas tillämpning av detta direktiv.

*Artikel 17***Införlivande**

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 6 augusti 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 18***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 19***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

RÅDETS DIREKTIV 2004/82/EG

av den 29 april 2004

om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a och artikel 63.3 b i detta,

med beaktande av Konungariket Spaniens initiativ ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att den olagliga invandringen skall kunna bekämpas effektivt och gränskontrollen förbättras är det av största vikt att samtliga medlemsstater inför bestämmelser om skyldigheterna för de lufttrafikföretag som befordrar passagerare till medlemsstaternas territorium. För att säkerställa att detta mål får ett större genomslag bör även de ekonomiska påföljder som medlemsstaterna för närvarande utkräver i de fall då transportörer underlåter att uppfylla sina skyldigheter harmoniseras i så stor utsträckning som möjligt, med beaktande av olikheterna i medlemsstaternas rättssystem och praxis.
- (2) Europeiska rådet av den 25 och 26 mars 2004 antog en förklaring om terrorism, vilken betonade behovet av att påskynda behandlingen av åtgärder på det området och påskynda arbetet med det föreslagna rådsdirektivet om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare, i syfte att snarast slutföra arbetet med denna fråga.
- (3) Det är viktigt att undvika att det uppstår ett vakuum vad gäller gemenskapens åtgärder på området olaglig invandring.
- (4) Från och med den 1 maj 2004 kan rådet inte längre agera på grundval av ett initiativ från en medlemsstat.
- (5) Rådet har uttömt alla möjligheter för att i tid erhålla Europaparlamentets yttrande.
- (6) Under dessa exceptionella omständigheter bör direktivet antas utan Europaparlamentets yttrande.
- (7) De skyldigheter som åläggs transportörer enligt detta direktiv kompletterar dem som fastställs enligt bestämmelserna i artikel 26 i 1990 års Schengenkonvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, kompletterade genom rådets direktiv 2001/51/EG ⁽²⁾, och de båda typerna av skyldighet har det gemensamma syftet att begränsa migrationsströmmarna och bekämpa den olagliga invandringen.

(8) Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ bör det här direktivet inte påverka medlemsstaternas frihet att bibehålla eller införa ytterligare skyldigheter för lufttrafikföretag eller vissa kategorier av andra transportörer, inklusive information eller uppgifter om returbiljetter, oavsett om de omfattas av det här direktivet eller inte.

(9) För att bekämpa olaglig invandring mer effektivt och för att säkerställa att detta mål får ett större genomslag är det av största vikt, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 95/46/EG, att varje teknisk innovation beaktas vid tidigaste möjliga tillfälle, i synnerhet när det gäller införande och användning av biometrisk kännetecken i den information som transportörerna skall lämna.

(10) Medlemsstaterna bör vid alla de rättsliga åtgärder mot transportörer som kan leda till påföljder säkerställa att rätten till försvar och rätten till överklagande mot sådana beslut kan utövas effektivt.

(11) Dessa åtgärder anknyter till de kontrollmöjligheter som avses i Verkställande kommitténs beslut (SCH/Com-ex (94) 17 rev 4) och som syftar till att skärpa gränskontrollen och ge tillräcklig tid för en detaljerad och utförlig kontroll av varje passagerare genom att uppgifter om passagerarna överförs till de myndigheter som ansvarar för att sådana kontroller genomförs.

(12) Direktiv 95/46/EG är tillämpligt med avseende på behandlingen av personuppgifter vid myndigheterna i medlemsstaterna. Detta innebär att det skulle vara lagligt att behandla passageraruppgifter som översänds för utförande av gränskontroller även för att kunna använda dem som bevismaterial i förfaranden som syftar till att säkerställa efterlevnaden av lagar och andra författningar om inresa och invandring, inklusive bestämmelser i dessa om skydd av den allmänna ordningen ("ordre public") och den inre säkerheten, men att ytterligare behandling på ett sätt som är oförenligt med dessa syften skulle strida mot principen i artikel 6.1 b i direktiv 95/46/EG. Medlemsstaterna bör införa ett påföljdssystem som skall tillämpas om dessa uppgifter används på ett sätt som strider mot syftet med det här direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 82, 5.4.2003, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 187, 10.7.2001, s. 45.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta direktiv innebär en utveckling av Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom sex månader efter det att rådet har antagit detta direktiv besluta huruvida landet skall genomföra direktivet i sin nationella lagstiftning.

(14) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv, i enlighet med det avtal som ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en sådan utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket som faller inom det område som avses i artikel 1 E i rådets beslut 1999/437/EG om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet ⁽²⁾.

(15) Förenade kungariket deltar i detta direktiv i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽³⁾.

(16) Irland deltar i detta direktiv i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelse i Schengenregelverket ⁽⁴⁾.

(17) Detta direktiv utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller som på annat sätt hänför sig till det regelverket i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Detta direktiv syftar till att förbättra gränskontrollerna och bekämpa olaglig invandring genom att transportörer över-

sänder förhandsuppgifter om passagerare till behöriga nationella myndigheter.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *transportör*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesmässig persontrafik luftvägen,
- b) *yttre gränser*: medlemsstaternas yttre gränser till tredjeländer,
- c) *gränskontroll*: den kontroll som utförs vid en gräns uteslutande till följd av en avsikt att passera gränsen utan hänsyn till andra skäl,
- d) *gränsövergångsställe*: varje övergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passerandet av de yttre gränserna,
- e) *personuppgifter, behandling av personuppgifter och register med personuppgifter*: den betydelse som fastställs i artikel 2 i direktiv 95/46/EG.

Artikel 3

Överföring av uppgifter

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ålägga transportörerna att, på begäran av de myndigheter som ansvarar för personkontrollen vid de yttre gränserna, senast vid slutet av incheckningen översända information om de passagerare som de kommer att befördra till ett godkänt gränsövergångsställe genom vilket dessa personer kommer att resa in på en medlemsstats territorium.

2. Den information som avses ovan skall innehålla uppgift om

- nummer på och typ av resehandling som används,
- nationalitet,
- fullständigt namn,
- födelsedatum,
- gränsövergångsstället för inresa till medlemsstaternas territorium,
- transportkod,
- avgångs- och ankomsttid för transporten,
- det totala antalet passagerare vid den transporten,
- ursprunglig ort för ombordstigning.

3. Översändningen av ovannämnda uppgifter befriar aldrig transportörerna från de skyldigheter och det ansvar som åläggs dem enligt bestämmelserna i artikel 26 i Schengenkonventionen, kompletterade genom direktiv 2001/51/EG.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

Artikel 4

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att införa påföljder för transportörer som genom fel eller försummelse underlåtit att lämna uppgifter eller som lämnar ofullständiga eller felaktiga uppgifter. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att påföljderna är avskräckande, effektiva och proportionella och att antingen

- a) maximibeloppet för sådana påföljder inte understiger 5 000 euro eller motsvarande belopp i nationell valuta till den växelkurs som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* samma dag som detta direktiv träder i kraft för varje resa som gjorts utan att uppgifterna om passagerarna har lämnats eller om de har lämnats inkorrekt, eller
- b) minimibeloppet för sådana påföljder inte understiger 3 000 euro eller motsvarande belopp i nationell valuta till den växelkurs som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* samma dag som detta direktiv träder i kraft för varje resa som gjorts utan att uppgifterna om passagerarna har lämnats eller om de har lämnats inkorrekt.

2. Detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att, gentemot de transportörer som mycket allvarligt åsidosätter de skyldigheter som följer av bestämmelserna i detta direktiv, införa eller bibehålla andra påföljder, t.ex. körförbud, beslag och förverkande av transportmedel eller tillfälligt upphävande eller återkallande av den operativa licensen.

Artikel 5

Rättsmedel

Medlemsstaterna skall se till att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs rätt till effektiva rättsmedel för de transportörer mot vilka rättsliga åtgärder vidtagits i syfte att ålägga dem påföljder.

Artikel 6

Behandling av uppgifter

1. De personuppgifter som avses i artikel 3.1 skall överlämnas till de myndigheter som ansvarar för genomförandet av personkontroller vid de yttre gränser som passeras när passagerarna reser in på en medlemsstats territorium, i syfte att underlätta verkställandet av sådana kontroller för att mer effektivt kunna bekämpa den olagliga invandringen.

Medlemsstaterna skall se till att dessa uppgifter samlas in av transportörerna och överförs elektroniskt eller, om detta är omöjligt, på annat lämpligt sätt till de myndigheter som ansvarar för genomförandet av gränskontrollerna vid det godkända gränsövergångsställe genom vilket passageraren reser in på en medlemsstats territorium. De myndigheter som ansvarar för genomförandet av personkontroller vid de yttre gränserna skall spara uppgifterna i ett tillfälligt register.

När passagerarna har rest in i landet skall dessa myndigheter radera uppgifterna inom 24 timmar efter översändandetsåvåda inte uppgifterna behövs senare för att de myndigheter som ansvarar för genomförandet av personkontroller vid de yttre gränserna skall kunna utföra sina lagstadgade uppgifter enligt nationell lag och i enlighet med bestämmelser om uppgiftsskydd enligt direktiv 95/46/EG.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ålägga transportörer att inom 24 timmar efter det att transportmedlet har anlänt enligt artikel 3.1 radera de personuppgifter som de insamlat och översänt till gränskontrollmyndigheterna i enlighet med detta direktiv.

Medlemsstaterna får även, enligt nationell lag och i enlighet med bestämmelser om uppgiftsskydd enligt direktiv 95/46/EG, använda de personuppgifter som avses i artikel 3.1 för att säkerställa efterlevnaden av lagarna.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ålägga transportörer att informera passagerarna i enlighet med bestämmelserna i direktiv 95/46/EG. Detta skall även innefatta den information som avses i artikel 10 c och artikel 11.1 c i direktiv 95/46/EG.

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 september 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft 30 dagar efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 9***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 29 april 2004

om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande

(2004/573/EG)

EUROPEISK UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 b i detta,

med beaktande av Republiken Italiens initiativ ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) I den övergripande strategi mot olaglig invandring och människohandel i Europeiska unionen ⁽²⁾ som godkändes av rådet den 28 februari 2002 och som byggde på kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 15 november 2001 om en gemensam politik om olaglig invandring anförts att politiken för återtagande och återsändande utgör en integrerad och avgörande del i kampen mot olaglig invandring. I detta syfte understryks i den övergripande strategin att det är nödvändigt att fastställa vissa konkreta åtgärder, bland annat fastställande av en gemensam strategi och samarbete mellan medlemsstaterna för att genomföra återsändandeåtgärder. Gemensamma normer för återsändandeförfaranden bör därför anta.
- (2) I strategin för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser som godkändes av rådet den 13 juni 2002 och som byggde på kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 7 maj 2002 om en framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser föreskrivs rationaliserade åtgärder för återsändande som en av åtgärderna och insatserna för en integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser.
- (3) I handlingsprogrammet för återsändande som godkändes av rådet den 28-29 november 2002 och som byggde på kommissionens grönbok av den 10 april 2002 om en gemenskapspolitik för återsändande av personer som vistas olagligt i ett land samt på meddelandet från

kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 14 oktober 2002 om en gemenskapspolitik för återvändande av personer som vistas olagligt rekommenderas som en av åtgärderna för att förbättra det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna att tredjelandsmedborgare som olagligen befinner sig i en medlemsstat skall återsändas så effektivt som möjligt genom att man delar på medlemsstaternas resurser för att organisera gemensamma flygningar.

- (4) Det är viktigt att undvika att det uppstår ett vakuum för gemenskapen när det gäller organisation av gemensamma flygningar.
- (5) Från och med den 1 maj 2004 kan rådet inte längre agera på grundval av ett initiativ från en medlemsstat.
- (6) Rådet har uttömt alla möjligheter för att i tid erhålla Europaparlamentets yttrande.
- (7) Under dessa exceptionella omständigheter bör beslutet antas utan Europaparlamentets yttrande.
- (8) Medlemsstaterna bör genomföra detta beslut med beaktande av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950, Förenta nationernas konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av den 10 december 1984, Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951 och därtill hörande New York-protokoll av den 31 januari 1967, den internationella konventionen om barnets rättigheter av den 20 november 1989 och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 18 december 2000. ⁽³⁾

⁽¹⁾ EUT C 223, 19.9.2003, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 142, 14.6.2002, s. 23.

⁽³⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (9) Detta beslut bör tillämpas utan att det påverkar relevanta internationella instrument på området återsändande med flyg, såsom bilaga 9 till 1944 års Chicagokonvention angående internationell civil luftfart (ICAO) och Europeiska civila luftfartskonferensens (ECAC) relevanta dokument.
- (10) De icke-bindande allmänna riktlinjerna för säkerhetsbestämmelser vid gemensamma flygningar för återsändande bör ge användbar ledning vid genomförandet av detta beslut.
- (11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta beslut bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit detta beslut, besluta huruvida landet skall genomföra det i sin nationella lagstiftning.
- (12) När det gäller Republiken Island och Konungariket Norge utgör detta beslut, i enlighet med det avtal som ingicks den 18 maj 1999 mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av bestämmelser i Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.C i rådets beslut 1999/437/EG ⁽²⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för avtalet. När de förfaranden som föreskrivs i avtalet har avslutats, kommer rättigheter och skyldigheter enligt detta beslut att gälla även för dessa båda stater, liksom i förbindelserna mellan dessa båda stater och de medlemsstater i Europeiska gemenskapen som detta beslut riktar sig till.
- (13) I enlighet med artikel 3 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning har dessa medlemsstater meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta beslut är att samordna gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstater av

tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande (nedan kallade "tredjelandsmedborgare").

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut avses med

- a) *tredjelandsmedborgare*: person som inte är medborgare i en medlemsstat i Europeiska unionen, Republiken Island eller Konungariket Norge,
- b) *organisering medlemsstat*: en medlemsstat som har till uppgift att organisera gemensamma flygningar,
- c) *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som deltar i de gemensamma flygningar som organiseras av den organiserande medlemsstaten,
- d) *gemensam flygning*: den transport av tredjelandsmedborgare som utförs av ett lufttrafikföretag som utsetts för detta ändamål,
- e) *återsändandeoperationer och gemensamma flygningar för återsändande*: alla de aktiviteter som krävs för att återsända de berörda tredjelandsmedborgarna, inbegripet transport i form av gemensamma flygningar,
- f) *ledsagare*: den säkerhetspersonal som har till uppgift att ledsaga tredjelandsmedborgare under den gemensamma flygningen och de personer som ansvarar för den medicinska vården samt tolkar.

Artikel 3

Nationella myndigheter

Varje medlemsstat skall utse en myndighet med uppgift att organisera och/eller delta i gemensamma flygningar samt meddela relevant information till de övriga medlemsstaterna.

Artikel 4

Den organiserande medlemsstatens uppgifter

1. Om en medlemsstat beslutar att organisera en gemensam flygning för återsändande av tredjelandsmedborgare vilken står öppen för deltagande av de övriga medlemsstaterna, skall den informera de nationella myndigheterna i dessa medlemsstater.
2. Den nationella myndigheten i den organiserande medlemsstaten skall anta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den gemensamma flygningen fungerar smidigt. Den skall framför allt
  - a) välja lufttrafikföretag och tillsammans med det utvalda lufttrafikföretaget fastställa alla relevanta kostnader för den gemensamma flygningen och ikläda sig de tillämpliga avtalsförpliktelserna samt säkerställa att den vidtar alla de åtgärder som krävs för att genomföra den gemensamma flygningen, inbegripet att den på lämpligt sätt bistår tredjelandsmedborgarna och ledsagarna,

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

- b) från de tredjeländer som är transit- och destinationsländer begära och ta emot de bemyndiganden som krävs för genomförandet av den gemensamma flygningen,
- c) utnyttja kontakterna och göra lämpliga föranstaltningar för organisationen av den gemensamma flygningen med de deltagande medlemsstaterna,
- d) fastställa de operativa formerna och förfarandena samt i samförstånd med de deltagande medlemsstaterna bestämma vilket antal ledsagare som är lämpligt i förhållande till antalet tredjelandsmedborgare som skall återsändas,
- e) ingå alla lämpliga finansiella överenskommelser med de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 5

Den deltagande medlemsstatens uppgifter

Om en medlemsstat beslutar att delta i en gemensam flygning skall den

- a) informera den nationella myndigheten i den organiserande medlemsstaten om sin avsikt att delta i den gemensamma flygningen och därvid ange antalet tredjelandsmedborgare som skall återsändas,
- b) tillhandahålla ett tillräckligt stort antal ledsagare för varje tredjelandsmedborgare som skall återsändas. Om ledsagarna skall tillhandahållas endast av den organiserande medlemsstaten, skall varje deltagande medlemsstat ombesörja att det finns minst två företrädare ombord. Dessa företrädare, som skall ha samma ställning som ledsagarna, skall ha till uppgift att se till att de tredjelandsmedborgare för vilka de har ansvaret överlämnas till myndigheterna i destinationslandet.

Artikel 6

Gemensamma uppgifter

Den organiserande medlemsstaten och varje deltagande medlemsstat skall

- a) se till att varje berörd tredjelandsmedborgare och ledsagare innehar giltiga resehandlingar och andra nödvändiga ytterligare handlingar, t.ex. inrese- och/eller transitviseringar, intyg eller registreringar,
- b) så snart som möjligt informera sina diplomatiska och konsulära beskickningar i de tredjeländer som är transit- och destinationsländer om organisationen av den gemensamma flygningen för att erhålla den hjälp som behövs.

Artikel 7

Slutbestämmelse

Vid genomförandet av de gemensamma flygningarna för återsändande skall medlemsstaterna ta hänsyn till de gemensamma riktlinjer för säkerhetsbestämmelser vid gemensamma flygningar för återsändande som fastställs i bilagan.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördraget.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

BILAGA

GEMENSAMMA RIKTLINJER FÖR SÄKERHETSBESTÄMMELSER I SAMBAND MED GEMENSAMMA ÅTERSÄNDANDEN MED FLYG

1. FASEN FÖRE ÅTERVÄNDANDET

1.1. **Krav på de återvändande**1.1.1. *Rättslig ställning*

Gemensamma charterflygningar organiseras för personer som vistas olagligt, det vill säga personer som inte uppfyller villkoren för inresa eller vistelse på Europeiska unionens medlemsstaters territorium. Den organiserande medlemsstaten och varje deltagande medlemsstat skall se till att den rättsliga ställningen för de återvändande för vilka de är ansvariga tillåter ett återsändande.

1.1.2. *Hälsotillstånd och sjukjournal*

Varje deltagande medlemsstat skall se till att de återvändandes hälsotillstånd är sådant att det rättsligt och praktiskt möjliggör ett säkert återsändande med flyg. Sjukjournaler skall tillhandahållas för återvändande som har kända hälsoproblem eller som behöver medicinsk behandling. Sjukjournalerna skall innehålla resultat från medicinska undersökningar, en diagnos och angivande av de mediciner som eventuellt behövs för att kunna vidta nödvändiga medicinska åtgärder. Flerspråkiga versioner av sjukjournalerna skall tillhandahållas om den medföljande medicinska personalen inte förstår originalspråket tillräckligt bra. Organiserande och deltagande medlemsstater uppmanas att använda gemensamma standardformulär för sjukjournaler eller hälsoförklaringar. Deltagande medlemsstater skall före återsändandeoperationen informera den organiserande medlemsstaten om varje hälsotillstånd som kan påverka möjligheterna att avlägsna den återvändande. Den organiserande medlemsstaten förbehåller sig rätten att vägra återvändande vars hälsotillstånd innebär att deras återvändande inte är förenligt med principerna om säkerhet och värdighet tillträde till den gemensamma flygningen.

1.1.3. *Dokumentation*

Den organiserande medlemsstaten och varje deltagande medlemsstat skall se till att det för varje återvändande person finns giltiga resehandlingar och andra nödvändiga kompletterande handlingar, intyg och journaler. Den person som bemyndigats för ändamålet skall behålla dokumentationen fram till ankomsten till destinationslandet.

Den organiserande medlemsstaten och varje deltagande stat skall ansvara för att ledsagare och tjänstemän i förekommande fall har viseringar för inresa i transiteringsländer och destinationslandet för den gemensamma flygningen.

1.1.4. *Underrättelse*

Den organiserande medlemsstaten skall se till att flygbolag, eventuella transiteringsländer och destinationslandet har underrättats och rådfrågats om återsändandeoperationen i god tid innan det sker.

1.2. **Krav på ledsagare**1.2.1. *Ledsagare från den organiserande medlemsstaten*

När den organiserande medlemsstaten tillhandahåller ledsagare för samtliga återvändande skall varje deltagande medlemsstat utse minst två företrädare som skall finnas ombord på flygplanet. De skall ansvara för överlämnandet av de återvändande för vilka de är ansvariga till de lokala myndigheterna i destinationslandet.

1.2.2. *Ledsagare från alla deltagande medlemsstater*

När den organiserande staten endast ansvarar för de återvändande från sitt eget land skall övriga deltagande medlemsstater tillhandahålla ledsagare för de återvändande för vilka de är ansvariga. I sådana fall kräver deltagandet av olika nationella enheter en överenskommelse mellan den organiserande och den deltagande medlemsstaten om säkerhetsbestämmelserna i dessa riktlinjer eller i andra överenskommelser mellan medlemsstaterna samt samråd på förhand om alla övriga frågor i samband med återsändandet.

1.2.3. Användning av ledsagare från den privata sektorn

När en deltagande medlemsstat använder privat ledsagare skall myndigheterna i denna medlemsstat tillhandahålla minst en officiell företrädare ombord på flygplanet.

1.2.4. Ledsagarnas kompetens och utbildning

Ledsagarna ombord på de gemensamma flygningarna skall ha fått specialutbildning för att kunna genomföra sitt uppdrag; de måste få medicinskt stöd beroende på uppdragets art.

Ledsagarna vid gemensamma flygningar bör helst känna till normerna för återsändande i den organiserande medlemsstaten och deltagande medlemsstaterna. Medlemsstaterna uppmanas därför att utbyta information om sina respektive utbildningskurser för ledsagare och erbjuda kurser för ledsagare från andra medlemsstater.

1.2.5. Uppförandekodex för ledsagare

Ledsagarna får inte vara beväpnade. De får bära civilklädsel som skall bära en tydlig identifikation. Annan medföljande personal skall också bära en tydlig identifikation.

Ledsagarna skall vara strategiskt utplacerade i flygplanet för att ge högsta möjliga säkerhet. De skall dessutom sitta tillsammans med de återvändande som de ansvarar för.

1.2.6. Ordning för antalet personer som ledsagar de återvändande

Antalet personer som ledsagar de återvändande skall fastställas från fall till fall efter en analys av potentiella risker och samråd. Det rekommenderas i de flesta fall att de åtminstone motsvarar antalet återvändande ombord. En reservenhet skall finnas till hands för att ge stöd vid behov (till exempel vid långdistansflygningar).

2. FASEN FÖRE AVGÅNG PÅ FLYGPLATSER FÖR AVGÅNG ELLER TRANSITERING

2.1. Transport till flygplatsen och vistelse på flygplatsen

Vad gäller transport till flygplatsen och vistelse på flygplatsen skall följande tillämpas:

- a) I princip skall ledsagarna och de återvändande anlända till flygplatsen minst tre timmar före avgång.
- b) De återvändande bör informeras om att återsändandet skall verkställas och få upplysningar om att det ligger i deras intresse att samarbeta fullt ut med ledsagarna. Det bör göras klart att störande beteende inte tolereras och inte leder till att återsändandeoperationen avbryts.
- c) Den organiserande medlemsstaten skall tillhandahålla en säker zon på avgångsflygplatsen där de återvändande kan samlas på ett diskret sätt och säkert gå ombord på flygplanet. Zonen tjänar också till att säkra ankomsten av flygplan från andra medlemsstater med återvändande som skall ansluta sig till den gemensamma flygningen.
- d) Om den gemensamma flygningen skall mellanlanda på en flygplats i någon annan medlemsstat för att samla in återvändande personer ansvarar denna medlemsstat för att det finns en säker zon på flygplatsen.
- e) Företrädarna för den deltagande medlemsstaten skall överlämna de återvändande för vilka den är ansvarig till tjänstemän i den medlemsstat där man för tillfället befinner sig, vanligtvis den organiserande medlemsstaten. Företrädarna för de deltagande medlemsstaterna skall i förekommande fall ange vilka återvändande som har förklarat att de inte tänker gå ombord på flygplanet och särskilt de som kräver särskild uppmärksamhet på grund av sitt fysiska eller psykiska tillstånd.
- f) Den medlemsstat från vilket den gemensamma återsändandeoperationen sker är ansvarig för utövandet av suverän behörighet (t.ex. i fråga om tvångsåtgärder). Befogenheterna för ledsagare från andra deltagande medlemsstater är begränsade till självförsvar. Vidare får ledsagarna, i avsaknad av polispersonal från den medlemsstat där man befinner sig eller i syfte att stödja polispersonalen, vid omedelbara och allvarliga risker gripa in på ett rimligt och lämpligt sätt för att förhindra att en återvändande person flyr, skadar sig själv eller någon annan eller skadar egendom.

2.2. Incheckning, ombordstigning och säkerhetskontroll före avgång

Arrangemangen för incheckning, ombordstigning och säkerhetskontroll före avgång skall vara följande:

- a) Ledsagarna från den medlemsstat där man för tillfället befinner sig är ansvarig för incheckning och assistans vid passkontrollen.
- b) Alla återvändande skall genomgå en noggrann säkerhetskontroll innan de går ombord på den gemensamma flygningen. Alla föremål som kan utgöra ett hot mot enskilda personers säkerhet och mot flygsäkerheten på den gemensamma flygningen skall beslagtas och placeras i lastutrymmet.
- c) De återvändandes bagage skall inte placeras i passagerarkabinen. Allt bagage som placeras i lastutrymmet skall genomgå en säkerhetskontroll och märkas med ägarens namn. Allt som anses farligt enligt bestämmelserna från Internationella luftfartsorganisationen (ICAO) skall tas bort från bagaget.
- d) Pengar och värdeföremål skall läggas i ett genomskinligt kuvert märkt med ägarens namn. De återvändande skall informeras om förvaringen av pengar och värdeföremål.
- e) Inför varje återsändandeoperation skall den organiserande medlemsstaten fastställa hur mycket bagage varje återvändande får medföra.
- f) Alla återvändande skall föras ombord på den gemensamma flygningen av personal från den medlemsstat där man för tillfället befinner sig. De kan om nödvändigt bistås av ledsagarna.

3. FÖRFARANDE UNDER FLYGNINGEN

3.1. Säkerhetsåtgärder ombord

Under flygningen skall följande säkerhetsåtgärder tillämpas:

- a) Den person som den organiserande medlemsstaten har utsett som huvudansvarig för återsändandeoperationen skall utarbeta en övergripande säkerhets- och övervakningsplan som skall tillämpas ombord på flygplanet (rörelser i kabinen, måltider osv.). Alla ledsagare måste informeras om planen innan återsändandeoperationen inleds.
- b) Om de återvändande är av olika nationaliteter skall de placeras i kabinen på grundval av vilken medlemsstat som är ansvarig för verkställandet av deras återsändande och alltefter deras slutdestinationer.
- c) Säkerhetsbältet skall vara fastspänt under hela flygningen.
- d) I händelse av allvarliga incidenter ombord (dvs. störande beteende som riskerar att äventyra genomförandet av operationen eller säkerheten för personerna ombord) är den organiserande medlemsstatens huvudansvarige, i nära samarbete med flygkaptenen eller under dennes kommando, ansvarig för åtgärder för att återupprätta ordningen.

3.2. Användning av tvångsåtgärder

Tvångsåtgärder skall användas på följande sätt:

- a) Tvångsåtgärder skall användas med behörig respekt för de återvändandes individuella rättigheter.
- b) Tvång kan användas på personer som nekar till eller motsätter sig återsändandet. Alla tvångsåtgärder skall vara rimliga och hållas inom gränserna för vad som är godtagbart. Den återvändandes värdighet och fysiska integritet skall upprätthållas. Det innebär att man i tveksamma fall skall avbryta återsändandeoperationen, inklusive användningen av legala tvångsmedel som motiveras av den återvändandes motstånd och farlighetsgrad, enligt principen "inga återsändanden till varje pris".
- c) Eventuella tvångsåtgärder får inte hindra eller riskera den återvändandes förmåga att andas normalt. Om tvångsåtgärder används skall man se till att den återvändandes bröstorg hålls i upprätt ställning och att ingenting trycker på bröstkorgen för att inte förhindra den normala andningsfunktionen.
- d) Återvändande personer som gör motstånd kan tvingas att hålla sig i stillhet med metoder som inte hotar deras värdighet och fysiska integritet.
- e) Den organiserande medlemsstaten och varje deltagande medlemsstat skall enas om en förteckning över tillåtna metoder före den gemensamma återsändandeoperationen. Det är förbjudet att använda lugnande medel för att underlätta återsändandet. Detta utesluter dock inte att man kan vidta nödåtgärder med hänsyn till flygsäkerheten.
- f) Alla ledsagare skall informeras och vara medvetna om vilka metoder som är tillåtna och förbjudna.

- g) De återvändande för vilka tvångsmedel används skall stå under ständig övervakning under hela flygningen.
- h) Beslut att tillfälligt avbryta användningen av tvångsmedel skall fattas av den person som är huvudansvarig för återsändandeoperationen eller biträdande huvudansvarig.

3.3. Medicinsk personal och tolkar

Arrangemangen för medicinsk personal och tolkar skall vara följande:

- a) Minst en läkare skall närvara vid en gemensam flygning.
- b) Läkaren skall ha tillgång till de återvändandes sjukjournaler och informeras före avgång om deras hälsotillstånd. Dittills okända medicinska förhållanden som upptäcks omedelbart före avgången och riskerar att påverka verkställandet av återsändandet skall bedömas i samråd med ansvariga myndigheter.
- c) Endast läkaren får ge de återvändande medicin, efter en noggrann medicinsk diagnos. Medicin som de återvändande behöver under flygningen skall finnas ombord.
- d) Varje återvändande person skall kunna tala med läkare eller ledsagare direkt eller via tolk på ett språk som han eller hon kan uttrycka sig på.
- e) Den organiserande medlemsstaten skall se till att lämplig medicinsk personal och tolkar finns tillgänglig vid återsändandeoperationen.

3.4. Dokumentation och övervakning av återsändandeoperationen

3.4.1. Rapporter samt observatörer som utsetts av tredje part

Ljud- eller bildupptagningar och övervakning som utförs av externa observatörer på gemensamma flygningar måste vara föremål för överenskommelse i förväg mellan den organiserande medlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna.

3.4.2. Interna rapporter om återsändandet

Den organiserande medlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna skall utbyta sina interna rapporter om den gemensamma återsändandeoperationen om det inte har bestämts att de skall utarbeta en gemensam rapport. Detta är särskilt viktigt om uppdraget har misslyckats. Alla rapporter är sekretessbelagda och endast avsedda för internt bruk. Rapporterna skall innehålla uppgifter om eventuella incidenter, tvångsåtgärder och medicinska åtgärder.

3.4.3. Mediebevakning

Den organiserande medlemsstaten och de deltagande medlemsstaterna skall före återsändandet komma överens om hur och när man eventuellt skall ge offentlighet åt den gemensamma flygningen. Information om återsändandet ges normalt efter det att det har avslutats. Publicering av fotografier eller personuppgifter om ledsagarna bör undvikas.

4. TRANSITERINGSFASEN

Rådets direktiv 2003/110/EG av den 25 november 2003 om stöd för verkställighet av återsändande vid transitering via flyg⁽¹⁾ skall tillämpas vid transitering i en medlemsstat.

5. ANKOMSTFASEN

Vid ankomsten skall följande gälla:

- a) Den organiserande medlemsstaten är ansvarig för att kontakta myndigheterna i destinationslandet. Andra deltagande medlemsstater skall involveras i detta förfarande.
- b) Den person som den organiserande medlemsstaten har utsett som huvudansvarig för återsändandet skall etablera den första kontakten med de lokala myndigheterna vid ankomsten, om inte någon annan talesman har utsetts bland de deltagande medlemsstaterna före ankomsten.
- c) Den organiserande medlemsstaten och varje deltagande medlemsstat skall överlämna sina egna återvändande personer till myndigheterna i destinationslandet, tillsammans med deras bagage och eventuella föremål som beslagtagits före ombordstigningen. De respektive ledarna för de deltagande medlemsstaternas företrädare är ansvariga för överlämnandet av de återvändande till de lokala myndigheterna vid ankomsten. Ledagarna lämnar normalt inte flygplanet.

⁽¹⁾ EUT L 321, 6.12.2003, s. 26.

- d) När det är lämpligt och praktiskt möjligt bör de organiserande och de deltagande medlemsstaterna uppmana konsulatpersonal, sambandspersoner på invandringsområdet eller redan utsänd personal från medlemsstaterna att underlätta överlämnandet av de återvändande till de lokala myndigheterna i den mån detta är förenligt med nationella metoder och förfaranden.
- e) De återvändande skall vara befriade från handbojor och andra tvångsmedel när de överlämnas till de lokala myndigheterna.
- f) Överlämnandet av de återvändande skall ske utanför flygplanet (antingen vid trappan eller i lämpliga lokaler på flygplatsen, beroende på vad som anses lämpligast). De lokala myndigheterna skall om möjligt inte gå ombord på flygplanet.
- g) Vistelsen på destinationsortens flygplats bör begränsas till ett minimum.
- h) Den organiserande medlemsstaten och varje deltagande medlemsstat skall ha en beredskapsplan för ledsagare och tjänstemän (och för de återvändande om de blir avvisade) om avgången försenas efter det att de återvändande har lämnat flygplanet. Planen bör innehålla bestämmelser om nattlogi vid behov.

6. OM ÅTERSÄNDANDEOPERATIONEN MISSLYCKAS

Om myndigheterna i destinationslandet nekar de återvändande inresa på landets territorium eller om återsändandeoperationen måste avbrytas av andra skäl, skall varje deltagande medlemsstat ta ansvar för de återvändandes, för vilka de är ansvariga, återresa till det egna territoriet och stå för kostnaderna för detta.

RÅDETS BESLUT
av den 29 april 2004
om ändring av den gemensamma handboken

(2004/574/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 790/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheterna avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för genomförandet av gränskontroller och övervakning ⁽¹⁾,

med beaktande av Republiken Italiens initiativ, och

av följande skäl:

(1) Med tanke på den harmoniseringsnivå som nåtts om kriterierna för nekad inresa vid medlemsstaternas yttre gränser är det önskvärt att kunna fastställa skälen till ett tidigare beslut om att neka en utlänning inresa. Det är därför nödvändigt att använda ett standardformulär för nekad inresa, vilket inbegriper en klassificering av möjliga skäl för detta, och att i den berörda utlänningens pass ange skälet eller skälen till att denne nekas inresa. Den gemensamma handboken ⁽²⁾ bör ändras i enlighet härmed. Bestämmelser om möjligheterna överklaga beslutet om nekad inresa finns i nationell lagstiftning.

(2) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta beslut bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV tredje delen i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit detta beslut, besluta huruvida landet skall genomföra beslutet i sin nationella lagstiftning.

(3) När det gäller Norge och Island utgör detta beslut i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽³⁾ en ytterligare utveckling av bestämmelser i Schengenavtalet vilka omfattas av artikel 1 punkt A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet ⁽⁴⁾.

(4) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁵⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket.

(5) Detta beslut innebär en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁶⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Irland.

(6) Detta beslut utgör en rättsakt som bygger på Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med det i den mening som avses i artikel 3.1 i anslutningsakten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I del II i den gemensamma handboken skall

1. följande mening läggas till i slutet av punkt 1.4.1:

”Ett standardformulär för nekad inresa vid gränsen, enligt bilaga 16, skall fyllas i och överlämnas till utlänningen i fråga.”

⁽¹⁾ EGT L 116, 26.4.2001, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 313, 16.12.2002, s. 97. Handboken senast ändrad genom beslut 2004/466/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 136).

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁶⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

2. punkt 1.4.1 a ersättas med följande:

"1.4.1 a) När inresa nekas skall den kontrollansvarige tjänstemannen förse passet med en inresestämpel överkryssad med outplånligt svart bläck och till höger med outplånligt bläck införa den bokstav eller de bokstäver som anger skälet eller skälen till nekandet, i enlighet med standardformuläret för nekad inresa vid gränsen enligt bilaga 16."

Artikel 2

Det standardformulär för nekad inresa vid gränsen enligt bilagan till detta beslut skall läggas till som bilaga 16 i den gemensamma handboken.

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 juni 2004.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

BILAGA

'Bilaga [...]

Standardformulär för nekad inresa vid gränsen

STATENS 'LOGOTYP' (emblem, statsvapen)	Statens namn (Myndighetens namn)	
_____		
NEKAD INRESA VID GRÄNSEN		
Datum: _____ tid: _____ gränsövergång: _____		
Inställde sig hos undertecknade tjänstemän _____ följande person:		
Efternamn: _____ Förnamn: _____		
född den _____ i _____ kön _____		
medborgarskap _____ bosatt i _____		
identitetshandling _____ nummer _____		
utfärdad i _____ den _____		
visering nr _____ typ _____ utfärdad av _____ giltig från _____ till _____		
för en tid av _____ dagar av följande skäl: _____		
Personen som kommer från _____ med _____ (ange vilket transportmedel som använts, t.ex. flygnummer) har upplysts om att han/hon nekats inresa enligt (ange gällande nationell lagstiftning) av följande skäl:		

(¹) Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

- (A) Saknar giltiga resehandlingar
- (B) Innehar falska, förfalskade eller ändrade resehandlingar
- (C) Saknar giltig visering
- (D) Innehar falsk, förfalskad eller ändrad visering
- (E) Saknar lämpliga handlingar som styrker syfte och förutsättning för vistelsen
- (F) Saknar tillräckliga medel i förhållande till vistelsens längd och art samt för återresan till ursprungs- eller transitlandet (se bilaga 10 i den gemensamma handboken)
- (G) Förekommer på spärrlista
 i SIS
 i nationellt register
- (H) Anses farlig för allmän ordning och allmän säkerhet, nationell säkerhet eller internationella förbindelser med någon av medlemsstaterna i Europeiska unionen (vid avvisning, ange nationell lag)

Kommentarer

Den avvisade kan överklaga avvisningsbeslutet i enlighet med nationell lagstiftning. Kopia av handlingen skall lämnas till den avvisade. (Varje stat måste ange det lagrum i nationell lagstiftning som rör rätten att överklaga.)

Den avvisades namnteckning

Tjänstemannens
namnteckning"

RÅDETS BESLUT

av den 29 april 2004

om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det till Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavet mot förorening hörande protokollet om samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att, vid nödsituationer, bekämpa förorening av Medelhavet

(2004/575/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1. jämförd med artikel 300.2. första meningen och artikel 300.3. första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapens miljöpolitik bidrar till uppnåendet av målen att bl.a. bevara, skydda och förbättra miljön och att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem.
- (2) Europeiska gemenskapen är fördragsslutande part i konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening (nedan kallad "Barcelonakonventionen"), som godkänkts genom beslut 77/585/EEG ⁽²⁾, och i 1995 års översyn av konventionen, godkänd genom beslut 1999/802/EG ⁽³⁾. Gemenskapen är dessutom fördragsslutande part i fyra protokoll till Barcelonakonventionen, inbegripet protokollet om samarbete om bekämpning av förorening av Medelhavet av olja och andra skadliga ämnen vid krissituationer, som godkänkts genom rådets beslut 81/420/EEG ⁽⁴⁾.
- (3) Kommissionen har, på grundval av de förhandlingsdirektiv som den mottog av rådet den 25 januari 2000, på gemenskapens vägnar fört förhandlingar om protokollet om samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att, vid nödsituationer, bekämpa förorening av Medelhavet (nedan kallat "protokollet").
- (4) Gemenskapen undertecknade protokollet den 25 januari 2002 i Malta.
- (5) Genom protokollet uppdateras Barcelonakonventionens rättsliga instrument i syfte att inbegripa samarbete för att förebygga förorening från fartyg, effektivisera samarbetet

vid föroreningstillfällen och främja genomförandet av tillämpliga internationella bestämmelser.

- (6) Utan att påverka parternas rätt att anta relevanta strängare bestämmelser som överensstämmer med internationell rätt har bestämmelserna i protokollet utformats så att det inte är oförenligt med gemenskapens gällande lagstiftning på de områden som täcks av protokollet.
- (7) Europeiska gemenskapen bör därför godkänna protokollet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det till Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavet mot förorening hörande protokollet om samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att, vid nödsituationer, bekämpa förorening av Medelhavet, nedan kallat "protokollet", godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till protokollet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha rätt att på Europeiska gemenskapens vägnar hos den spanska regeringen deponera godkännandeinstrumentet för protokollet, i enlighet med artikel 23 i det protokollet.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 10 februari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 240, 19.9.1977, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 322, 14.12.1999, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 162, 19.6.1981, s. 4.

PROTOKOLL

om samarbete för att förebygga förorening från fartyg och för att, vid nödsituationer, bekämpa förorening av Medelhavet

DE AVTALSSLUTANDE PARTERNA I DETTA PROTOKOLL,

SOM ÄR PARTER i konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening, antagen i Barcelona den 16 februari 1976 och ändrad den 10 juni 1995,

SOM ÖNSKAR tillämpa artiklarna 6 och 9 i den konventionen,

SOM ÄR MEDVETNA om att en allvarlig förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen, eller hotet om en sådan förorening, i Medelhavsregionen innebär en fara för Medelhavsländerna och den marina miljön,

SOM ANSER att alla Medelhavsländer måste samarbeta om man skall kunna förebygga förorening från fartyg och ingripa vid föroreningstillfällen, oavsett föroreningens ursprung,

SOM ERKÄNNER Internationella sjöfartsorganisationens roll och betydelsen av samarbete inom ramen för denna organisation, särskilt när man vill verka för antagande och utarbetande av internationella regler och normer som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön,

SOM FRAMHÅLLER de ansträngningar som Medelhavets kuststater gjort för att tillämpa dessa internationella regler och normer,

SOM OCKSÅ ERKÄNNER Europeiska gemenskapens bidrag till tillämpningen av de internationella normerna om sjösäkerhet och förebyggande av förorening från fartyg,

SOM OCKSÅ ÄR MEDVETNA om hur viktigt det är att man samarbetar i Medelhavsregionen om man vill verka för en effektiv tillämpning av den internationella lagstiftning som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön,

SOM VIDARE ÄR MEDVETNA om hur viktigt det är att man ingriper snabbt och effektivt på nationell, subregional och regional nivå för att vidta nödgärder för att bekämpa förorening av den marina miljön eller möta hot om en sådan förorening,

SOM TILLÄMPAR försiktighetsprincipen och principen om att förorenaren skall betala, som tillämpar miljökonsekvensbeskrivningar och som använder sig av bästa tillgängliga teknik och de metoder och förfaranden som är bäst ur miljö-hänseende, i enlighet med artikel 4 i konventionen,

SOM HAR I ÅTANKE tillämpliga bestämmelser i Förenta nationernas havsrättskonvention, antagen i Montego Bay den 10 december 1982, som trätt i kraft och i vilken Europeiska gemenskapen och många av kuststaterna vid Medelhavet är parter,

SOM BEAKTAR de internationella konventionerna om i synnerhet sjösäkerhet, förebyggande av förorening från fartyg, förberedelser inför och bekämpning vid föroreningstillfällen samt ansvar och ersättning för skador som uppstår vid förorening,

SOM ÖNSKAR öka den ömsesidiga assistansen och samarbetet när det gäller förebyggande och kontroll av förorening,

HAR KOMMIT ÖVERENS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

för en eller flera stater, och som kräver omedelbara åtgärder eller annan omedelbar bekämpning.

Definitioner

I detta protokoll används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *konventionen*: konventionen om skydd av Medelhavet mot förorening, antagen i Barcelona den 16 februari 1976 och ändrad den 10 juni 1995.

b) *föroreningstillfälle*: en händelse eller flera händelser med gemensamt ursprung som orsakar eller kan orsaka utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen, och som är eller kan utgöra ett hot mot den marina miljön eller kustområdena eller mot därmed sammanhängande intressen

c) *skadliga och potentiellt farliga ämnen*: andra ämnen än olja som om de tillförs den marina miljön kan utgöra en fara för människors hälsa, skada biologiska resurser och den marina floran och faunan, skada områdenas attraktionsvärde eller störa annat legitimt utnyttjande av havet.

d) *därmed sammanhängande intressen*: en direkt berörd eller hotad kuststats intressen som rör t.ex.

i) marin verksamhet längs kusten, i hamnar eller flodmynningar, inbegripet fiske,

ii) områdets historiska eller turistrelaterade värde, inbegripet vattensporter och annan rekreation,

- iii) kustbefolkningens hälsa,
  - iv) områdets kulturella, estetiska, vetenskapliga eller utbildningsmässiga värde,
  - v) bevarandet av den biologiska mångfalden och hållbar användning av biologiska resurser i den marina miljön och längs kusten.
- e) *internationell lagstiftning*: bestämmelser som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön och som antagits på internationell nivå och i enlighet med internationell rätt under överinseende av Förenta nationernas fackorgan, särskilt Internationella sjöfartsorganisationen.
- f) *det regionala centrumet*: regionalt centrum för nödingripanden mot oavsiktlig förorening av havet (Regional Marine Pollution Emergency Response Centre for the Mediterranean Sea, REMPEC), inrättat genom resolution 7 antagen av de befullmäktigade ombuden från Medelhavets kustländer vid deras konferens om skydd av Medelhavet i Barcelona den 9 februari 1976; centrumets administreras av Internationella sjöfartsorganisationen och Förenta nationernas miljöprogram; centrumets syfte och arbetsuppgifter fastställs av konventionsparterna.

Artikel 2

Protokollets tillämpningsområde

Detta protokoll är tillämpligt på Medelhavsregionen så som den definieras i artikel 1 i konventionen.

Artikel 3

Allmänna bestämmelser

1. Parterna skall samarbeta
  - a) för att tillämpa den internationella lagstiftning som skall förebygga, minska och kontrollera förorening från fartyg av den marina miljön, och
  - b) för att vidta nödvändiga åtgärder vid föroreningstillfällen.
2. Parterna skall i sitt samarbete vid behov låta lokala myndigheter, icke-statliga organisationer och samhällsaktörer delta.
3. Parterna skall tillämpa detta protokoll utan att det inkräktar på andra parter eller länders suveränitet eller jurisdiktion. Åtgärder vidtagna för tillämpning av protokollet får inte strida mot internationell rätt.

Artikel 4

Beredskapsplaner och andra medel som skall förebygga och bekämpa föroreningstillfällen

1. Parterna skall bemöda sig om att individuellt eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete upprätthålla och främja

beredskapsplaner och andra medel som skall förebygga och bekämpa föroreningstillfällen. Sådana medel kan t.ex. bestå av utrustning, fartyg, luftfartyg och personal som behövs för ingripande vid nödsituationer, av lagstiftning, inrättande eller utökande av kapacitet för ingripande vid föroreningstillfällen, eller av att en eller flera nationella myndigheter får i uppdrag att tillämpa detta protokoll.

2. Parterna skall i egenskap av flagg-, hamn- eller kuststat vidta åtgärder i enlighet med internationell rätt för att förebygga förorening från fartyg av Medelhavsregionen i syfte att garantera att relevanta internationella konventioner och parternas relevanta lagstiftning tillämpas effektivt i området. Parterna skall vidare se till att de har den nationella kapacitet som krävs för att tillämpa sådana internationella konventioner; parterna får samarbeta i form av bilaterala eller multilaterala avtal för att åstadkomma en effektiv tillämpning.

3. Parterna skall vartannat år informera det regionala centrumet om vilka åtgärder som vidtagits för att genomföra denna artikel. Centrumet skall på grundval av denna information rapportera till parterna.

Artikel 5

Bevakning

Parterna skall individuellt eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete bevaka Medelhavsregionen i syfte att förebygga, upptäcka och bekämpa förorening, och för att se till att tillämplig internationell lagstiftning följs.

Artikel 6

Saneringssamarbete

Parterna förbinder sig att i möjligaste mån samarbeta för att samla upp förpackade skadliga och potentiellt farliga ämnen, även i containrar, transportabla tankar, lastbilar, järnvägsvagnar eller pråmar, som kastats eller på annat sätt hamnat i havet, så att faran för den marina miljön och kustmiljön förebyggs eller minskas.

Artikel 7

Spridning av information och informationsutbyte

1. Parterna skall informera övriga parter om
  - a) vilka organisationer eller nationella myndigheter som är behöriga när det gäller bekämpning av förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen,
  - b) vilka behöriga nationella myndigheter som har i uppgift att ta emot information om förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen och att handlägga frågor som rör assistans mellan parterna,

- c) vilka nationella myndigheter som har befogenhet att företräda landet när det gäller ömsesidig assistans och samarbete mellan parter,
- d) vilka organisationer eller nationella myndigheter som har ansvaret för tillämpningen av artikel 4.2, i synnerhet de som har ansvaret för tillämpningen av internationella konventioner på området och övriga tillämpliga lagar, de som skall se till att mottagningsanordningarna i hamnarna installeras och de som har ansvaret för bevakning av olagliga utsläpp i enlighet med MARPOL 73/78-konventionen,
- e) lagar och andra författningar som direkt berör förberedelser inför och bekämpning av förorening av haven med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen,
- f) nya metoder för förebyggande av förorening av havet med olja och skadliga och potentiellt farliga ämnen, nya sätt att bekämpa förorening, nya bevakningstekniker och utarbetandet av forskningsprogram.

2. Parter som kommit överens om att utbyta denna information direkt skall även lämna informationen till det regionala centrumet. Centrumet skall vidarebefordra informationen till övriga parter samt till de kuststater i Medelhavsregionen som inte är parter i protokollet men som påtagit sig motsvarande informationsförpliktelse.

3. Parterna skall informera det regionala centrumet om bilaterala eller multilaterala avtal ingångna inom ramen för detta protokoll; centrumet skall vidarebefordra informationen till övriga parter.

Artikel 8

Tillhandahållande av information och rapportering om föroreningstillfällen

Parterna förbinder sig att samordna användningen av tillgängliga kommunikationsmedel för att brådskande rapportering och information om föroreningstillfällen skall kunna sändas, överföras och tas emot med nödvändig tillförlitlighet och snabbhet. Det regionala centrumet skall utrustas med de kommunikationsmedel det behöver för att kunna delta i detta samordnade förfarande och fullgöra de uppgifter som åligger det enligt artikel 12.2.

Artikel 9

Underrättelseförfarande

1. Parterna skall ålägga befälhavare och andra personer med befäl över fartyg som bär partens flagga samt piloter på luftfartyg registrerade inom partens territorium att, på snabbaste och, med beaktande av omständigheterna, lämpligaste sätt och i enlighet med underrättelseförfarandena i relevanta internationella avtal, underrätta parten och närmaste kuststat om

a) varje händelse som ger upphov till eller kan ge upphov till utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen,

b) förefintlighet, karaktär och omfattning för utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen, även förpackade, som upptäcks till havs och som är eller kan vara farliga för den marina miljön, kusterna eller en eller flera parters därmed sammanhängande intressen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i protokollet skall parterna se till att befälhavaren på varje fartyg som framförs i partens territorialvatten uppfyller skyldigheterna i punkt 1 a och 1 b; parten får därvid begära assistans av det regionala centrumet. Parten skall underrätta Internationella sjöfartsorganisationen om de åtgärder som vidtagits.

3. Parterna skall ålägga personer med ansvar för kusthamnar eller lageranläggningar inom dess jurisdiktion att i enlighet med tillämpliga lagar rapportera varje händelse som ger upphov till eller kan ge upphov till utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen.

4. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening orsakad av utforskande eller exploatering av kontinentalsockeln eller områden på eller under havsbotten skall parterna ålägga personer med ansvar för offshore-anläggningar inom dess territorium att, på snabbaste och med beaktande av omständigheterna lämpligaste sätt och i enlighet med angivna förfaranden, rapportera varje händelse som ger upphov till eller kan ge upphov till utsläpp av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen.

5. Begreppet "händelse" i punkterna 1, 3 och 4 skall avse varje händelse som uppfyller villkoren i dessa punkter, oberoende av om det rör sig om ett föroreningstillfälle.

6. Vid ett föroreningstillfälle skall den information som samlats in i enlighet med punkterna 1, 3 och 4 vidarebefordras till det regionala centrumet.

7. Information insamlad i enlighet med punkterna 1, 3 och 4 skall omedelbart vidarebefordras till andra parter som kan komma att beröras av ett föroreningstillfälle av

a) den part som mottagit informationen, företrädesvis direkt, annars via det regionala centrumet, eller

b) det regionala centrumet.

När kommunikationen sker direkt mellan parterna skall parterna informera det regionala centrumet om vilka åtgärder som vidtagits; centrumet skall vidarebefordra informationen till övriga parter.

8. Vid underrättelse om föroreningstillfällen i enlighet med punkterna 6 och 7 skall parterna använda ett standardformat som parterna enats om efter förslag från det regionala centrumet.

9. Tillämpningen av punkt 7 innebär att parterna inte är bundna av den förpliktelse som anges i artikel 9.2. i konventionen.

Artikel 10

Konkreta åtgärder

1. En part som ställs inför ett föroreningstillfälle skall
  - a) bedöma föroreningstillfällets natur, omfång och möjliga konsekvenser och, i tillämpliga fall, uppskatta typ och kvantitet av olja eller skadliga och potentiellt farliga ämnen, och i vilken riktning och med vilken hastighet utsläppet rör sig,
  - b) vidta alla åtgärder som kan förebygga, minska och i möjligaste mån eliminera föroreningstillfällets effekter,
  - c) omedelbart underrätta alla parter som kan komma att beröras av föroreningstillfället om bedömningarna och om vilka åtgärder som vidtagits eller skall vidtas; samma information skall samtidigt ges till det regionala centrumet, som skall vidarebefordra informationen till övriga parter,
  - d) fortsätta att bevaka situationen så länge som möjligt och rapportera om händelsen i enlighet med artikel 9.
2. Vid bekämpning av förorening från fartyg skall man så långt möjligt rädda
  - a) människoliv,
  - b) fartyget, varvid skadan på miljön i allmänhet skall förebyggas eller minimeras.

Part som gör en sådan insats skall informera Internationella sjöfartsorganisationen direkt eller via det regionala centrumet.

Artikel 11

Nödåtgärder ombord på fartyget, på offshore-anläggningar och i hamnar

1. Parterna skall se till att fartyg under dess flagg har beredskapsplaner som uppfyller den internationella lagstiftningens krav.
2. Parterna skall ålägga befälhavare på fartyg under dess flagg att vid föroreningstillfällen följa beredskapsplanen, på begäran ge berörda myndigheter sådan detaljerad information om fartyget och dess last som kan vara av intresse med beaktande av de åtgärder som avses i artikel 9 samt samarbeta med dessa berörda myndigheter.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i protokollet skall varje part se till att befälhavaren på varje fartyg som framförs i partens territorialvatten uppfyller skyldigheten i punkt 2; parten får därvid begära assistans av det regionala centrumet. Parten skall underrätta Internationella sjöfartsorganisationen om de åtgärder som vidtagits.

4. Parterna skall när de anser lämpligt ålägga dem som ansvarar för kusthamnar eller lageranläggningar inom dess jurisdiktion att ha beredskapsplaner mot förorening eller motsvarande arrangemang; planen skall vara samordnad med det nationella system som inrättats i enlighet med artikel 4 och godkänd i enlighet med de förfaranden som den behöriga nationella myndigheten fastställt.

5. Parterna skall ålägga de operatörer som ansvarar för offshore-anläggningar inom dess jurisdiktion att ha åtgärdsplaner för bekämpning av föroreningstillfällen; planen skall vara samordnad med det nationella system som inrättats i enlighet med artikel 4 och följa de förfaranden som den behöriga nationella myndigheten fastställt.

Artikel 12

Assistans

1. En part som behöver assistans för att hantera ett föroreningstillfälle får direkt eller via det regionala centrumet begära hjälp från andra parter; därvid skall assistans i första hand begäras från parter som kan beröras av föroreningen. Hjälpen kan bestå i expertråd eller tillhandahållande av specialiserad personal, produkter, utrustning eller nautiska hjälpmedel för den berörda parten. Tillfrågade parter skall göra vad som står i deras makt för att hjälpa till.

2. Om de parter som är inblandade i en föroreningssbekämpning inte kan enas om hur detta skall gå till, får det regionala centrumet med alla berörda parters samtycke samordna de medel parterna ställt till förfogande.

3. Parterna skall under iakttagande av internationella avtal vidta de rättsliga och administrativa åtgärder som behövs för att göra det enklare för

- a) fartyg, luftfartyg och andra transportmedel som skall användas vid bekämpningen av ett föroreningstillfälle eller som transporterar personal, last, produkter eller materiel som behövs vid bekämpningen, att komma in och komma till användning på och avgå från partens territorium, och
- b) personal, last, produkter eller materiel som avses i a) att snabbt kunna transporteras till, genom och från partens territorium.

Artikel 13

Ersättning för kostnader i samband med assistans

1. Parternas kostnader för bekämpning av förorening skall fördelas på det sätt som anges i punkt 2; detta gäller dock inte om frågan redan före föroreningstillfället reglerats genom bilaterala eller multilaterala avtal.

2. a) En part skall stå för kostnaderna för de åtgärder som en annan part vidtagit på uttrycklig begäran från parten. Om begäran om assistans återkallas skall den begärande parten stå för redan uppkomna kostnader.
  - b) En part skall stå för kostnaderna för de åtgärder som vidtagits på eget initiativ.
  - c) Vad som sägs i a och b gäller inte om parterna i det enskilda fallet kommit överens om annat.
3. Om inte annat avtalats skall kostnader för åtgärder vidtagna på uttrycklig begäran beräknas på ett skäligt och lagligt sätt i enlighet med den assisterande partens praxis för ersättning av sådana kostnader.
4. Begärande och assisterande part skall vid behov samarbeta för att en eventuell skadeståndstalan skall kunna avgöras. De skall därvid iakttä gällande lagstiftning.

Om samtliga kostnader som uppkommit i samband med assistansen inte kan ersättas genom skadeståndstalan får den begärande parten begära att den assisterande parten avstår från ersättning för kostnader som överstiger skadeståndet eller skriver ned de i enlighet med punkt 3 beräknade kostnaderna. Den begärande parten får vidare begära anstånd med återbetalningen av dessa kostnader. Den assisterande parten skall när den överväger en sådan begäran särskilt beakta utvecklingslänternas behov.

5. Denna artikel påverkar inte parternas rätt till ersättning från tredjeland i enlighet med annan nationell eller internationell rätt som är tillämplig på den assisterande eller begärande parten för kostnader i samband med åtgärder vidtagna för att bekämpa ett föroreningstillfälle.

Artikel 14

Mottagningsanordningar i hamnar

1. Parterna skall, antingen var för sig eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete, se till att deras hamnar är utrustade med mottagningsanordningar som motsvarar fartygens behov. Parterna skall dessutom se till att anordningarna utnyttjas effektivt och utan oskäligt dröjsmål för fartygen.

Parterna uppmanas ta ut en rimlig kostnad för anordningarnas utnyttjande.

2. Parterna skall också se till att det finns mottagningsanordningar i hamnarna avpassade för nöjesfartyg.

3. Parterna skall se till att anordningarna fungerar väl och att utsläppen från dem inte påverkar den marina miljön.

4. Parterna skall se till att fartyg som anlöper deras hamnar får aktuell information om vilka förpliktelser som följer av MARPOL 73/78-konventionen och partens nationella lagstiftning på området.

Artikel 15

Miljörisker inom sjöfarten

I enlighet med allmänt accepterade internationella regler och normer och med Internationella sjöfartsorganisationens globala mandat skall parterna, antingen var för sig eller genom bilateralt eller multilateralt samarbete, vidta nödvändiga åtgärder för att bedöma de miljörisker som sjöfartens vedertagna farleder medför; de skall vidare vidta åtgärder för att minska risken för olyckor och olyckors följder för miljön.

Artikel 16

Mottagande av fartyg i sjönöd i hamnar och på skyddade platser

Parterna skall fastställa nationella, subregionala eller regionala bestämmelser för mottagandet av fartyg i nöd som utgör en miljöfara på skyddade platser och i hamnar. Parterna skall därvid samarbeta och informera det regionala centrumet om antagna bestämmelser.

Artikel 17

Subregionala avtal

Parterna får förhandla om, utarbeta och förlänga bilaterala och multilaterala subregionala avtal som kan underlätta tillämpningen av hela eller delar av detta protokoll. På begäran av berörd part kan det regionala centrumet inom ramen för sina befogenheter bistå parterna vid utarbetandet och tillämpningen av sådana avtal.

Artikel 18

Möten

1. Parterna i detta protokoll skall hålla sina ordinarie möten samtidigt med de ordinarie möten som parterna i konventionen håller med tillämpning av artikel 18 i konventionen. Parterna i protokollet får hålla extraordinarie möten i enlighet med vad som anges i artikel 18 i konventionen.

2. Vid de ordinarie mötena skall man bl.a.
- utreda och diskutera det regionala centrumets rapporter om tillämpningen av protokollet, särskilt vad avser artiklarna 4, 7 och 16,
  - formulera och anta strategier, handlingsplaner och program för tillämpningen av protokollet,
  - följa upp genomförandet av antagna strategier, handlingsplaner och program och utvärdera deras effektivitet, bedöma behovet av nya strategier, handlingsplaner eller program och vidta därmed sammanhängande åtgärder,
  - fullgöra andra uppgifter som behövs för tillämpningen av protokollet.

Artikel 19

Samband mellan protokollet och konventionen

- De bestämmelser i konventionen som gäller alla protokoll gäller även detta protokoll.
- Den arbetsordning och de finansiella bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 24 i konventionen gäller även detta protokoll om inte parterna i protokollet kommer överens om annat.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Protokollets inverkan på nationell rätt

Tillämpningen av bestämmelserna i detta protokoll skall inte påverka parternas rätt att på de områden som täcks av protokollet anta strängare nationella bestämmelser eller vidta andra åtgärder i enlighet med internationell rätt.

Artikel 21

Förbindelser med tredjeland

Parterna uppmanar andra länder och internationella organisationer att vid behov samarbeta när detta protokoll skall tillämpas.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, underskrivit detta protokoll.

UTFÄRDAT i Valletta, Malta, den 25 januari 2002 i ett exemplar på arabiska, engelska, franska och spanska, varvid de fyra texterna är lika giltiga.

Artikel 22

Undertecknande

Detta protokoll är öppet för undertecknande för avtalsslutande parter i konventionen i Valletta, Malta, den 25 januari 2002 och i Madrid mellan den 26 januari 2002 och den 25 januari 2003.

Artikel 23

Ratifikation, godtagande och godkännande

Detta protokoll skall ratificeras, godtas eller godkännas. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument skall deponeras hos Spaniens regering, som är depositarie.

Artikel 24

Tillträde

Parter i konventionen kan tillträda protokollet från och med den 26 januari 2003.

Artikel 25

Ikraftträdande

- Protokollet träder i kraft den trettonde dagen efter det att det sjätte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponerats.
- När det gäller förbindelser mellan parter i båda protokollen, ersätter föreliggande protokoll från och med ikraftträdandedagen protokollet om samarbete om bekämpning av förorening av Medelhavet av olja och andra skadliga ämnen vid krissituationer.

RÅDETS BESLUT**av den 29 april 2004****om ingående av ett avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel**

(2004/576/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 170 jämförd med artikel 300.2. första stycket första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har på gemenskapens vägnar med staten Israel förhandlat fram avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete (nedan kallat "avtalet").
- (2) Avtalet undertecknades på gemenskapens vägnar den 10 juni 2003 i Bryssel, med förbehåll för att det ingås.
- (3) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* (*).

Artikel 2

Rådets ordförande skall på gemenskapens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 5 i avtalet.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 11 mars 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

^(*) EUT L 154, 21.6.2003, s. 80.

RÅDETS BESLUT

av den 29 april 2004

om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstan om upprättande av ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter

(2004/577/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 jämförd med artikel 300.2 första meningen i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kazakstan, å andra sidan⁽¹⁾, trädde i kraft den 1 juli 1999.
- (2) Europeiska gemenskapen och Kazakstan enades om att upprätta ett dubbelkontrollsystem avseende vissa stålprodukter för perioden 1 januari 2000–31 december 2001. Detta avtal genom skriftväxling godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom beslut 1999/865/EG⁽²⁾. Motsvarande genomförandelagstiftning för gemenskapen infördes genom förordning (EG) nr 2743/1999⁽³⁾.
- (3) Kommissionen har slutfört förhandlingarna om ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstan om upprättande av ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstan om upprättande av ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter godkänns härmed på Europeiska gemenskapens vägnar.

2. Texten till avtalet⁽⁴⁾ åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha rätt att med för gemenskapen bindande verkan underteckna det avtal genom skriftväxling som avses i artikel 1.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 196, 28.7.1999, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 342, 31.12.1999, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 342, 31.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Se sidan ... i detta nummer av EUT.

AVTAL

genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kazakstans regering om upprättande av ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende export från Republiken Kazakstan till Europeiska gemenskapen av vissa stålprodukter*A. Skrivelse från Europeiska gemenskapen*

1. Jag ber att få hänvisa till avtalet mellan Europeiska kol- och stål gemenskapen och Republiken Kazakstans regering om handel med vissa stålprodukter som ingicks den 22 juli 2002. Vidare har samråd ägt rum om problem beträffande vissa stålprodukter som inte omfattas av det ovannämnda avtalet.
2. Till följd av detta samråd enas parterna om att upprätta ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende vissa stålprodukter för att förbättra öppenheten och undvika eventuella omläggningar av handeln. Dubbelkontrollsystemet beskrivs närmare i bilagan till denna skrivelse.
3. Denna skriftväxling påverkar inte tillämpningen av relevanta bestämmelser i de bilaterala avtalen om handel och handelsrelaterade frågor, särskilt de bestämmelser som gäller antidumpnings- och skyddsåtgärder.
4. Vardera parten får när som helst föreslå ändringar av bilagan eller tilläggen till denna, varvid båda parter samtycke skall krävas för ändringar och ändringarna skall träda i kraft i enlighet med vad parterna kommer överens om. Om en antidumpningsundersökning eller en undersökning om skyddsåtgärder inleds eller åtgärder införs i Europeiska gemenskapen beträffande en produkt som omfattas av dubbelkontrollsystemet, kommer Kazakstan att besluta huruvida den berörda produkten skall uteslutas från systemet. Ett sådant beslut skall inte påverka den berörda produktens övergång till fri omsättning i gemenskapen.
5. Om innehållet i denna skrivelse samt bilagan och tillägget till denna är godtagbart för Er regering föreslår jag att skrivelsen och Er bekräftelse tillsammans skall utgöra ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Kazakstan, vilket skall träda i kraft dagen för Ert svar.

Med utmärkt högaktning

På Europeiska gemenskapens vägnar

B. Skrivelse från Republiken Kazakstans regering

Jag bekräftar mottagandet av Er skrivelse av den ... med följande lydelse:

- ”1. Jag ber att få hänvisa till avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Republiken Kazakstans regering om handel med vissa stålprodukter som ingicks den 22 juli 2002. Vidare har samråd ägt rum om problem beträffande vissa stålprodukter som inte omfattas av det ovannämnda avtalet.
2. Till följd av detta samråd enas parterna om att upprätta ett dubbelkontrollsystem utan kvantitativa begränsningar avseende vissa stålprodukter för att förbättra öppenheten och undvika eventuella omläggningar av handeln. Dubbelkontrollsystemet beskrivs närmare i bilagan till denna skrivelse.
3. Denna skriftväxling påverkar inte tillämpningen av relevanta bestämmelser i de bilaterala avtalen om handel och handelsrelaterade frågor, särskilt de bestämmelser som gäller antidumpnings- och skyddsåtgärder.
4. Vardera parten får när som helst föreslå ändringar av bilagan eller tilläggen till denna, varvid båda parter samtycke skall krävas för ändringar och ändringarna skall träda i kraft i enlighet med vad parterna kommer överens om. Om en antidumpningsundersökning eller en undersökning om skyddsåtgärder inleds eller åtgärder införs i Europeiska gemenskapen beträffande en produkt som omfattas av dubbelkontrollsystemet, kommer Kazakstan att besluta huruvida den berörda produkten skall uteslutas från systemet. Ett sådant beslut skall inte påverka den berörda produktens övergång till fri omsättning i gemenskapen.
5. Om innehållet i denna skrivelse samt bilagan och tillägget till denna är godtagbart för Er regering föreslår jag att skrivelsen och Er bekräftelse tillsammans skall utgöra ett avtal mellan Europeiska gemenskapen och Kazakstan, vilket skall träda i kraft dagen för Ert svar.”

Jag bekräftar att min regering godtar innehållet i Er skrivelse och att Er skrivelse, detta svar samt bilagan och tilläggen tillsammans utgör ett avtal, i enlighet med Ert förslag.

Med utmärkt högaktning

För Republiken Kazakstans regering

_____

BILAGA

- 1.1. Om inte båda parter kommer överens om att avsluta systemet tidigare skall, för perioden från och med den dag då detta avtal börjar tillämpas mellan parterna till och med den 31 december 2004, för import till gemenskapen av produkter enligt tillägg I och med ursprung i Kazakstan krävas uppvisande av ett kontrolldokument som stämmer överens med förlagan i tillägg II och som utfärdats av myndigheterna i gemenskapen.
- 1.2. Om inte båda parter kommer överens om att avsluta systemet tidigare skall, för perioden från och med den dag då detta avtal börjar tillämpas till och med den 31 december 2004, för import till gemenskapen av produkter enligt tillägg I och med ursprung i Kazakstan dessutom krävas att de behöriga kazakstanska myndigheterna utfärdar ett exportdokument. Importören måste uppvisa exportdokumentet i original senast den 31 mars året efter det år då de varor som omfattas av dokumentet avsändes.
- 1.3. Avsändningen skall anses ha ägt rum dagen för lastningen på det transportmedel som användes för exporten.
- 1.4. Exportdokumentet skall stämma överens med förlagan i tillägg III. Det skall vara giltigt för export inom hela gemenskapens tullområde.
- 1.5. Kazakstan skall underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om namn på och adress till relevanta kazakstanska offentliga myndigheter med befogenhet att utfärda och kontrollera exportdokument och därvid bifoga prov på de stämplat och underskrifter som dessa myndigheter använder. Kazakstan skall även underrätta kommissionen om alla ändringar i fråga om dessa uppgifter.
- 1.6. Klassificeringen av de produkter som omfattas av detta avtal skall grunda sig på gemenskapens tulltaxe- och statistiknomenklatur (nedan kallad "KN"). Ursprunget för de produkter som omfattas av detta avtal skall fastställas i enlighet med gällande bestämmelser i gemenskapen.
- 1.7. Gemenskapens behöriga myndigheter förbinder sig att underrätta Kazakstan om alla ändringar av KN vilka avser de produkter som omfattas av detta avtal innan sådana ändringar träder i kraft i gemenskapen.
- 1.8. Tillägg IV innehåller vissa tekniska bestämmelser om tillämpningen av dubbelkontrollsystemet.
- 2.1. Kazakstan förbinder sig att förse gemenskapen med noggranna statistiska uppgifter om de exportdokument som utfärdas av de kazakstanska myndigheterna i enlighet med 1.2. Dessa uppgifter skall sändas till gemenskapen senast vid utgången av månaden efter den månad som statistiken gäller.
- 2.2. Gemenskapen förbinder sig att förse de kazakstanska myndigheterna med noggranna statistiska uppgifter om de kontrolldokument som medlemsstaterna utfärdar i enlighet med 1.1. avseende de exportdokument som de kazakstanska myndigheterna utfärdar. Dessa uppgifter skall sändas till de kazakstanska myndigheterna senast vid utgången av månaden efter den månad som statistiken gäller.
3. På begäran av någondera parten skall samråd vid behov hållas om eventuella problem som uppstår vid tillämpningen av detta avtal. Sådant samråd skall hållas omedelbart. Båda parterna skall delta i samråd enligt denna punkt med ambitionen att samarbeta och med en önskan om att meningsskiljaktigheten skall överbryggas.
4. Alla meddelanden enligt detta avtal skall ställas
  - till Europeiska gemenskapernas kommission, om de är avsedda för gemenskapen,
  - till Republiken Kazakstans delegation vid Europeiska gemenskaperna, om de är avsedda för Kazakstan.

*Tillägg I***Förteckning över produkter som omfattas av dubbelkontroll utan kvantitativa begränsningar**

KAZAKSTAN

- ex 7211 23 30 (Taric-nummer 7211 23 30 99)
  - ex 7211 23 80 (Taric-nummer 7211 23 80 99)
  - ex 7211 29 00 (Taric-nummer 7211 29 00 91)
  - ex 7211 29 00 (Taric-nummer 7211 29 00 99)
  - ex 7211 90 00 (Taric-nummer 7211 90 00 90)
  - ex 7211 23 20 (Taric-nummer 7211 23 20 90)
  - ex 7225 19 10 (Taric-nummer 7225 19 10 00)
  - ex 7225 19 90 (Taric-nummer 7225 19 90 00)
  - ex 7226 19 10 (Taric-nummer 7226 19 10 00)
  - ex 7226 19 80 (Taric-nummer 7226 19 80 10)
  - ex 7226 19 80 (Taric-nummer 7226 19 80 90)
  - ex 7226 11 00 (Taric-nummer 7226 11 00 90)
-

Tillägg II

EUROPEAN COMMUNITY SURVEILLANCE DOCUMENT

Holder's copy	1	1. Consignee (name, full address, country, VAT number)	2. Issue number
			3. Proposed place and date of import
			4. Authority responsible for issue (name, address and telephone No)
		5. Declarant/representative as applicable (name and full address)	6. Country of origin (and geonomenclature code)
			7. Country of consignment (and geonomenclature code)
1			8. Last day of validity
9. Description of goods		10. CN code and category	
		11. Quantity in kilograms (net mass) or in additional units	
		12. Value in euro, cif at Community frontier	
13. Additional remarks			
14. Competent authority's endorsement			
Date :			
Signature:		Stamp:	

15. ATTRIBUTIONS Indicate the quantity available in part 1 of column 17 and the quantity attributed in part 2 thereof				
16. Net quantity (net mass or other unit of measure stating the unit)		19. Customs document (form and number) or extract No and date of attribution	20. Name, Member State, stamp and signature of the attributing authority	
17. In figures	18. In words for the quantity attributed			
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				
1.				
2.				

Extension pages to be attached hereto.

EUROPEAN COMMUNITY SURVEILLANCE DOCUMENT

Copy for the issuing authority	2	1. Consignee (name, full address, country, VAT number)	2. Issue number
			3. Proposed place and date of import
			4. Authority responsible for issue (name, address and telephone No)
		5. Declarant/representative as applicable (name and full address)	6. Country of origin (and geonomenclature code)
			7. Country of consignment (and geonomenclature code)
2			8. Last day of validity
9. Description of goods		10. CN code and category	
		11. Quantity in kilograms (net mass) or in additional units	
		12. Value in euro, cif at Community frontier	
13. Additional remarks			
14. Competent authority's endorsement			
Date :			
Signature:		Stamp:	

15. ATTRIBUTIONS Indicate the quantity available in part 1 of column 17 and the quantity attributed in part 2 thereof			
16. Net quantity (net mass or other unit of measure stating the unit)		19. Customs document (form and number) or extract No and date of attribution	20. Name, Member State, stamp and signature of the attributing authority
17. In figures	18. In words for the quantity attributed		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Extension pages to be attached hereto.

EUROPEISKA GEMENSKAPEN/KONTROLLDOKUMENT

1. Mottagare (namn, fullständig adress, land, registreringsnummer för mervärdesskatt)
  2. Utfärdandenummer
  3. Planerad plats och planerat datum för import
  4. Behörig utfärdande myndighet (namn, adress och telefonnummer)
  5. Uppgiftslämnare/företrädare (i förekommande fall) (namn och fullständig adress)
  6. Ursprungsland (och geonomenklaturnummer)
  7. Avsändarland (och geonomenklaturnummer)
  8. Sista giltighetsdag
  9. Varubeskrivning
  10. KN-nummer och typ
  11. Nettovikt i kg eller kvantitet i annan enhet
  12. Cif-värdet i euro vid gemenskapens gräns
  13. Ytterligare upplysningar
  14. Behörig myndighets påskrift
Datum: .....
  - Underskrift: _____ Stämpel: _____
  15. AVRÄKNING
Ange tillgänglig kvantitet i delfält 1 under kolumn 17 och den avräknade kvantiteten i delfält 2
  16. Nettokvantitet (nettovikt eller annan måttenhet med angivande av måttenheten)
  17. Med siffror
  18. Avräknad kvantitet med bokstäver
  19. Tullhandling (formulär och nummer) eller utdragsnummer och avräkningsdatum
  20. Namn, medlemsstat, den avräknande myndighetens stämpel och underskrift
- Tilläggsblad kan bifogas.
-

Tillägg III

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No	
	3. Year		4. Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT DOCUMENT (steel products)			
	6. Country of origin		7. Country of destination	
8. Place and date of shipment – means of transport	9. Supplementary details			
10. Description of goods – manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾	
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY				
15. Competent authority (name, full address, country)	At ..... on			
	(Signature)		(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.

⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2. No	
	3. Year		4. Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT DOCUMENT (steel products)			
	6. Country of origin		7. Country of destination	
8. Place and date of shipment – means of transport	9. Supplementary details			
10. Description of goods – manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾	
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY				
15. Competent authority (name, full address, country)	At ..... on			
	(Signature)		(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.

⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

EXPORTDOKUMENT**(stålprodukter)**

1. Exportör (namn, fullständig adress, land)
2. Nr
3. År
4. Produktgrupp
5. Mottagare (namn, fullständig adress, land)
6. Ursprungsland
7. Destinationsland
8. Plats och datum för avsändandet - Transportmedel
9. Övriga upplysningar
10. Varubeskrivning - Tillverkare
11. KN-nr
12. Kvantitet ⁽¹⁾
13. Fob-värde ⁽²⁾
14. CERTIFIERING AV BEHÖRIG MYNDIGHET
15. Behörig myndighet (namn, fullständig adress, land)

Utfärdat i ....., den .....

(Underskrift)

(Stämpel)

_____

⁽¹⁾ Ange nettovikt i kg och även enhetens kvantitet då det inte är fråga om nettovikt.

⁽²⁾ I den valuta som är angiven i försäljningskontraktet.

Tillägg IV

KAZAKSTAN

Teknisk bilaga om dubbelkontrollsystemet

1. Exportdokumenten skall ha måtten 210 x 297 mm. Det papper som används skall vara vitt limbehandlat skrivpapper fritt från mekanisk massa och med en vikt av minst 25 g/m². Dokumenten skall vara avfattade på engelska. Om de fylls i för hand skall detta göras med bläck och tryckbokstäver. Dokumenten får innehålla kopior, vilka skall vara vederbörligen märkta som sådana. Om dokumenten består av flera exemplar skall endast det översta exemplaret utgöra originalet. Detta exemplar skall vara tydligt märkt med texten "original" och de övriga exemplaren skall vara märkta "copy". Endast originalet skall godtas av de behöriga myndigheterna i gemenskapen såsom giltigt för kontroll av export till gemenskapen i enlighet med bestämmelserna för dubbelkontrollsystemet.
2. Varje dokument skall genom tryck eller på annat sätt förses med ett standardiserat löpnummer som möjliggör identifiering av dokumentet. Detta nummer skall vara sammansatt på följande sätt:
  - Två bokstäver som anger exportlandet enligt följande: KZ = Kazakstan.
  - Två bokstäver som anger den medlemsstat där tullklareringen avses äga rum, enligt följande:
    - BE = Belgien
    - DK = Danmark
    - DE = Tyskland
    - EL = Grekland
    - ES = Spanien
    - FR = Frankrike
    - IE = Irland
    - IT = Italien
    - LU = Luxemburg
    - NL = Nederländerna
    - AT = Österrike
    - PT = Portugal
    - FI = Finland
    - SE = Sverige
    - GB = Förenade kungariket
    - CZ = Tjeckien (*)
    - EE = Estland (*)
    - CY = Cypern (*)
    - LV = Lettland (*)
    - LT = Litauen (*)
    - HU = Ungern (*)
    - MT = Malta (*)
    - PL = Polen (*)
    - SI = Slovenien (*)
    - SK = Slovakien (*)
  - Ett ensiffrigt nummer som anger året och som utgörs av sista siffran i året, t.ex. "4" för 2004.
  - Ett tvåsiffrigt nummer mellan 01 och 99 som anger det berörda utfärdande kontoret i exportlandet.
  - Ett femsiffrigt nummer som löper i följd från 00001 till 99999 och som tilldelas den medlemsstat där tullklareringen avses äga rum.

(*) Dessa hänvisningar till dessa medlemsstater och åtföljande beteckningar skall tillämpas från och med deras anslutning till Europeiska gemenskapen.

3. Exportdokumenten skall vara giltiga under det kalenderår de utfärdas; året anges i fält nr 3 i exportdokumentet.
  4. Eftersom importören måste visa upp exportdokumentet i original i samband med en ansökan om ett importdokument, bör exportdokument i största möjliga utsträckning utfärdas för enskilda affärstransaktioner, inte för kontrakt som gäller flera transaktioner.
  5. Kazakstan behöver inte ange prisuppgifter på exportdokumentet, men sådana uppgifter skall på begäran lämnas till kommissionen.
  6. Exportdokument får utfärdas efter avsändningen av de produkter som de avser. I sådana fall måste de vara försedda med påskriften "issued retrospectively".
  7. Om ett exportdokument stulits, förlorats eller förstörts, får exportören hos den behöriga offentliga myndighet som utfärdat dokumentet ansöka om ett duplikat, som skall upprättas på grundval av de exportdokument som exportören har tillgång till. Ett sålunda utfärdat duplikat av ett exportdokument skall ha påskriften "duplicate". Duplikatet skall ha samma datum som det ursprungliga exportdokumentet.
  8. Gemenskapens behöriga myndigheter skall omedelbart underrättas om återkallande eller ändring av redan utfärdade exportdokument och vid behov om skälen för sådana åtgärder.
-

RÅDETS BESLUT**av den 29 april 2004****om ingående av ramavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska rymdorganisationen**

(2004/578/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 170 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har på gemenskapens vägnar förhandlat fram ett avtal med Europeiska rymdorganisationen.
- (2) Avtalet undertecknades på gemenskapens vägnar den 25 november 2003, med förbehåll för att det ingås.
- (3) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska rymdorganisationen godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den person som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar deponera godkännandehandlingen, i enlighet med artikel 12.1 i ramavtalet, för att uttrycka gemenskapens samtycke till att bli bunden av avtalet.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 20 april 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

RAMAVTAL mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska rymdorganisationen

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

och

EUROPEISKA RYMDORGANISATIONEN

(nedan gemensamt kallade "parterna"), har ingått följande avtal.

Europeiska gemenskapen och Europeiska rymdorganisationen (ESA) anser att ett ökat samarbete mellan deras båda organisationer skulle främja den fredliga användningen av rymden som viktigt medium för att bidra till Europas sammanhållning och ekonomiska tillväxt, och skulle möjliggöra utnyttjandet av rymdrelaterad verksamhet i ett vidare politiskt, ekonomiskt, vetenskapligt, miljömässigt och samhälleligt sammanhang, till direkt nytta för de europeiska medborgarna.

Båda parter är övertygade om att sådant samarbete skulle innebära ett mervärde som gagnar de europeiska medborgarna.

Parterna inser att de båda har specifika styrkor som kompletterar och förstärker varandra.

Parterna har åtagit sig att samarbeta på ett effektivt sätt och till ömsesidig nytta, och att undvika onödigt dubbelarbete.

Rymdtekniken har blivit ett unikt och viktigt verktyg som ger gemenskapen möjlighet att ta itu med och uppnå ett stort antal av de mål som fastställts på olika politikområden, inte minst när det gäller informationssamhället, transport och miljöskydd.

Med beaktande av olika resolutioner som antagits av Europeiska unionens råd ⁽¹⁾ och ESA-rådet ⁽²⁾ och ESA-rådets slutsatser av den 10 december 2001 har Europeiska unionens råd och ESA-rådet uppmuntrat till inrättandet av ramar för samarbetet mellan de båda parterna, samtidigt som båda organisationer bör behålla sina respektive uppgifter och behörighetsområden.

Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (radiospektrumbeslut) är relevant eftersom alla eventuella rymdsystem eller -tillämpningar kommer att vara beroende av tillgången till radiofrekvenser.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Samarbetets syften

som är av strategiskt intresse för oberoende användning och tillämpning av rymdteknik i Europa.

Ramavtalet syftar till att behandla följande frågor:

1. En samstämmig och stegvis utveckling av en övergripande europeisk rymdpolitik. I synnerhet skall efterfrågan på tjänster och tillämpningar som använder rymdsystem till stöd för gemenskapens politik kopplas till tillgången till de rymdsystem och infrastrukturer som krävs för att tillfredsställa dessa behov.

2. Upprättandet av ett ramverk som ger en gemensam grund och lämpliga operativa överenskommelser för ett effektivt samarbete till nytta för båda parter när det gäller rymdverksamhet inom parternas respektive uppgifter och behörighetsområden och med full respekt för deras institutionella och operationella ramar. Samarbetet mellan parterna till detta ramavtal har följande syften:

a) Att säkra oberoende och kostnadseffektiv tillgång till rymden för Europa samt att utveckla andra områden

b) Att se till att den övergripande europeiska rymdpolitiken tar särskild hänsyn till Europeiska gemenskapens allmänna politikområden.

c) Att stödja gemenskapens politik genom användning av rymdteknik och -infrastruktur där så är lämpligt samt att främja användningen av rymdsystem till stöd för hållbar utveckling, ekonomisk tillväxt och sysselsättning.

d) Att förbättra utnyttjandet av sakkunskap och av tillgängliga resurser och att bidra till en konsolidering av det nära samarbetet mellan Europeiska gemenskapen och ESA, och att därigenom koppla efterfråga och tillgång i fråga om rymdsystem inom ramen för ett strategiskt partnerskap.

e) Att sträva efter bättre samstämmighet och synergi inom forskning och utveckling i syfte att förbättra utnyttjandet av Europas tillgängliga resurser, inbegripet det nätverk av teknikcentrum som finns.

⁽¹⁾ Rådets resolutioner av den 22 juni 1998 (EGT C 224, 17.7.1998, s. 1), 2 december 1999 (EGT C 375, 24.12.1999, s. 1), 16 november 2000 (EGT C 371, 23.12.2000, s. 2).

⁽²⁾ Europeiska rymdorganisationens resolutioner av den 23 juni 1998: ESA/C/CXXXVI/Res. 1 (slutlig), 11 maj 1999: ESA/C-M/CXLI/Res. 1 (slutlig), ESA/C(2000)67, 16 november 2000: ESA/C-M/CXLVIII/Res. 1 (slutlig) rörande den europeiska rymdpolitiken, 15 november 2001: ESA/C-M/CLIV/Res. 1 (slutlig), 27 maj 2003: ESA/C-M/CLXV/Res.3. (slutlig).

Artikel 2

Samarbetets principer

1. Samarbetet mellan parterna skall bedrivas på grundval av de gemensamma mål som anges i artikel 1, varvid båda parter respektive uppgifter och behörighetsområden skall beaktas, liksom deras respektive institutionella struktur och operativa ramar.
2. Varje part skall i överensstämmelse med egna interna förfarandena anta de beslut som krävs för att genomföra detta avtal enligt artikel 4.
3. Med tanke på rymdteknikens och -infrastrukturens särskilda egenskaper skall båda parter vid genomförandet av detta avtal beakta säkerhetsaspekten.

Artikel 3

Samarbetsområden

1. Parterna har fastställt följande områden för samarbete:
  - Forskning.
  - Teknik.
  - Jordobservation.
  - Navigering.
  - Satellitkommunikation.
  - Bemannede rymdfärder och mikrogravitation.
  - Bäraketer.
  - Rymdrelaterad spektrumpolitik.
2. Parterna kan fastställa och utveckla nya samarbetsområden.

Artikel 4

Genomförande

1. För genomförandet av detta avtal skall varje part i överensstämmelse med sina egna behörigheter, rättsliga instrument och förfaranden vidta de åtgärder som krävs för att uppnå samarbetets syften enligt artikel 1.
2. Dessa åtgärder skall bidra till utnyttjandet av rymdrelaterad forskning och utveckling och rymdtillämpningar inom den offentliga och den privata sektorn, antagandet av rättsakter, föreskrifter och standarder inom denna sektor, samt finansieringen och genomförandet av gemensamma initiativ enligt artikel 5.
3. Båda parter skall beakta den andra partens kompetens och kapacitet vid alla åtgärder som krävs för samarbetets syften, och skall ställa sin sakkunskap och sitt stöd inom de egna särskilda kompetensområdena till den andra partens förfogande.

Artikel 5

Gemensamma initiativ

1. Med förbehåll för bestämmelserna i artikel 5.3. kan de gemensamma initiativ som parterna genomför bland annat ta sig följande former:
  - a) ESA:s förvaltning av rymdrelaterade uppgifter i överensstämmelse med Europeiska gemenskapens regler.
  - b) Europeiska gemenskapens medverkan i något av Europeiska rymdorganisationens fakultativa program, i överensstämmelse med artikel V.I b i ESA-konventionen.
  - c) Genomförandet av verksamhet som samordnas, genomförs och finansieras av båda parter.
  - d) Parternas inrättande av organ med uppgift att ta initiativ som kompletterar forsknings- och utvecklingsverksamheten, exempelvis tillhandahållandet av tjänster, främjandet av utbildning av operatörer samt förvaltning av infrastruktur.
  - e) Genomförandet av studier, anordnande av vetenskapliga seminarier, konferenser, symposier och workshops, utbildning av forskare och tekniska experter, utbyte eller gemensam användning av utrustning och materiel, tillträde till anläggningar samt stöd till besök och utbyte av forskare, ingenjörer och andra experter.
2. När genomförandet av gemensamma initiativ kräver detaljerade regler och villkor skall dessa fastställas i särskilda överenskommelser som sluts mellan parterna. I förekommande fall skall sådana överenskommelser minst omfatta följande:
  - a) Fastställande och beskrivning av uppdraget.
  - b) En beskrivning av målen.
  - c) En konsoliderad förteckning över användarkrav.
  - d) En arbetsplan.
  - e) En lämplig förvaltningsplan.
  - f) En redogörelse för parternas roller och ekonomiska delaktighet.
  - g) En industripolitisk plan.
  - h) Budgetaspekter.
  - i) Regler för immaterialrätt och ägande, inbegripet överförande av äganderätt, genomförandepprinciper inbegripet rösträtt, samt regler för tredje parts medverkan.

Båda parter skall snarast möjligt utarbeta riktlinjer som kompletterar dessa särskilda överenskommelser.

3. Ekonomiska bidrag från en part i enlighet med en särskild överenskommelse skall omfattas av de finansiella bestämmelser som gäller för den parten. Under inga omständigheter skall Europeiska gemenskapen vara bunden att tillämpa den regel om "geografisk fördelning" som ingår i ESA-konventionen och i synnerhet i dess bilaga V. Alla gemensamma åtgärder skall vara förenliga med de regler för finansiell kontroll och revision som gäller för den part som bidrar till det gemensamma initiativet, eller för båda parter om det rör sig om ett gemensamt bidrag.

Artikel 6

Samråd och information

1. Parterna skall regelbundet samråda för att på bästa sätt samordna sin verksamhet. Varje part skall informera den andra parten om eventuella initiativ inom den egna beslutprocessen rörande samarbete enligt artikel 3 som kan vara av intresse för den andra parten.
2. Parterna skall i överensstämmelse med de regler som gäller för dem utbyta all information som de förfogar över och som kan behövs för genomförandet av detta avtal.
3. Om inte annat föreskrivs skall parterna inte yppa några uppgifter som utbyts i samband med detta avtal till andra personer än den egna personalen eller personer som är officiellt bemyndigade att hantera sådana uppgifter. De skall inte heller använda sådana uppgifter i kommersiella syften. Beviljande av tillgång till sådan information skall endast sträcka sig så långt som är nödvändigt för de syften som avses i artikel 1, och informationen skall behandlas strängt konfidentiellt.

Artikel 7

Samarbetets yttre dimension

1. Varje part skall informera den andra parten om sin internationella verksamhet som kan vara av intresse för den andra parten.
2. Där så är lämpligt kan en part konsultera den andra parten om alla frågor som kan vara relevanta för den första partens internationella verksamhet.
3. Om särskilda överenskommelser har slutits mellan parterna i enlighet med artikel 5 skall de båda parterna tillsammans företräda den gemensamma åtgärdens yttre dimensioner gentemot tredje parter, i enlighet med den särskilda överenskommelsen.

Artikel 8

Samordning och främjande av samarbete

1. Samordning och främjande av samarbete inom ramen för detta avtal skall genomföras genom regelbundna gemensamma och parallella möten mellan Europeiska unionens råd och ESA:s råd på ministernivå (rymdrådet).
2. Dessa möten skall bland annat ha följande syften:
  - a) Att tillhandahålla riktlinjer för hur målen i detta avtal kan uppnås och att fastställa de åtgärder som krävs.
  - b) Att utfärda rekommendationer, särskilt avseende de särskilda överenskommelsernas huvudpunkter.
  - c) Att ge råd till parterna om hur de kan förbättra samarbetet i överensstämmelse med principerna i avtalet.

- d) Att utöva tillsyn så att detta avtal genomförs på ett praktiskt välfungerande sätt.

3. Ett sekretariat skall biträda dessa möten och skall utarbeta de initiativ som uppkommer till följd av genomförandet av detta avtal. Sekretariatet skall genomföra de riktlinjer som de båda rådens parallella möten utarbetar. Sekretariatet skall utarbeta sin egen arbetsordning och skall bestå av tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas kommission och ESA-tjänstemän. Parterna skall i överensstämmelse med sina respektive bestämmelser och förfaranden åta sig att bidra till det förvaltningsstöd som krävs.

4. Utan att det påverkar parternas interna beslutsordning skall sekretariatet regelbundet på informell grund samråda med kvalificerade företrädare för Europeiska gemenskapens och Europeiska rymdorganisationens medlemsstater i syfte att uppnå gemensamma ståndpunkter i frågor som rör genomförandet av detta avtal.

Artikel 9

Utbyte av personal

1. Parterna kan för begränsade tidsperioder avdela personer i den egna personalen i syfte att utbyta sakkunskap och utveckla ömsesidig förståelse.

2. Reglerna för genomförandet av denna artikel skall fastställas av sekretariatet i enlighet med vad som avses i artikel 8, och de skall fastställas i form av en särskild överenskommelse inom ramen för detta ramavtal.

Artikel 10

Kontakter med allmänheten

1. Parterna åtar sig att på förhand samordna sina kontakter med allmänheten, samt sina press- och medieaktiviteter i fråga om gemensamma offentliga verksamheter som rör frågor som omfattas av detta avtal.

2. Vid all relevant medieverksamhet skall det tydligt anges vilken roll var och en av de båda parterna har i detta avtal.

3. De detaljerade bestämmelserna om kontakter med allmänheten enligt denna artikel skall antas gemensamt.

Artikel 11

Tvistlösning

1. Alla tvister om tolkningen eller genomförandet av avtalet skall lösas genom direkta förhandlingar inom sekretariatet.

2. Om det inte är möjligt att lösa tvisten i enlighet med punkt 1 ovan kan endera parten meddela den andra om att en skiljeman skall utses. Den andra parten skall då utse sin egen skiljeman inom en tidsfrist på två månader. Skiljemännen skall därefter inom en månad utse en tredje skiljeman.

3. Skiljemännens beslut skall fattas med majoritetsbeslut.
4. Skiljedomstolens beslut skall vara slutgiltigt och bindande för båda parter.
5. Varje part i tvisten skall vidta lämpliga åtgärder för att genomföra skiljedomarens beslut.

Artikel 12

Ikraftträdande, varaktighet, ändringar, upphävande

1. Detta avtal skall träda i kraft den dag då parterna senast skriftligen har underrättat varandra om att deras respektive interna förfaranden som krävs för ikraftträdandet har slutförts.
2. Detta avtal skall gälla i fyra år från och med dagen för dess ikraftträdande. Det skall automatiskt förlängas med perioder om fyra år såvida inte någon av parterna minst ett år före slutet på avtalets aktuella löptid skriftligen meddelat den andra parten om sin avsikt att upphäva det.

Detta avtal skall upphävas tolv månader efter det att en av parterna mottagit en skriftlig anmälan om upphävande från den andra parten.

3. Upphävandet eller utgången av detta avtal skall inte påverka giltighetstiden för de särskilda överenskommelser som parterna ingått i enlighet med artikel 5. Dessa skall förbli giltiga och i kraft fram till dess att villkoren för deras slutförande eller upphävande har uppfyllts.
4. Detta avtal kan endast ändras genom skriftlig överenskommelse mellan parterna.
5. Detta avtal skall inte ändra eller ersätta andra, tidigare avtal som parterna ingått och som skall förbli giltiga och i kraft i enlighet med dessa avtals villkor och bestämmelser.

Artikel 13

Detta avtal är upprättat i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, norska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka alla språkversioner är lika giltiga.

Hecho en Bruselas, el veinticinco de noviembre del dos mil tres.

Undærdiget i Bruxelles den femogtyvende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am fünfundzwanzigsten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι πέντε Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the twenty-fifth day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le vingt-cinq novembre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addì venticinque novembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de vijfentwintigste november tweeduizenddrie.

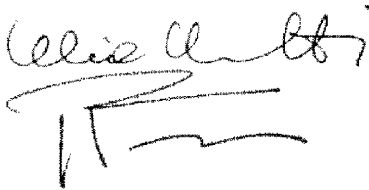
Utfærdiget i Brussel den tjuefemte november totusenogtre.

Feito em Bruxelas, em vinte e cinco de Novembro de dois mil e três.

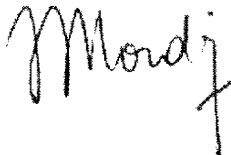
Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäviidentenä päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Utfærdiget i Brussel den tjuefemte november totusenogtre.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
For Den europeiske union
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Por la Agencia Espacial Europea
For Den Europæiske Rumorganisation
Für die Europäische Weltraumorganisation
Για την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Διαστήματος
For the European Space Agency
Euroopan avaruusjärjestön puolesta
Pour l'Agence spatiale européenne
Per l'Agenzia spaziale europea
Voor het Europees Ruimteagentschap
For Den europeiske romorganisasjon
Pela Agência Espacial Europeia
För Europeiska rymdorganisationen

RÅDETS BESLUT

av den 29 april 2004

om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet

(2004/579/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47, 55, 95 och 179 jämförda med artikel 300.2. första meningen och 300.3. första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, ⁽¹⁾ och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen förhandlade med rådets godkännande på gemenskapens vägnar om de frågor i konventionen som omfattas av gemenskapens behörighet.
- (2) Rådet gav kommissionen i uppdrag att förhandla om gemenskapens anslutning till konventionen i fråga.
- (3) Förhandlingarna slutfördes framgångsrikt och konventionen undertecknades av gemenskapen den 12 december 2000 i enlighet med beslut 2001/87/EG. ⁽²⁾
- (4) Några medlemsstater är redan parter i konventionen, medan ratificeringsprocessen pågår i andra.
- (5) Förutsättningarna enligt artikel 36.3. i konventionen för att gemenskapen skall kunna deponera godkännandeinstrumentet är uppfyllda.
- (6) Konventionen bör godkännas så att gemenskapen kan bli part i den inom sitt behörighetsområde.
- (7) Gemenskapen skall enligt artikel 36.3. i konventionen vid deponeringen av godkännandeinstrumentet också förklara omfattningen av sin behörighet med avseende på frågor som faller under konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till konventionen åtföljer detta beslut (*).

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas att utse den eller de personer som skall ha rätt att deponera gemenskapens instrument med formell bekräftelse så att konventionen blir bindande för gemenskapen. Instrumentet med formell bekräftelse skall innehålla en förklaring om behörighet i enlighet med artikel 36.3. i konventionen med den lydelse som framgår av bilaga II. Det skall även innehålla ett uttalande i enlighet med bilaga III.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 13 januari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 30, 1.2.2001, s. 44.

^(*) Konventionen finns endast tillgänglig på franska, engelska och spanska.

BILAGA I

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANISED CRIME

Article 1

Statement of purpose

The purpose of this Convention is to promote cooperation to prevent and combat transnational organised crime more effectively.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) "organised criminal group" shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;
- (b) "serious crime" shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;
- (c) "structured group" shall mean a group that is not randomly formed for the immediate commission of an offence and that does not need to have formally defined roles for its members, continuity of its membership or a developed structure;
- (d) "property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;
- (e) "proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;
- (f) "freezing" or "seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- (g) "confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;
- (h) "predicate offence" shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 6 of this Convention;
- (i) "controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authori-

ties, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;

- (j) "regional economic integration organisation" shall mean an organisation constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorised, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to "States Parties" under this Convention shall apply to such organisations within the limits of their competence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of:

- (a) the offences established in accordance with Articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention; and
- (b) serious crime as defined in article 2 of this Convention;

where the offence is transnational in nature and involves an organised criminal group.

2. For the purpose of paragraph 1 of this Article, an offence is transnational in nature if:

- (a) it is committed in more than one State;
- (b) it is committed in one State but a substantial part of its preparation, planning, direction or control takes place in another State;
- (c) it is committed in one State but involves an organised criminal group that engages in criminal activities in more than one State; or
- (d) it is committed in one State but has substantial effects in another State.

Article 4

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 5

Criminalisation of participation in an organised criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

- (a) either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:
  - (i) agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organised criminal group;
  - (ii) conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organised criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:
    - a. criminal activities of the organised criminal group;
    - b. other activities of the organised criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;
- (b) organising, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organised criminal group.

2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this Article may be inferred from objective factual circumstances.

3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organised criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1(a)(i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organised criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1(a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

Article 6

Criminalisation of the laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

- (a) (i) the conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;
  - (ii) the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;
  - (b) subject to the basic concepts of its legal system:
    - (i) the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;
    - (ii) participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this Article.
2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this Article:
- (a) each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this Article to the widest range of predicate offences;
  - (b) each State Party shall include as predicate offences all serious crime as defined in Article 2 of this Convention and the offences established in accordance with Articles 5, 8 and 23 of this Convention. In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in such list a comprehensive range of offences associated with organised criminal groups;
  - (c) for the purposes of subparagraph (b), predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this Article had it been committed there;
  - (d) each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this Article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;
  - (e) if required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this Article do not apply to the persons who committed the predicate offence;
  - (f) knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this Article may be inferred from objective factual circumstances.

*Article 7***Measures to combat money-laundering**

1. Each State Party:
  - (a) shall institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasise requirements for customer identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;
  - (b) shall, without prejudice to Articles 18 and 27 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.
2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.
3. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this Article, and without prejudice to any other Article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organisations against money-laundering.
4. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money-laundering.

*Article 8***Criminalisation of corruption**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:
  - (a) the promise, offering or giving to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;
  - (b) the solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself

or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences conduct referred to in paragraph 1 of this Article involving a foreign public official or international civil servant. Likewise, each State Party shall consider establishing as criminal offences other forms of corruption.
3. Each State Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence participation as an accomplice in an offence established in accordance with this Article.
4. For the purposes of paragraph 1 of this Article and Article 9 of this Convention, "public official" shall mean a public official or a person who provides a public service as defined in the domestic law and as applied in the criminal law of the State Party in which the person in question performs that function.

*Article 9***Measures against corruption**

1. In addition to the measures set forth in Article 8 of this Convention, each State Party shall, to the extent appropriate and consistent with its legal system, adopt legislative, administrative or other effective measures to promote integrity and to prevent, detect and punish the corruption of public officials.
2. Each State Party shall take measures to ensure effective action by its authorities in the prevention, detection and punishment of the corruption of public officials, including providing such authorities with adequate independence to deter the exertion of inappropriate influence on their actions.

*Article 10***Liability of legal persons**

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in serious crimes involving an organised criminal group and for the offences established in accordance with Articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention.
2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.
3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.
4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this Article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with Articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.
2. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences covered by this Convention are exercised to maximise the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.
3. In the case of offences established in accordance with Articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.
4. Each State Party shall ensure that its courts or other competent authorities bear in mind the grave nature of the offences covered by this Convention when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.
5. Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence covered by this Convention and a longer period where the alleged offender has evaded the administration of justice.
6. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Article 12

Confiscation and seizure

1. States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of:
  - (a) proceeds of crime derived from offences covered by this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;
  - (b) property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences covered by this Convention.
2. States Parties shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this Article for the purpose of eventual confiscation.

3. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this Article instead of the proceeds.

4. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

5. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this Article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

6. For the purposes of this Article and Article 13 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. States Parties shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

7. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

8. The provisions of this Article shall not be construed to prejudice the rights of *bona fide* third parties.

9. Nothing contained in this Article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 13

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in Article 12(1), of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:
  - (a) submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or
  - (b) submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with Article 12(1), of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in Article 12(1), situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in Article 12(1), of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this Article, by the requested State Party.

3. The provisions of Article 18 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis*, to this Article. In addition to the information specified in Article 18(15), requests made pursuant to this Article shall contain:

- (a) in the case of a request pertaining to paragraph 1(a) of this Article, a description of the property to be confiscated and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;
- (b) in the case of a request pertaining to paragraph 1(b) of this Article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested;
- (c) in the case of a request pertaining to paragraph 2 of this Article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this Article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this Article may be refused by a State Party if the offence to which the request relates is not an offence covered by this Convention.

8. The provisions of this Article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this Article.

Article 14

Disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to Articles 12 or 13(1), of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on the request made by another State Party in accordance with Article 13 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their legitimate owners.

3. When acting on the request made by another State Party in accordance with Articles 12 and 13 of this Convention, a State Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

- (a) contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the account designated in accordance with Article 30(2)(c), of this Convention and to intergovernmental bodies specialising in the fight against organised crime;
- (b) sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 15

Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with Articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State Party; or
- (b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to Article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) the offence is committed against a national of that State Party;
- (b) the offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or
- (c) the offence is:
  - (i) one of those established in accordance with Article 5(1), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of a serious crime within its territory;
  - (ii) one of those established in accordance with Article 6(1)(b)(ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with Article 6(1)(a)(i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory.

3. For the purposes of Article 16(10), of this Convention, each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this Article has been notified, or has otherwise learned, that one or more other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 16

Extradition

1. This Article shall apply to the offences covered by this Convention or in cases where an offence referred to in Article 3(1)(a) or (b), involves an organised criminal group and the person who is the subject of the request for extradition is located in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. If the request for extradition includes several separate serious crimes, some of which are not covered by this Article, the requested State Party may apply this Article also in respect of the latter offences.

3. Each of the offences to which this Article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

4. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this Article applies.

5. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) at the time of deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and

(b) if they do not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this Article.

6. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise offences to which this Article applies as extraditable offences between themselves.

7. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, *inter alia*, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

8. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this Article applies.

9. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

10. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this Article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

11. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 10 of this Article.

12. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting Party, consider the enforcement of the sentence that has been imposed under the domestic law of the requesting Party or the remainder thereof.

13. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this Article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

14. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

15. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

16. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

17. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 17

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences covered by this Convention, in order that they may complete their sentences there.

Article 18

Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention as provided for in Article 3 and shall reciprocally extend to one another similar assistance where the requesting State Party has reasonable grounds to suspect that the offence referred to in Article 3(1)(a) or (b), is transnational in nature, including that victims, witnesses, proceeds, instrumentalities or evidence of such offences are located in the requested State Party and that the offence involves an organised criminal group.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with Article 10 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this Article may be requested for any of the following purposes:

- (a) taking evidence or statements from persons;
- (b) effecting service of judicial documents;
- (c) executing searches and seizures, and freezing;
- (d) examining objects and sites;
- (e) providing information, evidentiary items and expert evaluations;
- (f) providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
- (g) identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
- (h) facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
- (i) any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this Article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this Article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this Article shall apply to requests made pursuant to this Article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this Article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply these paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this Article on the ground of bank secrecy.

9. States Parties may decline to render mutual legal assistance pursuant to this Article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) the person freely gives his or her informed consent;
- (b) the competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this Article:

- (a) the State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorised by the State Party from which the person was transferred;
- (b) the State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;
- (c) the State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- (d) the person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this Article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be

notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organisation, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

- (a) the identity of the authority making the request;
- (b) the subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;
- (c) a summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;
- (d) a description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;
- (e) where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and
- (f) the purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

- (a) if the request is not made in conformity with the provisions of this Article;
- (b) if the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, public order or other essential interests;
- (c) if the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;
- (d) if it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on progress of its handling of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this Article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this Article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may

be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this Article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of 15 consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

- (a) shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;
- (b) may, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this Article.

Article 19

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organised crime.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this Article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Article 21

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence covered by this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 22

Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence covered by this Convention.

Article 23

Criminalisation of obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

- (a) the use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences covered by this Convention;
- (b) the use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences covered by this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public officials.

Article 24

Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses in criminal proceedings who give testimony concerning offences covered by this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this Article may include, *inter alia*, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

- (a) establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;
- (b) providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this Article.

4. The provisions of this Article shall also apply to victims in so far as they are witnesses.

Article 25

Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences covered by this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.

2. Each State Party shall establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences covered by this Convention.

3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

*Article 26***Measures to enhance cooperation with law enforcement authorities**

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organised criminal groups:

(a) to supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:

- (i) the identity, nature, composition, structure, location or activities of organised criminal groups;
- (ii) links, including international links, with other organised criminal groups;
- (iii) offences that organised criminal groups have committed or may commit;

(b) to provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organised criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.

4. Protection of such persons shall be as provided for in Article 24 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this Article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this Article.

*Article 27***Law enforcement cooperation**

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. Each State Party shall, in particular, adopt effective measures:

- (a) to enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;
- (b) to cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:

- (i) the identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;
  - (ii) the movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;
  - (iii) the movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;
- (c) to provide, when appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;
  - (d) to facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;
  - (e) to exchange information with other States Parties on specific means and methods used by organised criminal groups, including, where applicable, routes and conveyances and the use of false identities, altered or false documents or other means of concealing their activities;
  - (f) to exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the Parties may consider this Convention as the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organisations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to transnational organised crime committed through the use of modern technology.

*Article 28***Collection, exchange and analysis of information on the nature of organised crime**

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with the scientific and academic communities, trends in organised crime in its territory, the circumstances in which organised crime operates, as well as the professional groups and technologies involved.

2. States Parties shall consider developing and sharing analytical expertise concerning organised criminal activities with each other and through international and regional organisations. For that purpose, common definitions, standards and methodologies should be developed and applied as appropriate.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat organised crime and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 29

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its law enforcement personnel, including prosecutors, investigating magistrates and customs personnel, and other personnel charged with the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention. Such programmes may include secondments and exchanges of staff. Such programmes shall deal, in particular and to the extent permitted by domestic law, with the following:

- (a) methods used in the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention;
- (b) routes and techniques used by persons suspected of involvement in offences covered by this Convention, including in transit States, and appropriate countermeasures;
- (c) monitoring of the movement of contraband;
- (d) detection and monitoring of the movements of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities, as well as methods used in combating money-laundering and other financial crimes;
- (e) collection of evidence;
- (f) control techniques in free trade zones and free ports;
- (g) modern law enforcement equipment and techniques, including electronic surveillance, controlled deliveries and undercover operations;
- (h) methods used in combating transnational organised crime committed through the use of computers, telecommunications networks or other forms of modern technology; and
- (i) methods used in the protection of victims and witnesses.

2. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 1 of this Article and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of transit States.

3. States Parties shall promote training and technical assistance that will facilitate extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may include language training, secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

4. In the case of existing bilateral and multilateral agreements or arrangements, States Parties shall strengthen, to the

extent necessary, efforts to maximise operational and training activities within international and regional organisations and within other relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

Article 30

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of organised crime on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organisations:

- (a) to enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat transnational organised crime;
- (b) to enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to fight transnational organised crime effectively and to help them implement this Convention successfully;
- (c) to provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to the aforementioned account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;
- (d) to encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this Article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of transnational organised crime.

*Article 31***Prevention**

1. States Parties shall endeavour to develop and evaluate national projects and to establish and promote best practices and policies aimed at the prevention of transnational organised crime.
2. States Parties shall endeavour, in accordance with fundamental principles of their domestic law, to reduce existing or future opportunities for organised criminal groups to participate in lawful markets with proceeds of crime, through appropriate legislative, administrative or other measures. These measures should focus on:
  - (a) the strengthening of cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant private entities, including industry;
  - (b) the promotion of the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of public and relevant private entities, as well as codes of conduct for relevant professions, in particular lawyers, notaries public, tax consultants and accountants;
  - (c) the prevention of the misuse by organised criminal groups of tender procedures conducted by public authorities and of subsidies and licences granted by public authorities for commercial activity;
  - (d) the prevention of the misuse of legal persons by organised criminal groups; such measures could include:
    - (i) the establishment of public records on legal and natural persons involved in the establishment, management and funding of legal persons;
    - (ii) the introduction of the possibility of disqualifying by court order or any appropriate means for a reasonable period of time persons convicted of offences covered by this Convention from acting as directors of legal persons incorporated within their jurisdiction;
    - (iii) the establishment of national records of persons disqualified from acting as directors of legal persons; and
    - (iv) the exchange of information contained in the records referred to in subparagraphs (d)(i) and (iii) of this paragraph with the competent authorities of other States Parties.
3. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences covered by this Convention.
4. States Parties shall endeavour to evaluate periodically existing relevant legal instruments and administrative practices with a view to detecting their vulnerability to misuse by organised criminal groups.
5. States Parties shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by transnational organised crime. Information may be disseminated where appropriate through the mass media and shall include measures to promote public participation in preventing and combating such crime.

6. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that can assist other States Parties in developing measures to prevent transnational organised crime.

7. States Parties shall, as appropriate, collaborate with each other and relevant international and regional organisations in promoting and developing the measures referred to in this Article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of transnational organised crime, for example by alleviating the circumstances that render socially marginalised groups vulnerable to the action of transnational organised crime.

*Article 32***Conference of the Parties to the Convention**

1. A Conference of the Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of States Parties to combat transnational organised crime and to promote and review the implementation of this Convention.
2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. The Conference of the Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in paragraphs 3 and 4 of this Article (including rules concerning payment of expenses incurred in carrying out those activities).
3. The Conference of the Parties shall agree upon mechanisms for achieving the objectives mentioned in paragraph 1 of this Article, including:
  - (a) facilitating activities by States Parties under Articles 29, 30 and 31 of this Convention, including by encouraging the mobilisation of voluntary contributions;
  - (b) facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in transnational organised crime and on successful practices for combating it;
  - (c) cooperating with relevant international and regional organisations and non-governmental organisations;
  - (d) reviewing periodically the implementation of this Convention;
  - (e) making recommendations to improve this Convention and its implementation.
4. For the purpose of paragraphs 3 (d) and (e) of this Article, the Conference of the Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the Parties.
5. Each State Party shall provide the Conference of the Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the Parties.

*Article 33***Secretariat**

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the Parties to the Convention.
2. The secretariat shall:
  - (a) assist the Conference of the Parties in carrying out the activities set forth in Article 32 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the Parties;
  - (b) upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the Parties as envisaged in Article 32(5), of this Convention; and
  - (c) ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organisations.

*Article 34***Implementation of the Convention**

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.
2. The offences established in accordance with Articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention shall be established in the domestic law of each State Party independently of the transnational nature or the involvement of an organised criminal group as described in Article 3(1), of this Convention, except to the extent that Article 5 of this Convention would require the involvement of an organised criminal group.
3. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating transnational organised crime.

*Article 35***Settlement of disputes**

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.
2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organisation of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.
3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this Article. The other States Parties shall not be bound by

paragraph 2 of this Article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this Article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

*Article 36***Signature, ratification, acceptance, approval and accession**

1. This Convention shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.
2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organisations provided that at least one Member State of such organisation has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this Article.
3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organisation may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its Member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organisation shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.
4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organisation of which at least one Member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organisation shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organisation shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

*Article 37***Relation with protocols**

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.
2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organisation must also be a Party to this Convention.
3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.
4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

*Article 38***Entry into force**

1. This Convention shall enter into force on the 19th day after the date of deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organisation shall not be counted as additional to those deposited by Member States of such organisation.

2. For each State or regional economic integration organisation ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the 40th instrument of such action, this Convention shall enter into force on the 30th day after the date of deposit by such State or organisation of the relevant instrument.

*Article 39***Amendment**

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organisations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this Article with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such organisations shall not exercise their right to vote if their Member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this Article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this Article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

*Article 40***Denunciation**

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organisation shall cease to be a Party to this Convention when all of its Member States have denounced it.

3. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this Article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

*Article 41***Depositary and languages**

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Convention des Nations unies contre la criminalité transnationale organisée*Article premier***Objet**

L'objet de la présente convention est de promouvoir la coopération afin de prévenir et de combattre plus efficacement la criminalité transnationale organisée.

*Article 2***Terminologie**

Aux fins de la présente convention:

- a) l'expression "groupe criminel organisé" désigne un groupe structuré de trois personnes ou plus existant depuis un certain temps et agissant de concert dans le but de commettre une ou plusieurs infractions graves ou infractions établies conformément à la présente convention, pour en tirer, directement ou indirectement, un avantage financier ou un autre avantage matériel;
- b) l'expression "infraction grave" désigne un acte constituant une infraction passible d'une peine privative de liberté dont le maximum ne doit pas être inférieur à quatre ans ou d'une peine plus lourde;
- c) l'expression "groupe structuré" désigne un groupe qui ne s'est pas constitué au hasard pour commettre immédiatement une infraction et qui n'a pas nécessairement de rôles formellement définis pour ses membres, de continuité dans sa composition ou de structure élaborée;
- d) le terme "biens" désigne tous les types d'avois, corporels ou incorporels, meubles ou immeubles, tangibles ou intangibles, ainsi que les actes juridiques ou documents attestant la propriété de ces avois ou les droits y relatifs;
- e) l'expression "produit du crime" désigne tout bien provenant directement ou indirectement de la commission d'une infraction ou obtenu directement ou indirectement en la commettant;
- f) les termes "gel" ou "saisie" désignent l'interdiction temporaire du transfert, de la conversion, de la disposition ou du mouvement de biens, ou le fait d'assumer temporairement la garde ou le contrôle de biens sur décision d'un tribunal ou d'une autre autorité compétente;
- g) le terme "confiscation" désigne la dépossession permanente de biens sur décision d'un tribunal ou d'une autre autorité compétente;
- h) l'expression "infraction principale" désigne toute infraction à la suite de laquelle un produit est généré, qui est susceptible de devenir l'objet d'une infraction définie à l'article 6 de la présente convention;
- i) l'expression "livraison surveillée" désigne la méthode consistant à permettre le passage par le territoire d'un ou de plusieurs États d'expéditions illicites ou suspectées de l'être, au su et sous le contrôle des autorités compétentes de ces

États, en vue d'enquêter sur une infraction et d'identifier les personnes impliquées dans sa commission;

- j) l'expression "organisation régionale d'intégration économique" désigne toute organisation constituée par des États souverains d'une région donnée, à laquelle ses États membres ont transféré des compétences en ce qui concerne les questions régies par la présente convention et qui a été dûment mandatée, conformément à ses procédures internes, pour signer, ratifier, accepter, approuver ladite convention ou y adhérer; les références dans la présente convention aux "États parties" sont applicables à ces organisations dans la limite de leur compétence.

*Article 3***Champ d'application**

1. La présente convention s'applique, sauf disposition contraire, à la prévention, aux enquêtes et aux poursuites concernant:

- a) les infractions établies conformément aux articles 5, 6, 8 et 23 de la présente convention, et
- b) les infractions graves telles que définies à l'article 2 de la présente convention;

lorsque ces infractions sont de nature transnationale et qu'un groupe criminel organisé y est impliqué.

2. Aux fins du paragraphe 1, une infraction est de nature transnationale si:

- a) elle est commise dans plus d'un État;
- b) elle est commise dans un État mais qu'une partie substantielle de sa préparation, de sa planification, de sa conduite ou de son contrôle a lieu dans un autre État;
- c) elle est commise dans un État mais implique un groupe criminel organisé qui se livre à des activités criminelles dans plus d'un État, ou
- d) elle est commise dans un État mais a des effets substantiels dans un autre État.

*Article 4***Protection de la souveraineté**

1. Les États parties exécutent leurs obligations au titre de la présente convention d'une manière compatible avec les principes de l'égalité souveraine et de l'intégrité territoriale des États et avec celui de la non-intervention dans les affaires intérieures d'autres États.

2. Aucune disposition de la présente convention n'habilite un État partie à exercer sur le territoire d'un autre État une compétence et des fonctions qui sont exclusivement réservées aux autorités de cet autre État par son droit interne.

Article 5

Incrimination de la participation à un groupe criminel organisé

1. Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale, lorsque commis intentionnellement:

a) à l'un ou l'autre des actes suivants, ou aux deux, en tant qu'infractions pénales distinctes de celles impliquant une tentative d'activité criminelle ou sa consommation:

i) au fait de s'entendre avec une ou plusieurs personnes en vue de commettre une infraction grave à une fin liée directement ou indirectement à l'obtention d'un avantage financier ou autre avantage matériel et, lorsque le droit interne l'exige, impliquant un acte commis par un des participants en vertu de cette entente ou impliquant un groupe criminel organisé;

ii) à la participation active d'une personne ayant connaissance, soit du but et de l'activité criminelle générale d'un groupe criminel organisé, soit de son intention de commettre les infractions en question:

a. aux activités criminelles du groupe criminel organisé;

b. à d'autres activités du groupe criminel organisé lorsque cette personne sait que sa participation contribuera à la réalisation du but criminel susmentionné;

b) au fait d'organiser, de diriger, de faciliter, d'encourager ou de favoriser au moyen d'une aide ou de conseils la commission d'une infraction grave impliquant un groupe criminel organisé.

2. La connaissance, l'intention, le but, la motivation ou l'entente visés au paragraphe 1 peuvent être déduits de circonstances factuelles objectives.

3. Les États parties dont le droit interne subordonne l'établissement des infractions visées au paragraphe 1, point a) i), à l'implication d'un groupe criminel organisé veillent à ce que leur droit interne couvre toutes les infractions graves impliquant des groupes criminels organisés. Ces États parties, de même que les États parties dont le droit interne subordonne l'établissement des infractions visées au paragraphe 1, point a) i), à la commission d'un acte en vertu de l'entente, portent cette information à la connaissance du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies au moment où ils signent la présente convention ou déposent leurs instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation ou d'adhésion.

Article 6

Incrimination du blanchiment du produit du crime

1. Chaque État partie adopte, conformément aux principes fondamentaux de son droit interne, les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale, lorsque l'acte a été commis intentionnellement:

a) i) à la conversion ou au transfert de biens dont celui qui s'y livre sait qu'ils sont le produit du crime, dans le but de

dissimuler ou de déguiser l'origine illicite desdits biens ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la commission de l'infraction principale à échapper aux conséquences juridiques de ses actes;

ii) à la dissimulation ou au déguisement de la nature véritable, de l'origine, de l'emplacement, de la disposition, du mouvement ou de la propriété de biens ou de droits y relatifs dont l'auteur sait qu'ils sont le produit du crime;

b) et, sous réserve des concepts fondamentaux de son système juridique:

i) à l'acquisition, à la détention ou à l'utilisation de biens dont celui qui les acquiert, les détient ou les utilise sait, au moment où il les reçoit, qu'ils sont le produit du crime;

ii) à la participation à l'une des infractions établies conformément au présent article ou à toute autre association, entente, tentative ou complicité par fourniture d'une assistance, d'une aide ou de conseils en vue de sa commission.

2. Aux fins de l'application du paragraphe 1:

a) chaque État partie s'efforce d'appliquer le paragraphe 1 à l'éventail le plus large d'infractions principales;

b) chaque État partie inclut dans les infractions principales toutes les infractions graves telles que définies à l'article 2 de la présente convention et les infractions établies conformément à ses articles 5, 8 et 23. S'agissant des États parties dont la législation contient une liste d'infractions principales spécifiques, ceux-ci incluent dans cette liste, au minimum, un éventail complet d'infractions liées à des groupes criminels organisés;

c) aux fins du point b), les infractions principales incluent les infractions commises à l'intérieur et à l'extérieur du territoire relevant de la compétence de l'État partie en question. Toutefois, une infraction commise à l'extérieur du territoire relevant de la compétence d'un État partie ne constitue une infraction principale que lorsque l'acte correspondant est une infraction pénale en vertu du droit interne de l'État où il a été commis et constituerait une infraction pénale en vertu du droit interne de l'État partie appliquant le présent article s'il avait été commis sur son territoire;

d) chaque État partie remet au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies une copie de ses lois qui donnent effet au présent article, ainsi qu'une copie de toute modification ultérieurement apportée à ces lois ou une description de ces lois et modifications ultérieures;

e) lorsque les principes fondamentaux du droit interne d'un État partie l'exigent, il peut être disposé que les infractions énoncées au paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux personnes qui ont commis l'infraction principale;

f) la connaissance, l'intention ou la motivation, en tant qu'éléments constitutifs d'une infraction énoncée au paragraphe 1, peuvent être déduites de circonstances factuelles objectives.

*Article 7***Mesures de lutte contre le blanchiment d'argent**

1. Chaque État partie:

a) institue un régime interne complet de réglementation et de contrôle des banques et institutions financières non bancaires, ainsi que, le cas échéant, des autres entités particulièrement exposées au blanchiment d'argent, dans les limites de sa compétence, afin de prévenir et de détecter toutes formes de blanchiment d'argent, lequel régime met l'accent sur les exigences en matière d'identification des clients, d'enregistrement des opérations et de déclaration des opérations suspectes;

b) s'assure, sans préjudice des articles 18 et 27 de la présente convention, que les autorités administratives, de réglementation, de détection et de répression et autres, chargées de la lutte contre le blanchiment d'argent (y compris, quand son droit interne le prévoit, les autorités judiciaires) sont en mesure de coopérer et d'échanger des informations aux niveaux national et international, dans les conditions définies par son droit interne et, à cette fin, envisage la création d'un service de renseignement financier qui fera office de centre national de collecte, d'analyse et de diffusion d'informations concernant d'éventuelles opérations de blanchiment d'argent.

2. Les États parties envisagent de mettre en œuvre des mesures réalisables de détection et de surveillance du mouvement transfrontière d'espèces et de titres négociables appropriés, sous réserve de garanties permettant d'assurer une utilisation correcte des informations et sans entraver d'aucune façon la circulation des capitaux licites. Il peut être notamment fait obligation aux particuliers et aux entreprises de signaler les transferts transfrontières de quantités importantes d'espèces et de titres négociables appropriés.

3. Lorsqu'ils instituent un régime interne de réglementation et de contrôle aux termes du présent article, et sans préjudice de tout autre article de la présente convention, les États parties sont invités à prendre pour lignes directrices les initiatives pertinentes prises par les organisations régionales, interrégionales et multilatérales pour lutter contre le blanchiment d'argent.

4. Les États parties s'efforcent de développer et de promouvoir la coopération mondiale, régionale, sous-régionale et bilatérale entre les autorités judiciaires, les services de détection et de répression et les autorités de réglementation financière en vue de lutter contre le blanchiment d'argent.

*Article 8***Incrimination de la corruption**

1. Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale, lorsque les actes ont été commis intentionnellement:

a) au fait de promettre, d'offrir ou d'accorder à un agent public, directement ou indirectement, un avantage indu, pour lui-même ou pour une autre personne ou entité, afin qu'il accomplisse ou s'abstienne d'accomplir un acte dans l'exercice de ses fonctions officielles;

b) au fait pour un agent public de solliciter ou d'accepter, directement ou indirectement, un avantage indu pour lui-même ou pour une autre personne ou entité, afin d'accomplir ou de s'abstenir d'accomplir un acte dans l'exercice de ses fonctions officielles.

2. Chaque État partie envisage d'adopter les mesures législatives et autres nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale aux actes visés au paragraphe 1, impliquant un agent public étranger ou un fonctionnaire international. De même, chaque État partie envisage de conférer le caractère d'infraction pénale à d'autres formes de corruption.

3. Chaque État partie adopte également les mesures nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale au fait de se rendre complice d'une infraction établie conformément au présent article.

4. Aux fins du paragraphe 1 et de l'article 9 de la présente convention, le terme "agent public" désigne un agent public ou une personne assurant un service public, tel que ce terme est défini dans le droit interne et appliqué dans le droit pénal de l'État partie où la personne en question exerce cette fonction.

*Article 9***Mesures contre la corruption**

1. Outre les mesures énoncées à l'article 8 de la présente convention, chaque État partie, selon qu'il convient et conformément à son système juridique, adopte des mesures efficaces d'ordre législatif, administratif ou autre pour promouvoir l'intégrité et prévenir, détecter et punir la corruption des agents publics.

2. Chaque État partie prend des mesures pour s'assurer que ses autorités agissent efficacement en matière de prévention, de détection et de répression de la corruption des agents publics, y compris en leur donnant une indépendance suffisante pour empêcher toute influence inappropriée sur leurs actions.

*Article 10***Responsabilité des personnes morales**

1. Chaque État partie adopte les mesures nécessaires, conformément à ses principes juridiques, pour établir la responsabilité des personnes morales qui participent à des infractions graves impliquant un groupe criminel organisé et qui commettent les infractions établies conformément aux articles 5, 6, 8 et 23 de la présente convention.

2. Sous réserve des principes juridiques de l'État partie, la responsabilité des personnes morales peut être pénale, civile ou administrative.

3. Cette responsabilité est sans préjudice de la responsabilité pénale des personnes physiques qui ont commis les infractions.

4. Chaque État partie veille, en particulier, à ce que les personnes morales tenues responsables conformément au présent article fassent l'objet de sanctions efficaces, proportionnées et dissuasives de nature pénale ou non pénale, y compris de sanctions pécuniaires.

*Article 11***Poursuites judiciaires, jugement et sanctions**

1. Chaque État partie rend la commission d'une infraction établie conformément aux articles 5, 6, 8 et 23 de la présente convention passible de sanctions qui tiennent compte de la gravité de cette infraction.

2. Chaque État partie s'efforce de faire en sorte que tout pouvoir judiciaire discrétionnaire conféré par son droit interne et afférent aux poursuites judiciaires engagées contre des individus pour des infractions visées par la présente convention soit exercé de façon à optimiser l'efficacité des mesures de détection et de répression de ces infractions, compte dûment tenu de la nécessité d'exercer un effet dissuasif en ce qui concerne leur commission.

3. S'agissant d'infractions établies conformément aux articles 5, 6, 8 et 23 de la présente convention, chaque État partie prend les mesures appropriées conformément à son droit interne et compte dûment tenu des droits de la défense, pour faire en sorte que les conditions auxquelles sont subordonnées les décisions de mise en liberté dans l'attente du jugement ou de la procédure d'appel tiennent compte de la nécessité d'assurer la présence du défendeur lors de la procédure pénale ultérieure.

4. Chaque État partie s'assure que ses tribunaux ou autres autorités compétentes ont à l'esprit la gravité des infractions visées par la présente convention lorsqu'ils envisagent l'éventualité d'une libération anticipée ou conditionnelle de personnes reconnues coupables de ces infractions.

5. Lorsqu'il y a lieu, chaque État partie détermine, dans le cadre de son droit interne, une période de prescription prolongée au cours de laquelle des poursuites peuvent être engagées du chef d'une des infractions visées par la présente convention, cette période étant plus longue lorsque l'auteur présumé de l'infraction s'est soustrait à la justice.

6. Aucune disposition de la présente convention ne porte atteinte au principe selon lequel la définition des infractions établies conformément à celle-ci et des moyens juridiques de défense applicables ainsi que d'autres principes juridiques régissant la légalité des incriminations relève exclusivement du droit interne d'un État partie et selon lequel lesdites infractions sont poursuivies et punies conformément au droit de cet État partie.

*Article 12***Confiscation et saisie**

1. Les États parties adoptent, dans toute la mesure possible dans le cadre de leurs systèmes juridiques nationaux, les mesures nécessaires pour permettre la confiscation:

- a) du produit du crime provenant d'infractions visées par la présente convention ou de biens dont la valeur correspond à celle de ce produit;
- b) des biens, des matériels et autres instruments utilisés ou destinés à être utilisés pour les infractions visées par la présente convention.

2. Les États parties adoptent les mesures nécessaires pour permettre l'identification, la localisation, le gel ou la saisie de

tout ce qui est mentionné au paragraphe 1 aux fins de confiscation éventuelle.

3. Si le produit du crime a été transformé ou converti, en partie ou en totalité, en d'autres biens, ces derniers peuvent faire l'objet des mesures visées au présent article en lieu et place dudit produit.

4. Si le produit du crime a été mêlé à des biens acquis légitimement, ces biens, sans préjudice de tous pouvoirs de gel ou de saisie, peuvent être confisqués à concurrence de la valeur estimée du produit qui y a été mêlé.

5. Les revenus ou autres avantages tirés du produit du crime, des biens en lesquels le produit a été transformé ou converti ou des biens auxquels il a été mêlé peuvent aussi faire l'objet des mesures visées au présent article, de la même manière et dans la même mesure que le produit du crime.

6. Aux fins du présent article et de l'article 13 de la présente convention, chaque État partie habilite ses tribunaux ou autres autorités compétentes à ordonner la production ou la saisie de documents bancaires, financiers ou commerciaux. Les États parties ne peuvent invoquer le secret bancaire pour refuser de donner effet aux dispositions du présent paragraphe.

7. Les États parties peuvent envisager d'exiger que l'auteur d'une infraction établisse l'origine licite du produit présumé du crime ou d'autres biens pouvant faire l'objet d'une confiscation, dans la mesure où cette exigence est conforme aux principes de leur droit interne et à la nature de la procédure judiciaire et des autres procédures.

8. L'interprétation des dispositions du présent article ne doit en aucun cas porter atteinte aux droits des tiers de bonne foi.

9. Aucune disposition du présent article ne porte atteinte au principe selon lequel les mesures qui y sont visées sont définies et exécutées conformément au droit interne de chaque État partie et selon les dispositions dudit droit.

*Article 13***Coopération internationale aux fins de confiscation**

1. Dans toute la mesure possible dans le cadre de son système juridique national, un État partie qui a reçu d'un autre État partie ayant compétence pour connaître d'une infraction visée par la présente convention une demande de confiscation du produit du crime, des biens, des matériels ou autres instruments visés au paragraphe 1 de l'article 12 de la présente convention, qui sont situés sur son territoire:

- a) transmet la demande à ses autorités compétentes en vue de faire prononcer une décision de confiscation et, si celle-ci intervient, la faire exécuter, ou
- b) transmet à ses autorités compétentes, afin qu'elle soit exécutée dans les limites de la demande, la décision de confiscation prise par un tribunal situé sur le territoire de l'État partie requérant conformément au paragraphe 1 de l'article 12 de la présente convention, pour ce qui est du produit du crime, des biens, des matériels ou autres instruments visés au paragraphe 1 de l'article 12 situés sur le territoire de l'État partie requis.

2. Lorsqu'une demande est faite par un autre État partie qui a compétence pour connaître d'une infraction visée par la présente convention, l'État partie requis prend des mesures pour identifier, localiser et geler ou saisir le produit du crime, les biens, les matériels ou les autres instruments visés au paragraphe 1 de l'article 12 de la présente convention, en vue d'une éventuelle confiscation à ordonner soit par l'État partie requérant, soit comme suite à une demande formulée en vertu du paragraphe 1 du présent article, par l'État partie requis.

3. Les dispositions de l'article 18 de la présente convention s'appliquent *mutatis mutandis* au présent article. Outre les informations visées à l'article 18, paragraphe 15, les demandes faites conformément au présent article contiennent:

- a) lorsque la demande relève du paragraphe 1, point a), une description des biens à confisquer et un exposé des faits sur lesquels se fonde l'État partie requérant qui permettent à l'État partie requis de faire prononcer une décision de confiscation dans le cadre de son droit interne;
- b) Lorsque la demande relève du paragraphe 1, point b), une copie légalement admissible de la décision de confiscation rendue par l'État partie requérant sur laquelle la demande est fondée, un exposé des faits et des informations indiquant dans quelles limites il est demandé d'exécuter la décision;
- c) lorsque la demande relève du paragraphe 2, un exposé des faits sur lesquels se fonde l'État partie requérant et une description des mesures demandées.

4. Les décisions ou mesures prévues aux paragraphes 1 et 2 sont prises par l'État partie requis conformément à son droit interne et selon les dispositions dudit droit, et conformément à ses règles de procédure ou à tout traité, accord ou arrangement bilatéral ou multilatéral le liant à l'État partie requérant.

5. Chaque État partie remet au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies une copie de ses lois et règlements qui donnent effet au présent article ainsi qu'une copie de toute modification ultérieurement apportée à ces lois et règlements ou une description de ces lois, règlements et modifications ultérieures.

6. Si un État partie décide de subordonner l'adoption des mesures visées aux paragraphes 1 et 2 à l'existence d'un traité en la matière, il considère la présente convention comme une base conventionnelle nécessaire et suffisante.

7. Un État partie peut refuser de donner suite à une demande de coopération en vertu du présent article dans le cas où l'infraction à laquelle elle se rapporte n'est pas une infraction visée par la présente convention.

8. L'interprétation des dispositions du présent article ne doit en aucun cas porter atteinte aux droits des tiers de bonne foi.

9. Les États parties envisagent de conclure des traités, accords ou arrangements bilatéraux ou multilatéraux afin de renforcer l'efficacité de la coopération internationale instaurée aux fins du présent article.

Article 14

Disposition du produit du crime ou des biens confisqués

1. Un État partie qui confisque le produit du crime ou des biens en application de l'article 12 ou de l'article 13, para-

graphe 1, de la présente convention en dispose conformément à son droit interne et à ses procédures administratives.

2. Lorsque les États parties agissent à la demande d'un autre État partie en application de l'article 13 de la présente convention, ils doivent, dans la mesure où leur droit interne le leur permet et si la demande leur en est faite, envisager à titre prioritaire de restituer le produit du crime ou les biens confisqués à l'État partie requérant, afin que ce dernier puisse indemniser les victimes de l'infraction ou restituer ce produit du crime ou ces biens à leurs propriétaires légitimes.

3. Lorsqu'un État partie agit à la demande d'un autre État partie en application des articles 12 et 13 de la présente convention, il peut envisager spécialement de conclure des accords ou arrangements prévoyant:

- a) de verser la valeur de ce produit ou de ces biens, ou les fonds provenant de leur vente, ou une partie de ceux-ci, au compte établi en application de l'article 30, paragraphe 2, point c), de la présente convention et à des organismes intergouvernementaux spécialisés dans la lutte contre la criminalité organisée;
- b) de partager avec d'autres États parties, systématiquement ou au cas par cas, ce produit ou ces biens, ou les fonds provenant de leur vente, conformément à son droit interne ou à ses procédures administratives.

Article 15

Compétence

1. Chaque État partie adopte les mesures nécessaires pour établir sa compétence à l'égard des infractions établies conformément aux articles 5, 6, 8 et 23 de la présente convention dans les cas suivants:

- a) lorsque l'infraction est commise sur son territoire, ou
- b) lorsque l'infraction est commise à bord d'un navire qui bat son pavillon ou à bord d'un aéronef immatriculé conformément à son droit interne au moment où ladite infraction est commise.

2. Sous réserve de l'article 4 de la présente convention, un État partie peut également établir sa compétence à l'égard de l'une quelconque de ces infractions dans les cas suivants:

- a) lorsque l'infraction est commise à l'encontre d'un de ses ressortissants;
- b) lorsque l'infraction est commise par un de ses ressortissants ou par une personne apatride résidant habituellement sur son territoire, ou
- c) lorsque l'infraction est:
  - i) une de celles établies conformément à l'article 5, paragraphe 1, de la présente convention et est commise hors de son territoire en vue de la commission, sur son territoire, d'une infraction grave;
  - ii) une de celles établies conformément à l'article 6, paragraphe 1, point b) ii), de la présente convention et est commise hors de son territoire en vue de la commission, sur son territoire, d'une infraction établie conformément à l'article 6, paragraphe 1, points a) i) ou a) ii), ou b) i), de la présente convention.

3. Aux fins de l'article 16, paragraphe 10, de la présente convention, chaque État partie adopte les mesures nécessaires pour établir sa compétence à l'égard des infractions visées par la présente convention lorsque l'auteur présumé se trouve sur son territoire et qu'il n'extrade pas cette personne au seul motif qu'elle est l'un de ses ressortissants.

4. Chaque État partie peut également adopter les mesures nécessaires pour établir sa compétence à l'égard des infractions visées par la présente convention lorsque l'auteur présumé se trouve sur son territoire et qu'il ne l'extrade pas.

5. Si un État partie qui exerce sa compétence en vertu du paragraphe 1 ou 2 a été avisé, ou a appris de toute autre façon, qu'un ou plusieurs autres États parties mènent une enquête ou ont engagé des poursuites ou une procédure judiciaire concernant le même acte, les autorités compétentes de ces États parties se consultent, selon qu'il convient, pour coordonner leurs actions.

6. Sans préjudice des normes du droit international général, la présente convention n'exclut pas l'exercice de toute compétence pénale établie par un État partie conformément à son droit interne.

Article 16

Extradition

1. Le présent article s'applique aux infractions visées par la présente convention ou dans les cas où un groupe criminel organisé est impliqué dans une infraction visée à l'article 3, paragraphe 1, point a) ou b), et que la personne faisant l'objet de la demande d'extradition se trouve sur le territoire de l'État partie requis, à condition que l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée soit punissable par le droit interne de l'État partie requérant et de l'État partie requis.

2. Si la demande d'extradition porte sur plusieurs infractions graves distinctes, dont certaines ne sont pas visées par le présent article, l'État partie requis peut appliquer également cet article à ces dernières infractions.

3. Chacune des infractions auxquelles s'applique le présent article est de plein droit incluse dans tout traité d'extradition en vigueur entre les États parties en tant qu'infraction dont l'auteur peut être extradé. Les États parties s'engagent à inclure ces infractions en tant qu'infractions dont l'auteur peut être extradé dans tout traité d'extradition qu'ils concluront entre eux.

4. Si un État partie qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité reçoit une demande d'extradition d'un État partie avec lequel il n'a pas conclu pareil traité, il peut considérer la présente convention comme la base légale de l'extradition pour les infractions auxquelles le présent article s'applique.

5. Les États parties qui subordonnent l'extradition à l'existence d'un traité:

a) au moment du dépôt de leur instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion à la présente convention, indiquent au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies s'ils considèrent la présente convention comme la base légale pour coopérer en matière d'extradition avec d'autres États parties, et

b) s'ils ne considèrent par la présente convention comme la base légale pour coopérer en matière d'extradition, s'efforcent, s'il y a lieu, de conclure des traités d'extradition avec d'autres États parties afin d'appliquer le présent article.

6. Les États parties qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent entre eux aux infractions auxquelles le présent article s'applique le caractère d'infraction dont l'auteur peut être extradé.

7. L'extradition est subordonnée aux conditions prévues par le droit interne de l'État partie requis ou par les traités d'extradition applicables, y compris, notamment, aux conditions concernant la peine minimale requise pour extrader et aux motifs pour lesquels l'État partie requis peut refuser l'extradition.

8. Les États parties s'efforcent, sous réserve de leur droit interne, d'accélérer les procédures d'extradition et de simplifier les exigences en matière de preuve y relatives en ce qui concerne les infractions auxquelles s'applique le présent article.

9. Sous réserve des dispositions de son droit interne et des traités d'extradition qu'il a conclus, l'État partie requis peut, à la demande de l'État partie requérant et s'il estime que les circonstances le justifient et qu'il y a urgence, placer en détention une personne présente sur son territoire dont l'extradition est demandée ou prendre à son égard toutes autres mesures appropriées pour assurer sa présence lors de la procédure d'extradition.

10. Un État partie sur le territoire duquel se trouve l'auteur présumé de l'infraction, s'il n'extrade pas cette personne au titre d'une infraction à laquelle s'applique le présent article au seul motif qu'elle est l'un de ses ressortissants, est tenu, à la demande de l'État partie requérant l'extradition, de soumettre l'affaire sans retard excessif à ses autorités compétentes aux fins de poursuites. Lesdites autorités prennent leur décision et mènent les poursuites de la même manière que pour toute autre infraction grave en vertu du droit interne de cet État partie. Les États parties intéressés coopèrent entre eux, notamment en matière de procédure et de preuve, afin d'assurer l'efficacité des poursuites.

11. Lorsqu'un État partie, en vertu de son droit interne, n'est autorisé à extrader ou remettre de toute autre manière l'un de ses ressortissants que si cette personne est ensuite renvoyée dans cet État partie pour purger la peine prononcée à l'issue du procès ou de la procédure à l'origine de la demande d'extradition ou de remise, et lorsque cet État partie et l'État partie requérant s'accordent sur cette option et d'autres conditions qu'ils peuvent juger appropriées, cette extradition ou remise conditionnelle est suffisante aux fins de l'exécution de l'obligation énoncée au paragraphe 10.

12. Si l'extradition, demandée aux fins d'exécution d'une peine, est refusée parce que la personne faisant l'objet de cette demande est un ressortissant de l'État partie requis, celui-ci, si son droit interne le lui permet, en conformité avec les prescriptions de ce droit et à la demande de l'État partie requérant, envisage de faire exécuter lui-même la peine qui a été prononcée conformément au droit interne de l'État partie requérant, ou le reliquat de cette peine.

13. Toute personne faisant l'objet de poursuites en raison de l'une quelconque des infractions auxquelles le présent article s'applique se voit garantir un traitement équitable à tous les stades de la procédure, y compris la jouissance de tous les droits et de toutes les garanties prévus par le droit interne de l'État partie sur le territoire duquel elle se trouve.

14. Aucune disposition de la présente convention ne doit être interprétée comme faisant obligation à l'État partie requis d'extrader s'il a de sérieuses raisons de penser que la demande a été présentée aux fins de poursuivre ou de punir une personne en raison de son sexe, de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son origine ethnique ou de ses opinions politiques, ou que donner suite à cette demande causerait un préjudice à cette personne pour l'une quelconque de ces raisons.

15. Les États parties ne peuvent refuser une demande d'extradition au seul motif que l'infraction est considérée comme touchant aussi à des questions fiscales.

16. Avant de refuser l'extradition, l'État partie requis consulte, le cas échéant, l'État partie requérant afin de lui donner toute possibilité de présenter ses opinions et de donner des informations à l'appui de ses allégations.

17. Les États parties s'efforcent de conclure des accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux pour permettre l'extradition ou pour en accroître l'efficacité.

Article 17

Transfert des personnes condamnées

Les États parties peuvent envisager de conclure des accords ou arrangements bilatéraux ou multilatéraux relatifs au transfert sur leur territoire de personnes condamnées à des peines d'emprisonnement ou autres peines privatives de liberté du fait d'infractions visées par la présente convention afin qu'elles puissent y purger le reste de leur peine.

Article 18

Entraide judiciaire

1. Les États parties s'accordent mutuellement l'entraide judiciaire la plus large possible lors des enquêtes, poursuites et procédures judiciaires concernant les infractions visées par la présente convention, comme prévu à l'article 3, et s'accordent réciproquement une entraide similaire lorsque l'État partie requérant a des motifs raisonnables de soupçonner que l'infraction visée à l'article 3, paragraphe 1, point a) ou b), est de nature transnationale, y compris quand les victimes, les témoins, le produit, les instruments ou les éléments de preuve de ces infractions se trouvent dans l'État partie requis et qu'un groupe criminel organisé y est impliqué.

2. L'entraide judiciaire la plus large possible est accordée, autant que les lois, traités, accords et arrangements pertinents de l'État partie requis le permettent, lors des enquêtes, poursuites et procédures judiciaires concernant des infractions dont une personne morale peut être tenue responsable dans l'État partie requérant, conformément à l'article 10 de la présente convention.

3. L'entraide judiciaire qui est accordée en application du présent article peut être demandée aux fins suivantes:

- a) recueillir des témoignages ou des dépositions;
- b) signifier des actes judiciaires;
- c) effectuer des perquisitions et des saisies, ainsi que des gels;
- d) examiner des objets et visiter des lieux;
- e) fournir des informations, des pièces à conviction et des estimations d'experts;
- f) fournir des originaux ou des copies certifiées conformes de documents et dossiers pertinents, y compris des documents administratifs, bancaires, financiers ou commerciaux et des documents de sociétés;
- g) identifier ou localiser des produits du crime, des biens, des instruments ou d'autres choses afin de recueillir des éléments de preuve;
- h) faciliter la comparution volontaire de personnes dans l'État partie requérant;
- i) fournir tout autre type d'assistance compatible avec le droit interne de l'État partie requis.

4. Sans préjudice de son droit interne, les autorités compétentes d'un État partie peuvent, sans demande préalable, communiquer des informations concernant des affaires pénales à une autorité compétente d'un autre État partie, si elles pensent que ces informations pourraient l'aider à entreprendre ou à conclure des enquêtes et des poursuites pénales, ou amener ce dernier État partie à formuler une demande en vertu de la présente convention.

5. La communication d'informations conformément au paragraphe 4 se fait sans préjudice des enquêtes et poursuites pénales dans l'État dont les autorités compétentes fournissent les informations. Les autorités compétentes qui reçoivent ces informations accèdent à toute demande tendant à ce que lesdites informations restent confidentielles, même temporairement, ou à ce que leur utilisation soit assortie de restrictions. Toutefois, cela n'empêche pas l'État partie qui reçoit les informations de révéler, lors de la procédure judiciaire, des informations à la décharge d'un prévenu. Dans ce dernier cas, l'État partie qui reçoit les informations avise l'État partie qui les communique avant la révélation et, s'il lui en est fait la demande, consulte ce dernier. Si, dans un cas exceptionnel, une notification préalable n'est pas possible, l'État partie qui reçoit les informations informe sans retard de la révélation l'État partie qui les communique.

6. Les dispositions du présent article n'affectent en rien les obligations découlant de tout autre traité bilatéral ou multilatéral régissant ou devant régir, entièrement ou partiellement, l'entraide judiciaire.

7. Les paragraphes 9 à 29 sont applicables aux demandes faites conformément au présent article si les États parties en question ne sont pas liés par un traité d'entraide judiciaire. Si lesdits États parties sont liés par un tel traité, les dispositions correspondantes de ce traité sont applicables, à moins que les États parties ne conviennent d'appliquer à leur place les dispositions des paragraphes 9 à 29. Les États parties sont vivement encouragés à appliquer ces paragraphes s'ils facilitent la coopération.

8. Les États parties ne peuvent invoquer le secret bancaire pour refuser l'entraide judiciaire prévue au présent article.

9. Les États parties peuvent invoquer l'absence de double incrimination pour refuser de donner suite à une demande d'entraide judiciaire prévue au présent article. L'État partie requis peut néanmoins, lorsqu'il le juge approprié, fournir cette assistance, dans la mesure où il le décide à son gré, indépendamment du fait que l'acte constitue ou non une infraction conformément au droit interne de l'État partie requis.

10. Toute personne détenue ou purgeant une peine sur le territoire d'un État partie, dont la présence est requise dans un autre État partie à des fins d'identification ou de témoignage ou pour qu'elle apporte de toute autre manière son concours à l'obtention de preuves dans le cadre d'enquêtes, de poursuites ou de procédures judiciaires relatives aux infractions visées par la présente convention, peut faire l'objet d'un transfert si les conditions ci-après sont réunies:

- a) ladite personne y consent librement et en toute connaissance de cause;
- b) les autorités compétentes des deux États parties concernés y consentent, sous réserve des conditions que ces États parties peuvent juger appropriées.

11. Aux fins du paragraphe 10:

- a) l'État partie vers lequel le transfert est effectué a le pouvoir et l'obligation de garder l'intéressé en détention, sauf demande ou autorisation contraire de la part de l'État partie à partir duquel la personne a été transférée;
- b) l'État partie vers lequel le transfert est effectué s'acquitte sans retard de l'obligation de remettre l'intéressé à la garde de l'État partie à partir duquel le transfert a été effectué, conformément à ce qui aura été convenu au préalable ou à ce que les autorités compétentes des deux États parties auront autrement décidé;
- c) l'État partie vers lequel le transfert est effectué ne peut exiger de l'État partie à partir duquel le transfert est effectué qu'il engage une procédure d'extradition pour que l'intéressé lui soit remis;
- d) il est tenu compte de la période que l'intéressé a passée en détention dans l'État partie vers lequel il a été transféré aux fins du décompte de la peine à purger dans l'État partie à partir duquel il a été transféré.

12. À moins que l'État partie à partir duquel une personne doit être transférée en vertu des paragraphes 10 et 11 ne donne son accord, ladite personne, quelle que soit sa nationalité, ne sera pas poursuivie, détenue, punie ou soumise à d'autres restrictions à sa liberté de mouvement sur le territoire de l'État partie vers lequel elle est transférée à raison d'actes, d'omissions ou de condamnations antérieurs à son départ du territoire de l'État partie à partir duquel elle a été transférée.

13. Chaque État partie désigne une autorité centrale qui a la responsabilité et le pouvoir de recevoir les demandes d'entraide judiciaire et, soit de les exécuter, soit de les transmettre aux autorités compétentes pour exécution. Si un État partie a une région ou un territoire spécial doté d'un système d'entraide judiciaire différent, il peut désigner une autorité centrale distincte qui aura la même fonction pour ladite région ou ledit territoire. Les autorités centrales assurent l'exécution ou la transmission rapide et en bonne et due forme des demandes reçues. Si l'autorité centrale transmet la demande à une autorité compétente pour exécution, elle encourage l'exécution rapide et en bonne et due forme de la demande par l'autorité compétente. L'autorité centrale désignée à cette fin fait l'objet d'une

notification adressée au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies au moment où chaque État partie dépose ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation ou d'adhésion à la présente convention. Les demandes d'entraide judiciaire et toute communication y relative sont transmises aux autorités centrales désignées par les États parties. La présente disposition s'entend sans préjudice du droit de tout État partie d'exiger que ces demandes et communications lui soient adressées par voie diplomatique et, en cas d'urgence, si les États parties en conviennent, par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de police criminelle, si cela est possible.

14. Les demandes sont adressées par écrit ou, si possible, par tout autre moyen pouvant produire un document écrit, dans une langue acceptable pour l'État partie requis, dans des conditions permettant audit État partie d'en établir l'authenticité. La ou les langues acceptables pour chaque État partie sont notifiées au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies au moment où ledit État partie dépose ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation ou d'adhésion à la présente convention. En cas d'urgence et si les États parties en conviennent, les demandes peuvent être faites oralement, mais doivent être confirmées sans délai par écrit.

15. Une demande d'entraide judiciaire doit contenir les renseignements suivants:

- a) la désignation de l'autorité dont émane la demande;
- b) l'objet et la nature de l'enquête, des poursuites ou de la procédure judiciaire auxquelles se rapporte la demande, ainsi que le nom et les fonctions de l'autorité qui en est chargée;
- c) un résumé des faits pertinents, sauf pour les demandes adressées aux fins de la signification d'actes judiciaires;
- d) une description de l'assistance requise et le détail de toute procédure particulière que l'État partie requérant souhaite voir appliquée;
- e) si possible, l'identité, l'adresse et la nationalité de toute personne visée, et
- f) le but dans lequel le témoignage, les informations ou les mesures sont demandés.

16. L'État partie requis peut demander un complément d'information lorsque cela apparaît nécessaire pour exécuter la demande conformément à son droit interne ou lorsque cela peut faciliter l'exécution de la demande.

17. Toute demande est exécutée conformément au droit interne de l'État partie requis et, dans la mesure où cela ne contrevient pas au droit interne de l'État partie requis et lorsque cela est possible, conformément aux procédures spécifiées dans la demande.

18. Lorsque cela est possible et conforme aux principes fondamentaux du droit interne, si une personne qui se trouve sur le territoire d'un État partie doit être entendue comme témoin ou comme expert par les autorités judiciaires d'un autre État partie, le premier État partie peut, à la demande de l'autre, autoriser son audition par vidéoconférence s'il n'est pas possible ou souhaitable qu'elle compare en personne sur le territoire de l'État partie requérant. Les États parties peuvent convenir que l'audition sera conduite par une autorité judiciaire de l'État partie requérant et qu'une autorité judiciaire de l'État partie requis y assistera.

19. L'État partie requérant ne communique ni n'utilise les informations ou les éléments de preuve fournis par l'État partie requis pour des enquêtes, poursuites ou procédures judiciaires autres que celles visées dans la demande sans le consentement préalable de l'État partie requis. Rien dans le présent paragraphe n'empêche l'État partie requérant de révéler, lors de la procédure, des informations ou des éléments de preuve à décharge. Dans ce dernier cas, l'État partie requérant avise l'État partie requis avant la révélation et, s'il lui en est fait la demande, consulte l'État partie requis. Si, dans un cas exceptionnel, une notification préalable n'est pas possible, l'État partie requérant informe sans retard l'État partie requis de la révélation.

20. L'État partie requérant peut exiger que l'État partie requis garde le secret sur la demande et sa teneur, sauf dans la mesure nécessaire pour l'exécuter. Si l'État partie requis ne peut satisfaire à cette exigence, il en informe sans délai l'État partie requérant.

21. L'entraide judiciaire peut être refusée:

- a) si la demande n'est pas faite conformément aux dispositions du présent article;
- b) si l'État partie requis estime que l'exécution de la demande est susceptible de porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public ou à d'autres intérêts essentiels;
- c) au cas où le droit interne de l'État partie requis interdirait à ses autorités de prendre les mesures demandées s'il s'agissait d'une infraction analogue ayant fait l'objet d'une enquête, de poursuites ou d'une procédure judiciaire dans le cadre de sa propre compétence;
- d) au cas où il serait contraire au système juridique de l'État partie requis concernant l'entraide judiciaire d'accepter la demande.

22. Les États parties ne peuvent refuser une demande d'entraide judiciaire au seul motif que l'infraction est considérée comme touchant aussi à des questions fiscales.

23. Tout refus d'entraide judiciaire doit être motivé.

24. L'État partie requis exécute la demande d'entraide judiciaire aussi promptement que possible et tient compte, dans toute la mesure possible, de tous les délais suggérés par l'État partie requérant et qui sont motivés, de préférence dans la demande. L'État partie requis répond aux demandes raisonnables de l'État partie requérant concernant les progrès faits dans l'exécution de la demande. Quand l'entraide demandée n'est plus nécessaire, l'État partie requérant en informe promptement l'État partie requis.

25. L'entraide judiciaire peut être différée par l'État partie requis au motif qu'elle entraverait une enquête, des poursuites ou une procédure judiciaire en cours.

26. Avant de refuser une demande en vertu du paragraphe 21 ou d'en différer l'exécution en vertu du paragraphe 25, l'État partie requis étudie avec l'État partie requérant la possibilité d'accorder l'entraide sous réserve des conditions qu'il juge nécessaires. Si l'État partie requérant accepte l'entraide sous réserve de ces conditions, il se conforme à ces dernières.

27. Sans préjudice de l'application du paragraphe 12, un témoin, un expert ou une autre personne qui, à la demande de l'État partie requérant, consent à déposer au cours d'une procédure ou à collaborer à une enquête, à des poursuites ou à une procédure judiciaire sur le territoire de l'État partie requérant ne sera pas poursuivi, détenu, puni ou soumis à d'autres restric-

tions à sa liberté personnelle sur ce territoire à raison d'actes, d'omissions ou de condamnations antérieurs à son départ du territoire de l'État partie requis. Cette immunité cesse lorsque le témoin, l'expert ou ladite personne ayant eu, pour une période de quinze jours consécutifs ou pour toute autre période convenue par les États parties, à compter de la date à laquelle ils ont été officiellement informés que leur présence n'était plus requise par les autorités judiciaires, la possibilité de quitter le territoire de l'État partie requérant, y sont néanmoins demeurés volontairement ou, l'ayant quitté, y sont revenus de leur plein gré.

28. Les frais ordinaires encourus pour exécuter une demande sont à la charge de l'État partie requis, à moins qu'il n'en soit convenu autrement entre les États parties concernés. Lorsque des dépenses importantes ou extraordinaires sont ou se révèlent ultérieurement nécessaires pour exécuter la demande, les États parties se consultent pour fixer les conditions selon lesquelles la demande sera exécutée, ainsi que la manière dont les frais seront assumés.

29. L'État partie requis:

- a) fournit à l'État partie requérant les copies des dossiers, documents ou renseignements administratifs en sa possession et auxquels, en vertu de son droit interne, le public a accès;
- b) peut, à son gré, fournir à l'État partie requérant intégralement, en partie ou aux conditions qu'il estime appropriées, les copies de tous les dossiers, documents ou renseignements administratifs en sa possession et auxquels, en vertu de son droit interne, le public n'a pas accès.

30. Les États parties envisagent, s'il y a lieu, la possibilité de conclure des accords ou des arrangements bilatéraux ou multilatéraux qui servent les objectifs et les dispositions du présent article, leur donnent un effet pratique ou les renforcent.

Article 19

Enquêtes conjointes

Les États parties envisagent de conclure des accords ou arrangements bilatéraux ou multilatéraux en vertu desquels, pour les affaires qui font l'objet d'enquêtes, de poursuites ou de procédures judiciaires dans un ou plusieurs États, les autorités compétentes concernées peuvent établir des instances d'enquêtes conjointes. En l'absence de tels accords ou arrangements, des enquêtes conjointes peuvent être décidées au cas par cas. Les États parties concernés veillent à ce que la souveraineté de l'État partie sur le territoire duquel l'enquête doit se dérouler soit pleinement respectée.

Article 20

Techniques d'enquête spéciales

1. Si les principes fondamentaux de son système juridique national le permettent, chaque État partie, compte tenu de ses possibilités et conformément aux conditions prescrites dans son droit interne, prend les mesures nécessaires pour permettre le recours approprié aux livraisons surveillées et, lorsqu'il le juge approprié, le recours à d'autres techniques d'enquête spéciales, telles que la surveillance électronique ou d'autres formes de surveillance et les opérations d'infiltration, par ses autorités compétentes sur son territoire en vue de combattre efficacement la criminalité organisée.

2. Aux fins des enquêtes sur les infractions visées par la présente convention, les États parties sont encouragés à conclure, si nécessaire, des accords ou arrangements bilatéraux ou multilatéraux appropriés pour recourir aux techniques d'enquête spéciales dans le cadre de la coopération internationale. Ces accords ou arrangements sont conclus et appliqués dans le plein respect du principe de l'égalité souveraine des États et ils sont mis en œuvre dans le strict respect des dispositions qu'ils contiennent.

3. En l'absence d'accords ou d'arrangements visés au paragraphe 2 du présent article, les décisions de recourir à des techniques d'enquête spéciales au niveau international sont prises au cas par cas et peuvent, si nécessaire, tenir compte d'ententes et d'arrangements financiers quant à l'exercice de leur compétence par les États parties intéressés.

4. Les livraisons surveillées auxquelles il est décidé de recourir au niveau international peuvent inclure, avec le consentement des États parties concernés, des méthodes telles que l'interception des marchandises et l'autorisation de la poursuite de leur acheminement, sans altération ou après soustraction ou remplacement de la totalité ou d'une partie de ces marchandises.

Article 21

Transfert des procédures pénales

Les États parties envisagent la possibilité de se transférer mutuellement les procédures relatives à la poursuite d'une infraction visée par la présente convention dans les cas où ce transfert est jugé nécessaire dans l'intérêt d'une bonne administration de la justice et, en particulier lorsque plusieurs juridictions sont concernées, en vue de centraliser les poursuites.

Article 22

Établissement des antécédents judiciaires

Chaque État partie peut adopter les mesures législatives ou autres qui sont nécessaires pour tenir compte, dans les conditions et aux fins qu'il juge appropriées, de toute condamnation dont l'auteur présumé d'une infraction aurait antérieurement fait l'objet dans un autre État, afin d'utiliser cette information dans le cadre d'une procédure pénale relative à une infraction visée par la présente convention.

Article 23

Incrimination de l'entrave au bon fonctionnement de la justice

Chaque État partie adopte les mesures législatives et autres qui sont nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale, lorsque les actes ont été commis intentionnellement:

a) au fait de recourir à la force physique, à des menaces ou à l'intimidation ou de promettre, d'offrir ou d'accorder un avantage indu pour obtenir un faux témoignage ou empêcher un témoignage ou la présentation d'éléments de preuve dans une procédure en rapport avec la commission d'infractions visées par la présente convention;

b) au fait de recourir à la force physique, à des menaces ou à l'intimidation pour empêcher un agent de la justice ou un agent des services de détection et de répression d'exercer les devoirs de leur charge lors de la commission d'infractions visées par la présente convention. Rien dans le présent point ne porte atteinte au droit des États parties de disposer d'une législation destinée à protéger d'autres catégories d'agents publics.

Article 24

Protection des témoins

1. Chaque État partie prend, dans la limite de ses moyens, des mesures appropriées pour assurer une protection efficace contre des actes éventuels de représailles ou d'intimidation aux témoins qui, dans le cadre de procédures pénales, font un témoignage concernant les infractions visées par la présente convention et, le cas échéant, à leurs parents et à d'autres personnes qui leur sont proches.

2. Les mesures envisagées au paragraphe 1 peuvent consister notamment, sans préjudice des droits du défendeur, y compris du droit à une procédure régulière:

a) à établir, pour la protection physique de ces personnes, des procédures visant notamment, selon les besoins et dans la mesure du possible, à leur fournir un nouveau domicile et à permettre, le cas échéant, que les renseignements concernant leur identité et le lieu où elles se trouvent ne soient pas divulgués ou que leur divulgation soit limitée;

b) à prévoir des règles de preuve qui permettent aux témoins de déposer d'une manière qui garantisse leur sécurité, notamment à les autoriser à déposer en recourant à des techniques de communication telles que les liaisons vidéo ou à d'autres moyens adéquats.

3. Les États parties envisagent de conclure des arrangements avec d'autres États en vue de fournir un nouveau domicile aux personnes mentionnées au paragraphe 1.

4. Les dispositions du présent article s'appliquent également aux victimes lorsqu'elles sont témoins.

Article 25

Octroi d'une assistance et d'une protection aux victimes

1. Chaque État partie prend, dans la limite de ses moyens, des mesures appropriées pour prêter assistance et accorder protection aux victimes d'infractions visées par la présente convention, en particulier dans les cas de menace de représailles ou d'intimidation.

2. Chaque État partie établit des procédures appropriées pour permettre aux victimes d'infractions visées par la présente convention d'obtenir réparation.

3. Chaque État partie, sous réserve de son droit interne, fait en sorte que les avis et préoccupations des victimes soient présentés et pris en compte aux stades appropriés de la procédure pénale engagée contre les auteurs d'infractions, d'une manière qui ne porte pas préjudice aux droits de la défense.

Article 26

Mesures propres à renforcer la coopération avec les services de détection et de répression

1. Chaque État partie prend des mesures appropriées pour encourager les personnes qui participent ou ont participé à des groupes criminels organisés:

- a) à fournir des informations utiles aux autorités compétentes à des fins d'enquête et de recherche de preuves sur des questions telles que:
  - i) l'identité, la nature, la composition, la structure ou les activités des groupes criminels organisés, ou le lieu où ils se trouvent;
  - ii) les liens, y compris à l'échelon international, avec d'autres groupes criminels organisés;
  - iii) les infractions que les groupes criminels organisés ont commises ou pourraient commettre;
- b) à fournir une aide factuelle et concrète aux autorités compétentes, qui pourrait contribuer à priver les groupes criminels organisés de leurs ressources ou du produit du crime.

2. Chaque État partie envisage de prévoir la possibilité, dans les cas appropriés, d'alléger la peine dont est passible un prévenu qui coopère de manière substantielle à l'enquête ou aux poursuites relatives à une infraction visée par la présente convention.

3. Chaque État partie envisage de prévoir la possibilité, conformément aux principes fondamentaux de son droit interne, d'accorder l'immunité de poursuites à une personne qui coopère de manière substantielle à l'enquête ou aux poursuites relatives à une infraction visée par la présente convention.

4. La protection de ces personnes est assurée comme le prévoit l'article 24 de la présente convention.

5. Lorsqu'une personne qui est visée au paragraphe 1 et se trouve dans un État partie peut apporter une coopération substantielle aux autorités compétentes d'un autre État partie, les États parties concernés peuvent envisager de conclure des accords ou arrangements, conformément à leur droit interne, concernant l'éventuel octroi par l'autre État partie du traitement décrit aux paragraphes 2 et 3.

Article 27

Coopération entre les services de détection et de répression

1. Les États parties coopèrent étroitement, conformément à leurs systèmes juridiques et administratifs respectifs, en vue de renforcer l'efficacité de la détection et de la répression des infractions visées par la présente convention. En particulier, chaque État partie adopte des mesures efficaces pour:

- a) renforcer ou, si nécessaire, établir des voies de communication entre ses autorités, organismes et services compétents pour faciliter l'échange sûr et rapide d'informations concernant tous les aspects des infractions visées par la présente convention, y compris, si les États parties concernés le jugent approprié, les liens avec d'autres activités criminelles;
- b) coopérer avec d'autres États parties, s'agissant des infractions visées par la présente convention, dans la conduite d'enquêtes concernant les points suivants:

- i) identité et activités des personnes soupçonnées d'implication dans lesdites infractions, lieu où elles se trouvent ou lieu où se trouvent les autres personnes concernées;
  - ii) mouvement du produit du crime ou des biens provenant de la commission de ces infractions;
  - iii) mouvement des biens, des matériels ou d'autres instruments utilisés ou destinés à être utilisés dans la commission de ces infractions;
- c) fournir, lorsqu'il y a lieu, les pièces ou quantités de substances nécessaires à des fins d'analyse ou d'enquête;
  - d) faciliter une coordination efficace entre les autorités, organismes et services compétents et favoriser l'échange de personnel et d'experts, y compris, sous réserve de l'existence d'accords ou d'arrangements bilatéraux entre les États parties concernés, le détachement d'agents de liaison;
  - e) échanger, avec d'autres États parties, des informations sur les moyens et procédés spécifiques employés par les groupes criminels organisés, y compris, s'il y a lieu, sur les itinéraires et les moyens de transport ainsi que sur l'usage de fausses identités, de documents modifiés ou falsifiés ou d'autres moyens de dissimulation de leurs activités;
  - f) échanger des informations et coordonner les mesures administratives et autres prises, comme il convient, pour détecter au plus tôt les infractions visées par la présente convention.

2. Afin de donner effet à la présente convention, les États parties envisagent de conclure des accords ou des arrangements bilatéraux ou multilatéraux prévoyant une coopération directe entre leurs services de détection et de répression et, lorsque de tels accords ou arrangements existent déjà, de les modifier. En l'absence de tels accords ou arrangements entre les États parties concernés, ces derniers peuvent se baser sur la présente convention pour instaurer une coopération en matière de détection et de répression concernant les infractions visées par la présente convention. Chaque fois que cela est approprié, les États parties utilisent pleinement les accords ou arrangements, y compris les organisations internationales ou régionales, pour renforcer la coopération entre leurs services de détection et de répression.

3. Les États parties s'efforcent de coopérer, dans la mesure de leurs moyens, pour faire face à la criminalité transnationale organisée perpétrée au moyen de techniques modernes.

Article 28

Collecte, échange et analyse d'informations sur la nature de la criminalité organisée

1. Chaque État partie envisage d'analyser, en consultation avec les milieux scientifiques et universitaires, les tendances de la criminalité organisée sur son territoire, les circonstances dans lesquelles elle opère, ainsi que les groupes professionnels et les techniques impliqués.

2. Les États parties envisagent de développer leurs capacités d'analyse des activités criminelles organisées et de les mettre en commun directement entre eux et par le biais des organisations internationales et régionales. À cet effet, des définitions, normes et méthodes communes devraient être élaborées et appliquées selon qu'il convient.

3. Chaque État partie envisage de suivre ses politiques et les mesures concrètes prises pour combattre la criminalité organisée et d'évaluer leur mise en œuvre et leur efficacité.

Article 29

Formation et assistance technique

1. Chaque État partie établit, développe ou améliore, dans la mesure des besoins, des programmes de formation spécifiques à l'intention du personnel de ses services de détection et de répression, y compris des magistrats du parquet, des juges d'instruction et des agents des douanes, ainsi que d'autres personnels chargés de prévenir, de détecter et de réprimer les infractions visées par la présente convention. Ces programmes peuvent prévoir des détachements et des échanges de personnel. Ils portent en particulier, dans la mesure où le droit interne l'autorise, sur les points suivants:

- a) méthodes employées pour prévenir, détecter et combattre les infractions visées par la présente convention;
- b) itinéraires empruntés et techniques employées par les personnes soupçonnées d'implication dans des infractions visées par la présente convention, y compris dans les États de transit, et mesures de lutte appropriées;
- c) surveillance du mouvement des produits de contrebande;
- d) détection et surveillance du mouvement du produit du crime, des biens, des matériels ou des autres instruments, et méthodes de transfert, de dissimulation ou de déguisement de ce produit, de ces biens, de ces matériels ou de ces autres instruments, ainsi que les méthodes de lutte contre le blanchiment d'argent et contre d'autres infractions financières;
- e) rassemblement des éléments de preuve;
- f) techniques de contrôle dans les zones franches et les ports francs;
- g) matériels et techniques modernes de détection et de répression, y compris la surveillance électronique, les livraisons surveillées et les opérations d'infiltration;
- h) méthodes utilisées pour combattre la criminalité transnationale organisée perpétrée au moyen d'ordinateurs, de réseaux de télécommunication ou d'autres techniques modernes, et
- i) méthodes utilisées pour la protection des victimes et des témoins.

2. Les États parties s'entraident pour planifier et exécuter des programmes de recherche et de formation conçus pour échanger des connaissances spécialisées dans les domaines visés au paragraphe 1 et, à cette fin, mettent aussi à profit, lorsqu'il y a lieu, des conférences et séminaires régionaux et internationaux pour favoriser la coopération et stimuler les échanges de vues sur les problèmes communs, y compris les problèmes et besoins particuliers des États de transit.

3. Les États parties encouragent les activités de formation et d'assistance technique de nature à faciliter l'extradition et l'entraide judiciaire. Ces activités de formation et d'assistance technique peuvent inclure une formation linguistique, des détachements et des échanges entre les personnels des autorités centrales ou des organismes ayant des responsabilités dans les domaines visés.

4. Lorsqu'il existe des accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux en vigueur, les États parties renforcent, autant qu'il est nécessaire, les mesures prises pour optimiser les acti-

vités opérationnelles et de formation au sein des organisations internationales et régionales et dans le cadre d'autres accords ou arrangements bilatéraux et multilatéraux en la matière.

Article 30

Autres mesures: application de la convention par le développement économique et l'assistance technique

1. Les États parties prennent des mesures propres à assurer la meilleure application possible de la présente convention par la coopération internationale, compte tenu des effets négatifs de la criminalité organisée sur la société en général, et sur le développement durable en particulier.

2. Les États parties font des efforts concrets, dans la mesure du possible, et en coordination les uns avec les autres ainsi qu'avec les organisations régionales et internationales:

- a) pour développer leur coopération à différents niveaux avec les pays en développement, en vue de renforcer la capacité de ces derniers à prévenir et combattre la criminalité transnationale organisée;
- b) pour accroître l'assistance financière et matérielle à fournir aux pays en développement afin d'appuyer les efforts qu'ils déploient pour lutter efficacement contre la criminalité transnationale organisée et de les aider à appliquer la présente convention avec succès;
- c) pour fournir une assistance technique aux pays en développement et aux pays à économie en transition afin de les aider à répondre à leurs besoins aux fins de l'application de la présente convention. Pour ce faire, les États parties s'efforcent de verser volontairement des contributions adéquates et régulières à un compte établi à cet effet dans le cadre d'un mécanisme de financement des Nations unies. Les États parties peuvent aussi envisager spécialement, conformément à leur droit interne et aux dispositions de la présente convention, de verser au compte susvisé un pourcentage des fonds ou de la valeur correspondante du produit du crime ou des biens confisqués en application des dispositions de la présente convention;
- d) pour encourager et convaincre d'autres États et des institutions financières, selon qu'il convient, de s'associer aux efforts faits conformément au présent article, notamment en fournissant aux pays en développement davantage de programmes de formation et de matériel moderne afin de les aider à atteindre les objectifs de la présente convention.

3. Autant que possible, ces mesures sont prises sans préjudice des engagements existants en matière d'assistance étrangère ou d'autres arrangements de coopération financière aux niveaux bilatéral, régional ou international.

4. Les États parties peuvent conclure des accords ou des arrangements bilatéraux ou multilatéraux sur l'assistance matérielle et logistique, en tenant compte des arrangements financiers nécessaires pour assurer l'efficacité des moyens de coopération internationale prévus par la présente convention et pour prévenir, détecter et combattre la criminalité transnationale organisée.

*Article 31***Prévention**

1. Les États parties s'efforcent d'élaborer et d'évaluer des projets nationaux ainsi que de mettre en place et de promouvoir les meilleures pratiques et politiques pour prévenir la criminalité transnationale organisée.

2. Conformément aux principes fondamentaux de leur droit interne, les États parties s'efforcent de réduire, par des mesures législatives, administratives ou autres appropriées, les possibilités actuelles ou futures des groupes criminels organisés de participer à l'activité des marchés licites en utilisant le produit du crime. Ces mesures devraient être axées sur:

- a) le renforcement de la coopération entre les services de détection et de répression ou les magistrats du parquet et entités privées concernées, notamment dans l'industrie;
- b) la promotion de l'élaboration de normes et procédures visant à préserver l'intégrité des entités publiques et des entités privées concernées, ainsi que de codes de déontologie pour les professions concernées, notamment celles de juriste, de notaire, de conseiller fiscal et de comptable;
- c) la prévention de l'usage improprie par les groupes criminels organisés des procédures d'appel d'offres menées par des autorités publiques ainsi que des subventions et licences accordées par des autorités publiques pour une activité commerciale;
- d) la prévention de l'usage improprie par des groupes criminels organisés de personnes morales; ces mesures pourraient inclure:
  - i) l'établissement de registres publics des personnes morales et physiques impliquées dans la création, la gestion et le financement de personnes morales;
  - ii) la possibilité de déchoir les personnes reconnues coupables d'infractions visées par la présente convention, par décision de justice ou par tout moyen approprié, pour une période raisonnable, du droit de diriger des personnes morales constituées sur leur territoire;
  - iii) l'établissement de registres nationaux des personnes déchues du droit de diriger des personnes morales, et
  - iv) l'échange d'informations contenues dans les registres mentionnés aux points d) i) et d) iii) avec les autorités compétentes des autres États parties.

3. Les États parties s'efforcent de promouvoir la réinsertion dans la société des personnes reconnues coupables d'infractions visées par la présente convention.

4. Les États parties s'efforcent d'évaluer périodiquement les instruments juridiques et les pratiques administratives pertinents en vue de déterminer s'ils comportent des lacunes permettant aux groupes criminels organisés d'en faire un usage improprie.

5. Les États parties s'efforcent de mieux sensibiliser le public à l'existence, aux causes et à la gravité de la criminalité transnationale organisée et à la menace qu'elle représente. Ils peuvent le faire, selon qu'il convient, par l'intermédiaire des médias et en adoptant des mesures destinées à promouvoir la participation du public aux activités de prévention et de lutte.

6. Chaque État partie communique au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies le nom et l'adresse de l'autorité ou des autorités susceptibles d'aider les autres États parties à mettre au point des mesures de prévention de la criminalité transnationale organisée.

7. Les États parties collaborent, selon qu'il convient, entre eux et avec les organisations régionales et internationales compétentes en vue de promouvoir et de mettre au point les mesures visées dans le présent article. À ce titre, ils participent à des projets internationaux visant à prévenir la criminalité transnationale organisée, par exemple en agissant sur les facteurs qui rendent les groupes socialement marginalisés vulnérables à l'action de cette criminalité.

*Article 32***Conférence des parties à la convention**

1. Une conférence des parties à la convention est instituée pour améliorer la capacité des États parties à combattre la criminalité transnationale organisée et pour promouvoir et examiner l'application de la présente convention.

2. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies convoquera la conférence des parties au plus tard un an après l'entrée en vigueur de la présente convention. La conférence des parties adoptera un règlement intérieur et des règles régissant les activités énoncées aux paragraphes 3 et 4 (y compris des règles relatives au financement des dépenses encourues au titre de ces activités).

3. La conférence des parties arrête des mécanismes en vue d'atteindre les objectifs visés au paragraphe 1, notamment:

- a) elle facilite les activités menées par les États parties en application des articles 29, 30 et 31 de la présente convention, y compris en encourageant la mobilisation de contributions volontaires;
- b) elle facilite l'échange d'informations entre États parties sur les caractéristiques et tendances de la criminalité transnationale organisée et les pratiques efficaces pour la combattre;
- c) elle coopère avec les organisations régionales et internationales et les organisations non gouvernementales compétentes;
- d) elle examine à intervalles réguliers l'application de la présente convention;
- e) elle formule des recommandations en vue d'améliorer la présente convention et son application;

4. Aux fins du paragraphe 3, points d) et e), la conférence des parties s'enquiert des mesures adoptées et des difficultés rencontrées par les États parties pour appliquer la présente convention en utilisant les informations que ceux-ci lui communiquent ainsi que les mécanismes complémentaires d'examen qu'elle pourra établir.

5. Chaque État partie communique à la conférence des parties, comme celle-ci le requiert, des informations sur ses programmes, plans et pratiques ainsi que sur ses mesures législatives et administratives visant à appliquer la présente convention.

*Article 33***Secrétariat**

1. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies fournit les services de secrétariat nécessaires à la conférence des parties à la convention.
2. Le secrétariat:
  - a) aide la conférence des parties à réaliser les activités énoncées à l'article 32 de la présente convention, prend des dispositions et fournit les services nécessaires pour les sessions de la conférence des parties;
  - b) aide les États parties, sur leur demande, à fournir des informations à la conférence des parties comme le prévoit l'article 32, paragraphe 5, de la présente convention, et
  - c) assure la coordination nécessaire avec le secrétariat des organisations régionales et internationales compétentes.

*Article 34***Application de la convention**

1. Chaque État partie prend les mesures nécessaires, y compris législatives et administratives, conformément aux principes fondamentaux de son droit interne, pour assurer l'exécution de ses obligations en vertu de la présente convention.
2. Les infractions établies conformément aux articles 5, 6, 8 et 23 de la présente convention sont établies dans le droit interne de chaque État partie indépendamment de leur nature transnationale ou de l'implication d'un groupe criminel organisé comme énoncé à l'article 3, paragraphe 1, de la présente convention, sauf dans la mesure où, conformément à l'article 5 de la présente convention, serait requise l'implication d'un groupe criminel organisé.
3. Chaque État partie peut adopter des mesures plus strictes ou plus sévères que celles qui sont prévues par la présente convention afin de prévenir et de combattre la criminalité transnationale organisée.

*Article 35***Règlement des différends**

1. Les États parties s'efforcent de régler les différends concernant l'interprétation ou l'application de la présente convention par voie de négociation.
2. Tout différend entre deux États parties ou plus concernant l'interprétation ou l'application de la présente convention qui ne peut être réglé par voie de négociation dans un délai raisonnable est, à la demande de l'un de ces États parties, soumis à l'arbitrage. Si, dans un délai de six mois à compter de la date de la demande d'arbitrage, les États parties ne peuvent s'entendre sur l'organisation de l'arbitrage, l'un quelconque d'entre eux peut soumettre le différend à la Cour internationale de justice en adressant une requête conformément au statut de la Cour.
3. Chaque État partie peut, au moment de la signature, de la ratification, de l'acceptation ou de l'approbation de la présente convention ou de l'adhésion à celle-ci, déclarer qu'il ne se considère pas lié par le paragraphe 2. Les autres États parties

ne sont pas liés par le paragraphe 2 envers tout État partie ayant émis une telle réserve.

4. Tout État partie qui a émis une réserve en vertu du paragraphe 3 peut la retirer à tout moment en adressant une notification au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

*Article 36***Signature, ratification, acceptation, approbation et adhésion**

1. La présente convention sera ouverte à la signature de tous les États du 12 au 15 décembre 2000 à Palerme (Italie) et, par la suite, au siège de l'Organisation des Nations unies, à New York, jusqu'au 12 décembre 2002.
2. La présente convention est également ouverte à la signature des organisations régionales d'intégration économique à la condition qu'au moins un État membre d'une telle organisation ait signé la présente convention conformément au paragraphe 1.
3. La présente convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une organisation régionale d'intégration économique peut déposer ses instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation si au moins un de ses États membres l'a fait. Dans cet instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, cette organisation déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par la présente convention. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.
4. La présente convention est ouverte à l'adhésion de tout État ou de toute organisation régionale d'intégration économique dont au moins un État membre est partie à la présente convention. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Au moment de son adhésion, une organisation régionale d'intégration économique déclare l'étendue de sa compétence concernant les questions régies par la présente convention. Elle informe également le dépositaire de toute modification pertinente de l'étendue de sa compétence.

*Article 37***Relation avec les protocoles**

1. La présente convention peut être complétée par un ou plusieurs protocoles.
2. Pour devenir partie à un protocole, un État ou une organisation régionale d'intégration économique doit être également partie à la présente convention.
3. Un État partie à la présente convention n'est pas lié par un protocole, à moins qu'il ne devienne partie audit protocole conformément aux dispositions de ce dernier.
4. Tout protocole à la présente convention est interprété conjointement avec la présente convention, compte tenu de l'objet de ce protocole.

*Article 38***Entrée en vigueur**

1. La présente convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour suivant la date de dépôt du quarantième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion. Aux fins du présent paragraphe, aucun des instruments déposés par une organisation régionale d'intégration économique n'est considéré comme un instrument venant s'ajouter aux instruments déjà déposés par les États membres de cette organisation.

2. Pour chaque État ou organisation régionale d'intégration économique qui ratifiera, acceptera ou approuvera la présente convention ou y adhérera après le dépôt du quarantième instrument pertinent, la présente convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de dépôt de l'instrument pertinent par ledit État ou ladite organisation.

*Article 39***Amendement**

1. À l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, un État partie peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Ce dernier communique alors la proposition d'amendement aux États parties et à la conférence des parties à la convention en vue de l'examen de la proposition et de l'adoption d'une décision. La conférence des parties n'épargne aucun effort pour parvenir à un consensus sur tout amendement. Si tous les efforts en ce sens ont été épuisés sans qu'un accord soit intervenu, il faudra, en dernier recours, pour que l'amendement soit adopté, un vote à la majorité des deux tiers des États parties présents à la conférence des parties et exprimant leur vote.

2. Les organisations régionales d'intégration économique disposent, pour exercer, en vertu du présent article, leur droit de vote dans les domaines qui relèvent de leur compétence, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs États membres parties à la présente convention. Elles n'exercent pas leur droit de vote si leurs États membres exercent le leur, et inversement.

3. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 est soumis à ratification, acceptation ou approbation des États parties.

4. Un amendement adopté conformément au paragraphe 1 entrera en vigueur pour un État partie quatre-vingt-dix jours après la date de dépôt par ledit État partie auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation dudit amendement.

5. Un amendement entré en vigueur a force obligatoire à l'égard des États parties qui ont exprimé leur consentement à être liés par lui. Les autres États parties restent liés par les dispositions de la présente convention et tous amendements antérieurs qu'ils ont ratifiés, acceptés ou approuvés.

*Article 40***Dénonciation**

1. Un État partie peut dénoncer la présente convention par notification écrite adressée au secrétaire général de l'Organisation des Nations unies. Une telle dénonciation prend effet un an après la date de réception de la notification par le secrétaire général.

2. Une organisation régionale d'intégration économique cesse d'être partie à la présente convention lorsque tous ses États membres l'ont dénoncée.

3. La dénonciation de la présente convention conformément au paragraphe 1 entraîne la dénonciation de tout protocole y relatif.

*Article 41***Dépositaire et langues**

1. Le secrétaire général de l'Organisation des Nations unies est le dépositaire de la présente convention.

2. L'original de la présente convention, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés, à ce dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente convention.

Convención de las Naciones Unidas contra la Delincuencia Organizada Transnacional

Artículo 1

Finalidad

El propósito de la presente Convención es promover la cooperación para prevenir y combatir más eficazmente la delincuencia organizada transnacional.

Artículo 2

Definiciones

Para los fines de la presente Convención:

- a) por "grupo delictivo organizado" se entenderá un grupo estructurado de tres o más personas que exista durante cierto tiempo y que actúe concertadamente con el propósito de cometer uno o más delitos graves o delitos tipificados con arreglo a la presente Convención con miras a obtener, directa o indirectamente, un beneficio económico u otro beneficio de orden material;
- b) por "delito grave" se entenderá la conducta que constituya un delito punible con una privación de libertad máxima de al menos cuatro años o con una pena más grave;
- c) por "grupo estructurado" se entenderá un grupo no formado fortuitamente para la comisión inmediata de un delito y en el que no necesariamente se haya asignado a sus miembros funciones formalmente definidas ni haya continuidad en la condición de miembro o exista una estructura desarrollada;
- d) por "bienes" se entenderá los activos de cualquier tipo, corporales o incorporeales, muebles o inmuebles, tangibles o intangibles, y los documentos o instrumentos legales que acrediten la propiedad u otros derechos sobre dichos activos;
- e) por "producto del delito" se entenderá los bienes de cualquier índole derivados u obtenidos directa o indirectamente de la comisión de un delito;
- f) por "embargo preventivo" o "incautación" se entenderá la prohibición temporal de transferir, convertir, enajenar o mover bienes, o la custodia o el control temporales de bienes por mandamiento expedido por un tribunal u otra autoridad competente;
- g) por "decomiso" se entenderá la privación con carácter definitivo de bienes por decisión de un tribunal o de otra autoridad competente;
- h) por "delito determinante" se entenderá todo delito del que se derive un producto que pueda pasar a constituir materia de un delito definido en el artículo 6 de la presente Convención;
- i) por "entrega vigilada" se entenderá la técnica consistente en dejar que remesas ilícitas o sospechosas salgan del territorio de uno o más Estados, lo atraviesen o entren en él, con el conocimiento y bajo la supervisión de sus autoridades

competentes, con el fin de investigar delitos e identificar a las personas involucradas en la comisión de éstos;

- j) por "organización regional de integración económica" se entenderá una organización constituida por Estados soberanos de una región determinada, a la que sus Estados miembros han transferido competencia en las cuestiones regidas por la presente Convención y que ha sido debidamente facultada, de conformidad con sus procedimientos internos, para firmar, ratificar, aceptar o aprobar la Convención o adherirse a ella; las referencias a los "Estados Parte" con arreglo a la presente Convención se aplicarán a esas organizaciones dentro de los límites de su competencia.

Artículo 3

Ámbito de aplicación

1. A menos que contenga una disposición en contrario, la presente Convención se aplicará a la prevención, la investigación y el enjuiciamiento de:
  - a) los delitos tipificados con arreglo a los artículos 5, 6, 8 y 23 de la presente Convención, y
  - b) los delitos graves que se definen en el artículo 2 de la presente Convención; cuando esos delitos sean de carácter transnacional y entrañen la participación de un grupo delictivo organizado.
2. A los efectos del párrafo 1 del presente artículo, el delito será de carácter transnacional si:
  - a) se comete en más de un Estado;
  - b) se comete dentro de un solo Estado pero una parte sustancial de su preparación, planificación, dirección o control se realiza en otro Estado;
  - c) se comete dentro de un solo Estado pero entraña la participación de un grupo delictivo organizado que realiza actividades delictivas en más de un Estado, o
  - d) se comete en un solo Estado pero tiene efectos sustanciales en otro Estado.

Artículo 4

Protección de la soberanía

1. Los Estados Parte cumplirán sus obligaciones con arreglo a la presente Convención en consonancia con los principios de igualdad soberana e integridad territorial de los Estados, así como de no intervención en los asuntos internos de otros Estados.
2. Nada de lo dispuesto en la presente Convención facultará a un Estado Parte para ejercer, en el territorio de otro Estado, jurisdicción o funciones que el derecho interno de ese Estado reserve exclusivamente a sus autoridades.

Artículo 5

Penalización de la participación en un grupo delictivo organizado

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito, cuando se cometan intencionalmente:

- a) una de las conductas siguientes, o ambas, como delitos distintos de los que entrañen el intento o la consumación de la actividad delictiva:
  - i) el acuerdo con una o más personas de cometer un delito grave con un propósito que guarde relación directa o indirecta con la obtención de un beneficio económico u otro beneficio de orden material y, cuando así lo prescriba el derecho interno, que entrañe un acto perpetrado por uno de los participantes para llevar adelante ese acuerdo o que entrañe la participación de un grupo delictivo organizado,
  - ii) la conducta de toda persona que, a sabiendas de la finalidad y actividad delictiva general de un grupo delictivo organizado o de su intención de cometer los delitos en cuestión, participe activamente en:
    - a. actividades ilícitas del grupo delictivo organizado,
    - b. otras actividades del grupo delictivo organizado, a sabiendas de que su participación contribuirá al logro de la finalidad delictiva antes descrita;
- b) la organización, dirección, ayuda, incitación, facilitación o asesoramiento en aras de la comisión de un delito grave que entrañe la participación de un grupo delictivo organizado.

2. El conocimiento, la intención, la finalidad, el propósito o el acuerdo a que se refiere el párrafo 1 del presente artículo podrán inferirse de circunstancias fácticas objetivas.

3. Los Estados Parte cuyo derecho interno requiera la participación de un grupo delictivo organizado para la penalización de los delitos tipificados con arreglo al inciso i) del apartado a) del párrafo 1 del presente artículo velarán por que su derecho interno comprenda todos los delitos graves que entrañen la participación de grupos delictivos organizados. Esos Estados Parte, así como los Estados Parte cuyo derecho interno requiera la comisión de un acto que tenga por objeto llevar adelante el acuerdo concertado con el propósito de cometer los delitos tipificados con arreglo al inciso i) del apartado a) del párrafo 1 del presente artículo, lo notificarán al Secretario General de las Naciones Unidas en el momento de la firma o del depósito de su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de la presente Convención o de adhesión a ella.

Artículo 6

Penalización del blanqueo del producto del delito

1. Cada Estado Parte adoptará, de conformidad con los principios fundamentales de su derecho interno, las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito, cuando se cometan intencionalmente:

- a) i) la conversión o la transferencia de bienes, a sabiendas de que esos bienes son producto del delito, con el propósito de ocultar o disimular el origen ilícito de los bienes o ayudar a cualquier persona involucrada en la comisión del delito determinante a eludir las consecuencias jurídicas de sus actos,
- ii) la ocultación o disimulación de la verdadera naturaleza, origen, ubicación, disposición, movimiento o propiedad de bienes o del legítimo derecho a éstos, a sabiendas de que dichos bienes son producto del delito;
- b) con sujeción a los conceptos básicos de su ordenamiento jurídico:
  - i) la adquisición, posesión o utilización de bienes, a sabiendas, en el momento de su recepción, de que son producto del delito,
  - ii) la participación en la comisión de cualesquiera de los delitos tipificados con arreglo al presente artículo, así como la asociación y la confabulación para cometerlos, el intento de cometerlos, y la ayuda, la incitación, la facilitación y el asesoramiento en aras de su comisión.
- 2. Para los fines de la aplicación o puesta en práctica del párrafo 1 del presente artículo:
  - a) cada Estado Parte velará por aplicar el párrafo 1 del presente artículo a la gama más amplia posible de delitos determinantes;
  - b) cada Estado Parte incluirá como delitos determinantes todos los delitos graves definidos en el artículo 2 de la presente Convención y los delitos tipificados con arreglo a los artículos 5, 8 y 23 de la presente Convención. Los Estados Parte cuya legislación establezca una lista de delitos determinantes incluirán entre éstos, como mínimo, una amplia gama de delitos relacionados con grupos delictivos organizados;
  - c) a los efectos del apartado b), los delitos determinantes incluirán los delitos cometidos tanto dentro como fuera de la jurisdicción del Estado Parte interesado. No obstante, los delitos cometidos fuera de la jurisdicción de un Estado Parte constituirán delito determinante siempre y cuando el acto correspondiente sea delito con arreglo al derecho interno del Estado en que se haya cometido y constituyese asimismo delito con arreglo al derecho interno del Estado Parte que aplique o ponga en práctica el presente artículo si el delito se hubiese cometido allí;
  - d) cada Estado Parte proporcionará al Secretario General de las Naciones Unidas una copia de sus leyes destinadas a dar aplicación al presente artículo y de cualquier enmienda ulterior que se haga a tales leyes o una descripción de ésta;
  - e) si así lo requieren los principios fundamentales del derecho interno de un Estado Parte, podrá disponerse que los delitos tipificados en el párrafo 1 del presente artículo no se aplicarán a las personas que hayan cometido el delito determinante;
  - f) el conocimiento, la intención o la finalidad que se requieren como elemento de un delito tipificado en el párrafo 1 del presente artículo podrán inferirse de circunstancias fácticas objetivas.

*Artículo 7***Medidas para combatir el blanqueo de dinero**

1. Cada Estado Parte:
  - a) establecerá un amplio régimen interno de reglamentación y supervisión de los bancos y las instituciones financieras no bancarias y, cuando proceda, de otros órganos situados dentro de su jurisdicción que sean particularmente susceptibles de utilizarse para el blanqueo de dinero a fin de prevenir y detectar todas las formas de blanqueo de dinero, y en ese régimen se hará hincapié en los requisitos relativos a la identificación del cliente, el establecimiento de registros y la denuncia de las transacciones sospechosas;
  - b) garantizará, sin perjuicio de la aplicación de los artículos 18 y 27 de la presente Convención, que las autoridades de administración, reglamentación y cumplimiento de la ley y demás autoridades encargadas de combatir el blanqueo de dinero (incluidas, cuando sea pertinente con arreglo al derecho interno, las autoridades judiciales), sean capaces de cooperar e intercambiar información a nivel nacional e internacional de conformidad con las condiciones prescritas en el derecho interno y, a tal fin, considerará la posibilidad de establecer una dependencia de inteligencia financiera que sirva de centro nacional de recopilación, análisis y difusión de información sobre posibles actividades de blanqueo de dinero.
2. Los Estados Parte considerarán la posibilidad de aplicar medidas viables para detectar y vigilar el movimiento transfronterizo de efectivo y de títulos negociables pertinentes, con sujeción a salvaguardias que garanticen la debida utilización de la información y sin restringir en modo alguno la circulación de capitales lícitos. Esas medidas podrán incluir la exigencia de que los particulares y las entidades comerciales notifiquen las transferencias transfronterizas de cantidades elevadas de efectivo y de títulos negociables pertinentes.
3. Al establecer un régimen interno de reglamentación y supervisión con arreglo al presente artículo y sin perjuicio de lo dispuesto en cualquier otro artículo de la presente Convención, se insta a los Estados Parte a que utilicen como guía las iniciativas pertinentes de las organizaciones regionales, interregionales y multilaterales de lucha contra el blanqueo de dinero.
4. Los Estados Parte se esforzarán por establecer y promover la cooperación a escala mundial, regional, subregional y bilateral entre las autoridades judiciales, de cumplimiento de la ley y de reglamentación financiera a fin de combatir el blanqueo de dinero.

*Artículo 8***Penalización de la corrupción**

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito, cuando se cometan intencionalmente:
  - a) la promesa, el ofrecimiento o la concesión a un funcionario público, directa o indirectamente, de un beneficio indebido que redunde en su propio provecho o en el de otra persona o entidad, con el fin de que dicho funcionario actúe o se abstenga de actuar en el cumplimiento de sus funciones oficiales;
  - b) la solicitud o aceptación por un funcionario público, directa o indirectamente, de un beneficio indebido que redunde en

su propio provecho o en el de otra persona o entidad, con el fin de que dicho funcionario actúe o se abstenga de actuar en el cumplimiento de sus funciones oficiales.

2. Cada Estado Parte considerará la posibilidad de adoptar las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito los actos a que se refiere el párrafo 1 del presente artículo cuando esté involucrado en ellos un funcionario público extranjero o un funcionario internacional. Del mismo modo, cada Estado Parte considerará la posibilidad de tipificar como delito otras formas de corrupción.
3. Cada Estado Parte adoptará también las medidas que sean necesarias para tipificar como delito la participación como cómplice en un delito tipificado con arreglo al presente artículo.
4. A los efectos del párrafo 1 del presente artículo y del artículo 9 de la presente Convención, por "funcionario público" se entenderá todo funcionario público o persona que preste un servicio público conforme a la definición prevista en el derecho interno y a su aplicación con arreglo al derecho penal del Estado Parte en el que dicha persona desempeña esa función.

*Artículo 9***Medidas contra la corrupción**

1. Además de las medidas previstas en el artículo 8 de la presente Convención, cada Estado Parte, en la medida en que proceda y sea compatible con su ordenamiento jurídico, adoptará medidas eficaces de carácter legislativo, administrativo o de otra índole para promover la integridad y para prevenir, detectar y castigar la corrupción de funcionarios públicos.
2. Cada Estado Parte adoptará medidas encaminadas a garantizar la intervención eficaz de sus autoridades con miras a prevenir, detectar y castigar la corrupción de funcionarios públicos, incluso dotando a dichas autoridades de suficiente independencia para disuadir del ejercicio de cualquier influencia indebida en su actuación.

*Artículo 10***Responsabilidad de las personas jurídicas**

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas que sean necesarias, de conformidad con sus principios jurídicos, a fin de establecer la responsabilidad de personas jurídicas por participación en delitos graves en que esté involucrado un grupo delictivo organizado, así como por los delitos tipificados con arreglo a los artículos 5, 6, 8 y 23 de la presente Convención.
2. Con sujeción a los principios jurídicos del Estado Parte, la responsabilidad de las personas jurídicas podrá ser de índole penal, civil o administrativa.
3. Dicha responsabilidad existirá sin perjuicio de la responsabilidad penal que incumba a las personas naturales que hayan perpetrado los delitos.
4. Cada Estado Parte velará en particular por que se impongan sanciones penales o no penales eficaces, proporcionadas y disuasivas, incluidas sanciones monetarias, a las personas jurídicas consideradas responsables con arreglo al presente artículo.

Artículo 11

Proceso, fallo y sanciones

1. Cada Estado Parte penalizará la comisión de los delitos tipificados con arreglo a los artículos 5, 6, 8 y 23 de la presente Convención con sanciones que tengan en cuenta la gravedad de esos delitos.

2. Cada Estado Parte velará por que se ejerzan cualesquiera facultades legales discrecionales de que disponga conforme a su derecho interno en relación con el enjuiciamiento de personas por los delitos comprendidos en la presente Convención a fin de dar máxima eficacia a las medidas adoptadas para hacer cumplir la ley respecto de esos delitos, teniendo debidamente en cuenta la necesidad de prevenir su comisión.

3. Cuando se trate de delitos tipificados con arreglo a los artículos 5, 6, 8 y 23 de la presente Convención, cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas, de conformidad con su derecho interno y tomando debidamente en consideración los derechos de la defensa, con miras a procurar que al imponer condiciones en relación con la decisión de conceder la libertad en espera de juicio o la apelación se tenga presente la necesidad de garantizar la comparecencia del acusado en todo procedimiento penal ulterior.

4. Cada Estado Parte velará por que sus tribunales u otras autoridades competentes tengan presente la naturaleza grave de los delitos comprendidos en la presente Convención al considerar la eventualidad de conceder la libertad anticipada o la libertad condicional a personas que hayan sido declaradas culpables de tales delitos.

5. Cada Estado Parte establecerá, cuando proceda, con arreglo a su derecho interno, un plazo de prescripción prolongado dentro del cual pueda iniciarse el proceso por cualquiera de los delitos comprendidos en la presente Convención y un plazo mayor cuando el presunto delincuente haya eludido la administración de justicia.

6. Nada de lo dispuesto en la presente Convención afectará al principio de que la descripción de los delitos tipificados con arreglo a ella y de los medios jurídicos de defensa aplicables o demás principios jurídicos que informan la legalidad de una conducta queda reservada al derecho interno de los Estados Parte y de que esos delitos han de ser perseguidos y sancionados de conformidad con ese derecho.

Artículo 12

Decomiso e incautación

1. Los Estados Parte adoptarán, en la medida en que lo permita su ordenamiento jurídico interno, las medidas que sean necesarias para autorizar el decomiso:

- a) del producto de los delitos comprendidos en la presente Convención o de bienes cuyo valor corresponda al de dicho producto;
- b) de los bienes, equipo u otros instrumentos utilizados o destinados a ser utilizados en la comisión de los delitos comprendidos en la presente Convención.

2. Los Estados Parte adoptarán las medidas que sean necesarias para permitir la identificación, la localización, el embargo preventivo o la incautación de cualquier bien a que se refiera el párrafo 1 del presente artículo con miras a su eventual decomiso.

3. Cuando el producto del delito se haya transformado o convertido parcial o totalmente en otros bienes, esos bienes podrán ser objeto de las medidas aplicables a dicho producto a tenor del presente artículo.

4. Cuando el producto del delito se haya mezclado con bienes adquiridos de fuentes lícitas, esos bienes podrán, sin menoscabo de cualquier otra facultad de embargo preventivo o incautación, ser objeto de decomiso hasta el valor estimado del producto entremezclado.

5. Los ingresos u otros beneficios derivados del producto del delito, de bienes en los que se haya transformado o convertido el producto del delito o de bienes con los que se haya entremezclado el producto del delito también podrán ser objeto de las medidas previstas en el presente artículo, de la misma manera y en el mismo grado que el producto del delito.

6. Para los fines del presente artículo y del artículo 13 de la presente Convención, cada Estado Parte facultará a sus tribunales u otras autoridades competentes para ordenar la presentación o la incautación de documentos bancarios, financieros o comerciales. Los Estados Parte no podrán negarse a aplicar las disposiciones del presente párrafo amparándose en el secreto bancario.

7. Los Estados Parte podrán considerar la posibilidad de exigir a un delincuente que demuestre el origen lícito del presunto producto del delito o de otros bienes expuestos a decomiso, en la medida en que ello sea conforme con los principios de su derecho interno y con la índole del proceso judicial u otras actuaciones conexas.

8. Las disposiciones del presente artículo no se interpretarán en perjuicio de los derechos de terceros de buena fe.

9. Nada de lo dispuesto en el presente artículo afectará al principio de que las medidas en él previstas se definirán y aplicarán de conformidad con el derecho interno de los Estados Parte y con sujeción a éste.

Artículo 13

Cooperación internacional para fines de decomiso

1. Los Estados Parte que reciban una solicitud de otro Estado Parte que tenga jurisdicción para conocer de un delito comprendido en la presente Convención con miras al decomiso del producto del delito, los bienes, el equipo u otros instrumentos mencionados en el párrafo 1 del artículo 12 de la presente Convención que se encuentren en su territorio deberán, en la mayor medida en que lo permita su ordenamiento jurídico interno:

- a) remitir la solicitud a sus autoridades competentes para obtener una orden de decomiso a la que, en caso de concederse, darán cumplimiento; o
- b) presentar a sus autoridades competentes, a fin de que se dé cumplimiento en el grado solicitado, la orden de decomiso expedida por un tribunal situado en el territorio del Estado Parte requirente de conformidad con lo dispuesto en el párrafo 1 del artículo 12 de la presente Convención en la medida en que guarde relación con el producto del delito, los bienes, el equipo u otros instrumentos mencionados en el párrafo 1 del artículo 12 que se encuentren en el territorio del Estado Parte requerido.

2. A raíz de una solicitud presentada por otro Estado Parte que tenga jurisdicción para conocer de un delito comprendido en la presente Convención, el Estado Parte requerido adoptará medidas encaminadas a la identificación, la localización y el embargo preventivo o la incautación del producto del delito, los bienes, el equipo u otros instrumentos mencionados en el párrafo 1 del artículo 12 de la presente Convención con miras a su eventual decomiso, que habrá de ordenar el Estado Parte requirente o, en caso de que medie una solicitud presentada con arreglo al párrafo 1 del presente artículo, el Estado Parte requerido.

3. Las disposiciones del artículo 18 de la presente Convención serán aplicables *mutatis mutandis* al presente artículo. Además de la información indicada en el párrafo 15 del artículo 18, las solicitudes presentadas de conformidad con el presente artículo contendrán lo siguiente:

- a) cuando se trate de una solicitud relativa al apartado a) del párrafo 1 del presente artículo, una descripción de los bienes susceptibles de decomiso y una exposición de los hechos en que se basa la solicitud del Estado Parte requirente que sean lo suficientemente explícitas para que el Estado Parte requerido pueda tramitar la orden con arreglo a su derecho interno;
- b) cuando se trate de una solicitud relativa al apartado b) del párrafo 1 del presente artículo, una copia admisible en derecho de la orden de decomiso expedida por el Estado Parte requirente en la que se basa la solicitud, una exposición de los hechos y la información que proceda sobre el grado de ejecución que se solicita dar a la orden;
- c) cuando se trate de una solicitud relativa al párrafo 2 del presente artículo, una exposición de los hechos en que se basa el Estado Parte requirente y una descripción de las medidas solicitadas.

4. El Estado Parte requerido adoptará las decisiones o medidas previstas en los párrafos 1 y 2 del presente artículo conforme y con sujeción a lo dispuesto en su derecho interno y en sus reglas de procedimiento o en los tratados, acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales por los que pudiera estar vinculado al Estado Parte requirente.

5. Cada Estado Parte proporcionará al Secretario General de las Naciones Unidas una copia de sus leyes y reglamentos destinados a dar aplicación al presente artículo y de cualquier enmienda ulterior que se haga a tales leyes y reglamentos o una descripción de ésta.

6. Si un Estado Parte opta por supeditar la adopción de las medidas mencionadas en los párrafos 1 y 2 del presente artículo a la existencia de un tratado pertinente, ese Estado Parte considerará la presente Convención como la base de derecho necesaria y suficiente para cumplir ese requisito.

7. Los Estados Parte podrán denegar la cooperación solicitada con arreglo al presente artículo si el delito al que se refiere la solicitud no es un delito comprendido en la presente Convención.

8. Las disposiciones del presente artículo no se interpretarán en perjuicio de los derechos de terceros de buena fe.

9. Los Estados Parte considerarán la posibilidad de celebrar tratados, acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales con

miras a aumentar la eficacia de la cooperación internacional prestada con arreglo al presente artículo.

Artículo 14

Disposición del producto del delito o de los bienes decomisados

1. Los Estados Parte dispondrán del producto del delito o de los bienes que hayan decomisado con arreglo al artículo 12 o al párrafo 1 del artículo 13 de la presente Convención de conformidad con su derecho interno y sus procedimientos administrativos.

2. Al dar curso a una solicitud presentada por otro Estado Parte con arreglo al artículo 13 de la presente Convención, los Estados Parte, en la medida en que lo permita su derecho interno y de ser requeridos a hacerlo, darán consideración prioritaria a la devolución del producto del delito o de los bienes decomisados al Estado Parte requirente a fin de que éste pueda indemnizar a las víctimas del delito o devolver ese producto del delito o esos bienes a sus propietarios legítimos.

3. Al dar curso a una solicitud presentada por otro Estado Parte con arreglo a los artículos 12 y 13 de la presente Convención, los Estados Parte podrán considerar en particular la posibilidad de celebrar acuerdos o arreglos en el sentido de:

- a) aportar el valor de dicho producto del delito o de dichos bienes, o los fondos derivados de la venta de dicho producto o de dichos bienes o una parte de esos fondos, a la cuenta designada de conformidad con lo dispuesto en el apartado c) del párrafo 2 del artículo 30 de la presente Convención y a organismos intergubernamentales especializados en la lucha contra la delincuencia organizada;
- b) repartirse con otros Estados Parte, sobre la base de un criterio general o definido para cada caso, ese producto del delito o esos bienes, o los fondos derivados de la venta de ese producto o de esos bienes, de conformidad con su derecho interno o sus procedimientos administrativos.

Artículo 15

Jurisdicción

1. Cada Estado Parte adoptará las medidas que sean necesarias para establecer su jurisdicción respecto de los delitos tipificados con arreglo a los artículos 5, 6, 8 y 23 de la presente Convención cuando:

- a) el delito se cometa en su territorio, o
- b) el delito se cometa a bordo de un buque que enarbole su pabellón o de una aeronave registrada conforme a sus leyes en el momento de la comisión del delito.

2. Con sujeción a lo dispuesto en el artículo 4 de la presente Convención, un Estado Parte también podrá establecer su jurisdicción para conocer de tales delitos cuando:

- a) el delito se cometa contra uno de sus nacionales;
- b) el delito sea cometido por uno de sus nacionales o por una persona apátrida que tenga residencia habitual en su territorio, o

c) el delito:

- i) sea uno de los delitos tipificados con arreglo al párrafo 1 del artículo 5 de la presente Convención y se cometa fuera de su territorio con miras a la comisión de un delito grave dentro de su territorio,
- ii) sea uno de los delitos tipificados con arreglo al inciso ii) del apartado b) del párrafo 1 del artículo 6 de la presente Convención y se cometa fuera de su territorio con miras a la comisión, dentro de su territorio, de un delito tipificado con arreglo a los incisos i) o ii) del apartado a) o al inciso i) del apartado b) del párrafo 1 del artículo 6 de la presente Convención.

3. A los efectos del párrafo 10 del artículo 16 de la presente Convención, cada Estado Parte adoptará las medidas que sean necesarias para establecer su jurisdicción respecto de los delitos comprendidos en la presente Convención cuando el presunto delincuente se encuentre en su territorio y el Estado Parte no lo extradite por el solo hecho de ser uno de sus nacionales.

4. Cada Estado Parte podrá también adoptar las medidas que sean necesarias para establecer su jurisdicción respecto de los delitos comprendidos en la presente Convención cuando el presunto delincuente se encuentre en su territorio y el Estado Parte no lo extradite.

5. Si un Estado Parte que ejerce su jurisdicción con arreglo a los párrafos 1 o 2 del presente artículo ha recibido notificación, o tomado conocimiento por otro conducto, de que otro u otros Estados Parte están realizando una investigación, un proceso o una actuación judicial respecto de los mismos hechos, las autoridades competentes de esos Estados Parte se consultarán, según proceda, a fin de coordinar sus medidas.

6. Sin perjuicio de las normas del derecho internacional general, la presente Convención no excluirá el ejercicio de las competencias penales establecidas por los Estados Parte de conformidad con su derecho interno.

Artículo 16

Extradición

1. El presente artículo se aplicará a los delitos comprendidos en la presente Convención o a los casos en que un delito al que se hace referencia en los apartados a) o b) del párrafo 1 del artículo 3 entrañe la participación de un grupo delictivo organizado y la persona que es objeto de la solicitud de extradición se encuentre en el territorio del Estado Parte requerido, siempre y cuando el delito por el que se pide la extradición sea punible con arreglo al derecho interno del Estado Parte requirente y del Estado Parte requerido.

2. Cuando la solicitud de extradición se base en varios delitos graves distintos, algunos de los cuales no estén comprendidos en el ámbito del presente artículo, el Estado Parte requerido podrá aplicar el presente artículo también respecto de estos últimos delitos.

3. Cada uno de los delitos a los que se aplica el presente artículo se considerará incluido entre los delitos que dan lugar a extradición en todo tratado de extradición vigente entre los Estados Parte. Los Estados Parte se comprometen a incluir tales delitos como casos de extradición en todo tratado de extradición que celebren entre sí.

4. Si un Estado Parte que supedita la extradición a la existencia de un tratado recibe una solicitud de extradición de otro Estado Parte con el que no lo vincula ningún tratado de extradición, podrá considerar la presente Convención como la base jurídica de la extradición respecto de los delitos a los que se aplica el presente artículo.

5. Los Estados Parte que supediten la extradición a la existencia de un tratado deberán:

a) en el momento de depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de la presente Convención o de adhesión a ella, informar al Secretario General de las Naciones Unidas de si considerarán o no la presente Convención como la base jurídica de la cooperación en materia de extradición en sus relaciones con otros Estados Parte en la presente Convención, y

b) si no consideran la presente Convención como la base jurídica de la cooperación en materia de extradición, esforzarse, cuando proceda, por celebrar tratados de extradición con otros Estados Parte en la presente Convención a fin de aplicar el presente artículo.

6. Los Estados Parte que no supediten la extradición a la existencia de un tratado reconocerán los delitos a los que se aplica el presente artículo como casos de extradición entre ellos.

7. La extradición estará sujeta a las condiciones previstas en el derecho interno del Estado Parte requerido o en los tratados de extradición aplicables, incluidas, entre otras, las relativas al requisito de una pena mínima para la extradición y a los motivos por los que el Estado Parte requerido puede denegar la extradición.

8. Los Estados Parte, de conformidad con su derecho interno, procurarán agilizar los procedimientos de extradición y simplificar los requisitos probatorios correspondientes con respecto a cualquiera de los delitos a los que se aplica el presente artículo.

9. A reserva de lo dispuesto en su derecho interno y en sus tratados de extradición, el Estado Parte requerido podrá, tras haberse cerciorado de que las circunstancias lo justifican y tienen carácter urgente, y a solicitud del Estado Parte requirente, proceder a la detención de la persona presente en su territorio cuya extradición se pide o adoptar otras medidas adecuadas para garantizar la comparecencia de esa persona en los procedimientos de extradición.

10. El Estado Parte en cuyo territorio se encuentre un presunto delincuente, si no lo extradita respecto de un delito al que se aplica el presente artículo por el solo hecho de ser uno de sus nacionales, estará obligado, previa solicitud del Estado Parte que pide la extradición, a someter el caso sin demora injustificada a sus autoridades competentes a efectos de enjuiciamiento. Dichas autoridades adoptarán su decisión y llevarán a cabo sus actuaciones judiciales de la misma manera en que lo harían respecto de cualquier otro delito de carácter grave con arreglo al derecho interno de ese Estado Parte. Los Estados Parte interesados cooperarán entre sí, en particular en lo que respecta a los aspectos procesales y probatorios, con miras a garantizar la eficiencia de dichas actuaciones.

11. Cuando el derecho interno de un Estado Parte le permita conceder la extradición o, de algún otro modo, la entrega de uno de sus nacionales sólo a condición de que esa persona sea devuelta a ese Estado Parte para cumplir la condena que le haya sido impuesta como resultado del juicio o proceso por el que se haya solicitado la extradición o la entrega, y cuando ese Estado Parte y el Estado Parte que solicite la extradición acepten esa opción, así como otras condiciones que estimen apropiadas, esa extradición o entrega condicional será suficiente para que quede cumplida la obligación enunciada en el párrafo 10 del presente artículo.

12. Si la extradición solicitada con el propósito de que se cumpla una condena es denegada por el hecho de que la persona buscada es nacional del Estado Parte requerido, éste, si su derecho interno lo permite y de conformidad con los requisitos de dicho derecho, considerará, previa solicitud del Estado Parte requirente, la posibilidad de hacer cumplir la condena impuesta o el resto pendiente de dicha condena con arreglo al derecho interno del Estado Parte requirente.

13. En todas las etapas de las actuaciones se garantizará un trato justo a toda persona contra la que se haya iniciado una instrucción en relación con cualquiera de los delitos a los que se aplica el presente artículo, incluido el goce de todos los derechos y garantías previstos por el derecho interno del Estado Parte en cuyo territorio se encuentre esa persona.

14. Nada de lo dispuesto en la presente Convención podrá interpretarse como la imposición de una obligación de extraditar si el Estado Parte requerido tiene motivos justificados para presumir que la solicitud se ha presentado con el fin de perseguir o castigar a una persona por razón de su sexo, raza, religión, nacionalidad, origen étnico u opiniones políticas o que su cumplimiento ocasionaría perjuicios a la posición de esa persona por cualquiera de estas razones.

15. Los Estados Parte no podrán denegar una solicitud de extradición únicamente porque se considere que el delito también entraña cuestiones tributarias.

16. Antes de denegar la extradición, el Estado Parte requerido, cuando proceda, consultará al Estado Parte requirente para darle amplia oportunidad de presentar sus opiniones y de proporcionar información pertinente a su alegato.

17. Los Estados Parte procurarán celebrar acuerdos o arreglos bilaterales y multilaterales para llevar a cabo la extradición o aumentar su eficacia.

Artículo 17

Traslado de personas condenadas a cumplir una pena

Los Estados Parte podrán considerar la posibilidad de celebrar acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales sobre el traslado a su territorio de toda persona que haya sido condenada a pena de prisión o a otra pena de privación de libertad por algún delito comprendido en la presente Convención a fin de que complete allí su condena.

Artículo 18

Asistencia judicial recíproca

1. Los Estados Parte se prestarán la más amplia asistencia judicial recíproca respecto de investigaciones, procesos y actuaciones judiciales relacionados con los delitos comprendidos en la presente Convención con arreglo a lo dispuesto en el artículo

3 y se prestarán también asistencia de esa índole cuando el Estado Parte requirente tenga motivos razonables para sospechar que el delito a que se hace referencia en los apartados a) o b) del párrafo 1 del artículo 3 es de carácter transnacional, así como que las víctimas, los testigos, el producto, los instrumentos o las pruebas de esos delitos se encuentran en el Estado Parte requerido y que el delito entraña la participación de un grupo delictivo organizado.

2. Se prestará asistencia judicial recíproca en la mayor medida posible conforme a las leyes, tratados, acuerdos y arreglos pertinentes del Estado Parte requerido con respecto a investigaciones, procesos y actuaciones judiciales relacionados con los delitos de los que una persona jurídica pueda ser considerada responsable de conformidad con el artículo 10 de la presente Convención en el Estado Parte requirente.

3. La asistencia judicial recíproca que se preste de conformidad con el presente artículo podrá solicitarse para cualquiera de los fines siguientes:

- a) recibir testimonios o tomar declaración a personas;
- b) presentar documentos judiciales;
- c) efectuar inspecciones e incautaciones y embargos preventivos;
- d) examinar objetos y lugares;
- e) facilitar información, elementos de prueba y evaluaciones de peritos;
- f) entregar originales o copias certificadas de los documentos y expedientes pertinentes, incluida la documentación pública, bancaria y financiera, así como la documentación social o comercial de sociedades mercantiles;
- g) identificar o localizar el producto del delito, los bienes, los instrumentos u otros elementos con fines probatorios;
- h) facilitar la comparecencia voluntaria de personas en el Estado Parte requirente;
- i) cualquier otro tipo de asistencia autorizada por el derecho interno del Estado Parte requerido.

4. Sin menoscabo del derecho interno, las autoridades competentes de un Estado Parte podrán, sin que se les solicite previamente, transmitir información relativa a cuestiones penales a una autoridad competente de otro Estado Parte si creen que esa información podría ayudar a la autoridad a emprender o concluir con éxito indagaciones y procesos penales o podría dar lugar a una petición formulada por este último Estado Parte con arreglo a la presente Convención.

5. La transmisión de información con arreglo al párrafo 4 del presente artículo se hará sin perjuicio de las indagaciones y procesos penales que tengan lugar en el Estado de las autoridades competentes que facilitan la información. Las autoridades competentes que reciben la información deberán acceder a toda solicitud de que se respete su carácter confidencial, incluso temporalmente, o de que se impongan restricciones a su utilización. Sin embargo, ello no obstará para que el Estado Parte receptor revele, en sus actuaciones, información que sea exculpatoria de una persona acusada. En tal caso, el Estado Parte receptor notificará al Estado Parte transmisor antes de revelar dicha información y, si así se le solicita, consultará al Estado Parte transmisor. Si, en un caso excepcional, no es posible notificar con antelación, el Estado Parte receptor informará sin demora al Estado Parte transmisor de dicha revelación.

6. Lo dispuesto en el presente artículo no afectará a las obligaciones dimanantes de otros tratados bilaterales o multilaterales vigentes o futuros que rijan, total o parcialmente, la asistencia judicial recíproca.

7. Los párrafos 9 a 29 del presente artículo se aplicarán a las solicitudes que se formulen con arreglo al presente artículo siempre que no medie entre los Estados Parte interesados un tratado de asistencia judicial recíproca. Cuando esos Estados Parte estén vinculados por un tratado de esa índole se aplicarán las disposiciones correspondientes de dicho tratado, salvo que los Estados Parte convengan en aplicar, en su lugar, los párrafos 9 a 29 del presente artículo. Se insta encarecidamente a los Estados Parte a que apliquen estos párrafos si facilitan la cooperación.

8. Los Estados Parte no invocarán el secreto bancario para denegar la asistencia judicial recíproca con arreglo al presente artículo.

9. Los Estados Parte podrán negarse a prestar la asistencia judicial recíproca con arreglo al presente artículo invocando la ausencia de doble incriminación. Sin embargo, de estimarlo necesario, el Estado Parte requerido podrá prestar asistencia, en la medida en que decida hacerlo a discreción propia, independientemente de que la conducta esté o no tipificada como delito en el derecho interno del Estado Parte requerido.

10. La persona que se encuentre detenida o cumpliendo una condena en el territorio de un Estado Parte y cuya presencia se solicite en otro Estado Parte para fines de identificación, para prestar testimonio o para que ayude de alguna otra forma a obtener pruebas necesarias para investigaciones, procesos o actuaciones judiciales respecto de delitos comprendidos en la presente Convención podrá ser trasladada si se cumplen las condiciones siguientes:

- a) la persona, debidamente informada, da su libre consentimiento;
- b) las autoridades competentes de ambos Estados Parte están de acuerdo, con sujeción a las condiciones que éstos consideren apropiadas.

11. A los efectos del párrafo 10 del presente artículo:

- a) el Estado Parte al que se traslade a la persona tendrá la competencia y la obligación de mantenerla detenida, salvo que el Estado Parte del que ha sido trasladada solicite o autorice otra cosa;
- b) el Estado Parte al que se traslade a la persona cumplirá sin dilación su obligación de devolverla a la custodia del Estado Parte del que ha sido trasladada, según convengan de antemano o de otro modo las autoridades competentes de ambos Estados Parte;
- c) el Estado Parte al que se traslade a la persona no podrá exigir al Estado Parte del que ha sido trasladada que inicie procedimientos de extradición para su devolución;
- d) el tiempo que la persona haya permanecido detenida en el Estado Parte al que ha sido trasladada se computará como parte de la pena que ha de cumplir en el Estado del que ha sido trasladada.

12. A menos que el Estado Parte desde el cual se ha de trasladar a una persona de conformidad con los párrafos 10 y 11 del presente artículo esté de acuerdo, dicha persona, cual-

quiera que sea su nacionalidad, no podrá ser enjuiciada, detenida, condenada ni sometida a ninguna otra restricción de su libertad personal en el territorio del Estado al que sea trasladada en relación con actos, omisiones o condenas anteriores a su salida del territorio del Estado del que ha sido trasladada.

13. Cada Estado Parte designará a una autoridad central encargada de recibir solicitudes de asistencia judicial recíproca y facultada para darles cumplimiento o para transmitir las a las autoridades competentes para su ejecución. Cuando alguna región o algún territorio especial de un Estado Parte disponga de un régimen distinto de asistencia judicial recíproca, el Estado Parte podrá designar a otra autoridad central que desempeñará la misma función para dicha región o dicho territorio. Las autoridades centrales velarán por el rápido y adecuado cumplimiento o transmisión de las solicitudes recibidas. Cuando la autoridad central transmita la solicitud a una autoridad competente para su ejecución, alentará la rápida y adecuada ejecución de la solicitud por parte de dicha autoridad. Cada Estado Parte notificará al Secretario General de las Naciones Unidas, en el momento de depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de la presente Convención o de adhesión a ella, el nombre de la autoridad central que haya sido designada a tal fin. Las solicitudes de asistencia judicial recíproca y cualquier otra comunicación pertinente serán transmitidas a las autoridades centrales designadas por los Estados Parte. La presente disposición no afectará al derecho de cualquiera de los Estados Parte a exigir que estas solicitudes y comunicaciones le sean enviadas por vía diplomática y, en circunstancias urgentes, cuando los Estados Parte convengan en ello, por conducto de la Organización Internacional de Policía Criminal, de ser posible.

14. Las solicitudes se presentarán por escrito o, cuando sea posible, por cualquier medio capaz de registrar un texto escrito, en un idioma aceptable para el Estado Parte requerido, en condiciones que permitan a dicho Estado Parte determinar la autenticidad. Cada Estado Parte notificará al Secretario General de las Naciones Unidas, en el momento de depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de la presente Convención o de adhesión a ella, el idioma o idiomas que sean aceptables para cada Estado Parte. En situaciones de urgencia, y cuando los Estados Parte convengan en ello, las solicitudes podrán hacerse oralmente, debiendo ser confirmadas sin demora por escrito.

15. Toda solicitud de asistencia judicial recíproca contendrá lo siguiente:

- a) la identidad de la autoridad que hace la solicitud;
- b) el objeto y la índole de las investigaciones, los procesos o las actuaciones judiciales a que se refiere la solicitud y el nombre y las funciones de la autoridad encargada de efectuar dichas investigaciones, procesos o actuaciones;
- c) un resumen de los hechos pertinentes, salvo cuando se trate de solicitudes de presentación de documentos judiciales;
- d) una descripción de la asistencia solicitada y pormenores sobre cualquier procedimiento particular que el Estado Parte requirente desee que se aplique;
- e) de ser posible, la identidad, ubicación y nacionalidad de toda persona interesada, y
- f) la finalidad para la que se solicita la prueba, información o actuación.

16. El Estado Parte requerido podrá pedir información complementaria cuando sea necesaria para dar cumplimiento a la solicitud de conformidad con su derecho interno o para facilitar dicho cumplimiento.

17. Se dará cumplimiento a toda solicitud con arreglo al derecho interno del Estado Parte requerido y en la medida en que ello no lo contravenga y sea factible, de conformidad con los procedimientos especificados en la solicitud.

18. Siempre que sea posible y compatible con los principios fundamentales del derecho interno, cuando una persona se encuentre en el territorio de un Estado Parte y tenga que prestar declaración como testigo o perito ante autoridades judiciales de otro Estado Parte, el primer Estado Parte, a solicitud del otro, podrá permitir que la audiencia se celebre por videoconferencia si no es posible o conveniente que la persona en cuestión comparezca personalmente en el territorio del Estado Parte requirente. Los Estados Parte podrán convenir en que la audiencia esté a cargo de una autoridad judicial del Estado Parte requirente y en que asista a ella una autoridad judicial del Estado Parte requerido.

19. El Estado Parte requirente no transmitirá ni utilizará, sin previo consentimiento del Estado Parte requerido, la información o las pruebas proporcionadas por el Estado Parte requerido para investigaciones, procesos o actuaciones judiciales distintos de los indicados en la solicitud. Nada de lo dispuesto en el presente párrafo impedirá que el Estado Parte requirente revele, en sus actuaciones, información o pruebas que sean exculpatorias de una persona acusada. En este último caso, el Estado Parte requirente notificará al Estado Parte requerido antes de revelar la información o las pruebas y, si así se le solicita, consultará al Estado Parte requerido. Si, en un caso excepcional, no es posible notificar con antelación, el Estado Parte requirente informará sin demora al Estado Parte requerido de dicha revelación.

20. El Estado Parte requirente podrá exigir que el Estado Parte requerido mantenga reserva acerca de la existencia y el contenido de la solicitud, salvo en la medida necesaria para darle cumplimiento. Si el Estado Parte requerido no puede mantener esa reserva, lo hará saber de inmediato al Estado Parte requirente.

21. La asistencia judicial recíproca podrá ser denegada:

- a) cuando la solicitud no se haga de conformidad con lo dispuesto en el presente artículo;
- b) cuando el Estado Parte requerido considere que el cumplimiento de lo solicitado podría menoscabar su soberanía, su seguridad, su orden público u otros intereses fundamentales;
- c) cuando el derecho interno del Estado Parte requerido prohíba a sus autoridades actuar en la forma solicitada con respecto a un delito análogo, si éste hubiera sido objeto de investigaciones, procesos o actuaciones judiciales en el ejercicio de su propia competencia;
- d) cuando acceder a la solicitud sea contrario al ordenamiento jurídico del Estado Parte requerido en lo relativo a la asistencia judicial recíproca.

22. Los Estados Parte no podrán denegar una solicitud de asistencia judicial recíproca únicamente porque se considere que el delito también entraña asuntos fiscales.

23. Toda denegación de asistencia judicial recíproca deberá fundamentarse debidamente.

24. El Estado Parte requerido cumplirá la solicitud de asistencia judicial recíproca lo antes posible y tendrá plenamente en cuenta, en la medida de sus posibilidades, los plazos que sugiera el Estado Parte requirente y que estén debidamente fundamentados, de preferencia en la solicitud. El Estado Parte requerido responderá a las solicitudes razonables que formule el Estado Parte requirente respecto de la evolución del trámite de la solicitud. El Estado Parte requirente informará con prontitud cuando ya no necesite la asistencia solicitada.

25. La asistencia judicial recíproca podrá ser diferida por el Estado Parte requerido si perturbase investigaciones, procesos o actuaciones judiciales en curso.

26. Antes de denegar una solicitud presentada con arreglo al párrafo 21 del presente artículo o de diferir su cumplimiento con arreglo al párrafo 25 del presente artículo, el Estado Parte requerido consultará al Estado Parte requirente para considerar si es posible prestar la asistencia solicitada supeditándola a las condiciones que estime necesarias. Si el Estado Parte requirente acepta la asistencia con arreglo a esas condiciones, ese Estado Parte deberá observar las condiciones impuestas.

27. Sin perjuicio de la aplicación del párrafo 12 del presente artículo, el testigo, perito u otra persona que, a instancias del Estado Parte requirente, consienta en prestar testimonio en un juicio o en colaborar en una investigación, proceso o actuación judicial en el territorio del Estado Parte requirente no podrá ser enjuiciado, detenido, condenado ni sometido a ninguna otra restricción de su libertad personal en ese territorio por actos, omisiones o declaraciones de culpabilidad anteriores a la fecha en que abandonó el territorio del Estado Parte requerido. Ese salvoconducto cesará cuando el testigo, perito u otra persona haya tenido, durante quince días consecutivos o durante el período acordado por los Estados Parte después de la fecha en que se le haya informado oficialmente de que las autoridades judiciales ya no requerían su presencia, la oportunidad de salir del país y no obstante permanezca voluntariamente en ese territorio o regrese libremente a él después de haberlo abandonado.

28. Los gastos ordinarios que ocasione el cumplimiento de una solicitud serán sufragados por el Estado Parte requerido, a menos que los Estados Parte interesados hayan acordado otra cosa. Cuando se requieran a este fin gastos cuantiosos o de carácter extraordinario, los Estados Parte se consultarán para determinar las condiciones en que se dará cumplimiento a la solicitud, así como la manera en que se sufragarán los gastos.

29. El Estado Parte requerido:

- a) facilitará al Estado Parte requirente una copia de los documentos oficiales y otros documentos o datos que obren en su poder y a los que, conforme a su derecho interno, tenga acceso el público en general;
- b) podrá, a su arbitrio y con sujeción a las condiciones que juzgue apropiadas, proporcionar al Estado Parte requirente una copia total o parcial de los documentos oficiales o de otros documentos o datos que obren en su poder y que, conforme a su derecho interno, no estén al alcance del público en general.

30. Cuando sea necesario, los Estados Parte considerarán la posibilidad de celebrar acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales que sirvan a los fines del presente artículo y que, en la práctica, hagan efectivas sus disposiciones o las refuercen.

*Artículo 19***Investigaciones conjuntas**

Los Estados Parte considerarán la posibilidad de celebrar acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales en virtud de los cuales, en relación con cuestiones que son objeto de investigaciones, procesos o actuaciones judiciales en uno o más Estados, las autoridades competentes puedan establecer órganos mixtos de investigación. A falta de acuerdos o arreglos de esa índole, las investigaciones conjuntas podrán llevarse a cabo mediante acuerdos concertados caso por caso. Los Estados Parte participantes velarán por que la soberanía del Estado Parte en cuyo territorio haya de efectuarse la investigación sea plenamente respetada.

*Artículo 20***Técnicas especiales de investigación**

1. Siempre que lo permitan los principios fundamentales de su ordenamiento jurídico interno, cada Estado Parte adoptará, dentro de sus posibilidades y en las condiciones prescritas por su derecho interno, las medidas que sean necesarias para permitir el adecuado recurso a la entrega vigilada y, cuando lo considere apropiado, la utilización de otras técnicas especiales de investigación, como la vigilancia electrónica o de otra índole y las operaciones encubiertas, por sus autoridades competentes en su territorio con objeto de combatir eficazmente la delincuencia organizada.

2. A los efectos de investigar los delitos comprendidos en la presente Convención, se alienta a los Estados Parte a que celebren, cuando proceda, acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales apropiados para utilizar esas técnicas especiales de investigación en el contexto de la cooperación en el plano internacional. Esos acuerdos o arreglos se concertarán y ejecutarán respetando plenamente el principio de la igualdad soberana de los Estados y al ponerlos en práctica se cumplirán estrictamente las condiciones en ellos contenidas.

3. De no existir los acuerdos o arreglos mencionados en el párrafo 2 del presente artículo, toda decisión de recurrir a esas técnicas especiales de investigación en el plano internacional se adoptará sobre la base de cada caso particular y podrá, cuando sea necesario, tener en cuenta los arreglos financieros y los entendimientos relativos al ejercicio de jurisdicción por los Estados Parte interesados.

4. Toda decisión de recurrir a la entrega vigilada en el plano internacional podrá, con el consentimiento de los Estados Parte interesados, incluir la aplicación de métodos tales como interceptar los bienes, autorizarlos a proseguir intactos o retirarlos o sustituirlos total o parcialmente.

*Artículo 21***Remisión de actuaciones penales**

Los Estados Parte considerarán la posibilidad de remitirse actuaciones penales para el enjuiciamiento por un delito comprendido en la presente Convención cuando se estime que esa remisión obrará en beneficio de la debida administración de justicia,

en particular en casos en que intervengan varias jurisdicciones, con miras a concentrar las actuaciones del proceso.

*Artículo 22***Establecimiento de antecedentes penales**

Cada Estado Parte podrá adoptar las medidas legislativas o de otra índole que sean necesarias para tener en cuenta, en las condiciones y para los fines que estime apropiados, toda previa declaración de culpabilidad, en otro Estado, de un presunto delincuente a fin de utilizar esa información en actuaciones penales relativas a un delito comprendido en la presente Convención.

*Artículo 23***Penalización de la obstrucción de la justicia**

Cada Estado Parte adoptará las medidas legislativas y de otra índole que sean necesarias para tipificar como delito, cuando se cometan intencionalmente:

- a) el uso de fuerza física, amenazas o intimidación, o la promesa, el ofrecimiento o la concesión de un beneficio indebido para inducir a falso testimonio u obstaculizar la prestación de testimonio o la aportación de pruebas en un proceso en relación con la comisión de uno de los delitos comprendidos en la presente Convención;
- b) el uso de fuerza física, amenazas o intimidación para obstaculizar el cumplimiento de las funciones oficiales de un funcionario de la justicia o de los servicios encargados de hacer cumplir la ley en relación con la comisión de los delitos comprendidos en la presente Convención. Nada de lo previsto en el presente apartado menoscabará el derecho de los Estados Parte a disponer de legislación que proteja a otras categorías de funcionarios públicos.

*Artículo 24***Protección de los testigos**

1. Cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas dentro de sus posibilidades para proteger de manera eficaz contra eventuales actos de represalia o intimidación a los testigos que participan en actuaciones penales y que presten testimonio sobre delitos comprendidos en la presente Convención, así como, cuando proceda, a sus familiares y demás personas cercanas.

2. Las medidas previstas en el párrafo 1 del presente artículo podrán consistir, entre otras, sin perjuicio de los derechos del acusado, incluido el derecho a las garantías procesales, en:

- a) establecer procedimientos para la protección física de esas personas, incluida, en la medida de lo necesario y lo posible, su reubicación, y permitir, cuando proceda, la prohibición total o parcial de revelar información relativa a su identidad y paradero;
- b) establecer normas probatorias que permitan que el testimonio de los testigos se preste de modo que no se ponga en peligro su seguridad, por ejemplo aceptando el testimonio por conducto de tecnologías de comunicación como videoconferencias u otros medios adecuados.

3. Los Estados Parte considerarán la posibilidad de celebrar acuerdos o arreglos con otros Estados para la reubicación de las personas mencionadas en el párrafo 1 del presente artículo.

4. Las disposiciones del presente artículo también serán aplicables a las víctimas en el caso de que actúen como testigos.

Artículo 25

Asistencia y protección a las víctimas

1. Cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas dentro de sus posibilidades para prestar asistencia y protección a las víctimas de los delitos comprendidos en la presente Convención, en particular en casos de amenaza de represalia o intimidación.

2. Cada Estado Parte establecerá procedimientos adecuados que permitan a las víctimas de los delitos comprendidos en la presente Convención obtener indemnización y restitución.

3. Cada Estado Parte permitirá, con sujeción a su derecho interno, que se presenten y examinen las opiniones y preocupaciones de las víctimas en las etapas apropiadas de las actuaciones penales contra los delincuentes sin que ello menoscabe los derechos de la defensa.

Artículo 26

Medidas para intensificar la cooperación con las autoridades encargadas de hacer cumplir la ley

1. Cada Estado Parte adoptará medidas apropiadas para alentar a las personas que participen o hayan participado en grupos delictivos organizados a:

- a) proporcionar información útil a las autoridades competentes con fines investigativos y probatorios sobre cuestiones como:
  - i) la identidad, la naturaleza, la composición, la estructura, la ubicación o las actividades de los grupos delictivos organizados;
  - ii) los vínculos, incluidos los vínculos internacionales, con otros grupos delictivos organizados;
  - iii) los delitos que los grupos delictivos organizados hayan cometido o puedan cometer;
- b) prestar ayuda efectiva y concreta a las autoridades competentes que pueda contribuir a privar a los grupos delictivos organizados de sus recursos o del producto del delito.

2. Cada Estado Parte considerará la posibilidad de prever, en los casos apropiados, la mitigación de la pena de las personas acusadas que presten una cooperación sustancial en la investigación o el enjuiciamiento respecto de los delitos comprendidos en la presente Convención.

3. Cada Estado Parte considerará la posibilidad de prever, de conformidad con los principios fundamentales de su derecho interno, la concesión de inmunidad judicial a las personas que presten una cooperación sustancial en la investigación o el enjuiciamiento respecto de los delitos comprendidos en la presente Convención.

4. La protección de esas personas será la prevista en el artículo 24 de la presente Convención.

5. Cuando una de las personas mencionadas en el párrafo 1 del presente artículo que se encuentre en un Estado Parte pueda prestar una cooperación sustancial a las autoridades competentes de otro Estado Parte, los Estados Parte interesados podrán considerar la posibilidad de celebrar acuerdos o arreglos, de conformidad con su derecho interno, con respecto a la eventual concesión, por el otro Estado Parte, del trato enunciado en los párrafos 2 y 3 del presente artículo.

Artículo 27

Cooperación en materia de cumplimiento de la ley

1. Los Estados Parte colaborarán estrechamente, en consonancia con sus respectivos ordenamientos jurídicos y administrativos, con miras a aumentar la eficacia de las medidas de cumplimiento de la ley orientadas a combatir los delitos comprendidos en la presente Convención. En particular, cada Estado Parte adoptará medidas eficaces para:

- a) mejorar los canales de comunicación entre sus autoridades, organismos y servicios competentes y, de ser necesario, establecerlos, a fin de facilitar el intercambio seguro y rápido de información sobre todos los aspectos de los delitos comprendidos en la presente Convención, así como, si los Estados Parte interesados lo estiman oportuno, sobre sus vinculaciones con otras actividades delictivas;
- b) cooperar con otros Estados Parte en la realización de indagaciones con respecto a delitos comprendidos en la presente Convención acerca de:
  - i) la identidad, el paradero y las actividades de personas presuntamente implicadas en tales delitos o la ubicación de otras personas interesadas,
  - ii) el movimiento del producto del delito o de bienes derivados de la comisión de esos delitos,
  - iii) el movimiento de bienes, equipo u otros instrumentos utilizados o destinados a utilizarse en la comisión de esos delitos;
- c) proporcionar, cuando proceda, los elementos o las cantidades de sustancias que se requieran para fines de análisis o investigación;
- d) facilitar una coordinación eficaz entre sus organismos, autoridades y servicios competentes y promover el intercambio de personal y otros expertos, incluida la designación de oficiales de enlace, con sujeción a acuerdos o arreglos bilaterales entre los Estados Parte interesados;
- e) intercambiar información con otros Estados Parte sobre los medios y métodos concretos empleados por los grupos delictivos organizados, así como, cuando proceda, sobre las rutas y los medios de transporte y el uso de identidades falsas, documentos alterados o falsificados u otros medios de encubrir sus actividades;
- f) intercambiar información y coordinar las medidas administrativas y de otra índole adoptadas con miras a la pronta detección de los delitos comprendidos en la presente Convención.

2. Los Estados Parte, con miras a dar efecto a la presente Convención, considerarán la posibilidad de celebrar acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales en materia de cooperación directa entre sus respectivos organismos encargados de hacer cumplir la ley y, cuando tales acuerdos o arreglos ya existan, de enmendarlos. A falta de tales acuerdos o arreglos entre los Estados Parte interesados, las Partes podrán considerar la presente Convención como la base para la cooperación en materia de cumplimiento de la ley respecto de los delitos comprendidos en la presente Convención. Cuando proceda, los Estados Parte recurrirán plenamente a la celebración de acuerdos y arreglos, incluso con organizaciones internacionales o regionales, con miras a aumentar la cooperación entre sus respectivos organismos encargados de hacer cumplir la ley.

3. Los Estados Parte se esforzarán por colaborar en la medida de sus posibilidades para hacer frente a la delincuencia organizada transnacional cometida mediante el recurso a la tecnología moderna.

Artículo 28

Recopilación, intercambio y análisis de información sobre la naturaleza de la delincuencia organizada

1. Los Estados Parte considerarán la posibilidad de analizar, en consulta con los círculos científicos y académicos, las tendencias de la delincuencia organizada en su territorio, las circunstancias en que actúa la delincuencia organizada, así como los grupos profesionales y las tecnologías involucrados.

2. Los Estados Parte considerarán la posibilidad de desarrollar y compartir experiencia analítica acerca de las actividades de la delincuencia organizada, tanto a nivel bilateral como por conducto de organizaciones internacionales y regionales. A tal fin, se establecerán y aplicarán, según proceda, definiciones, normas y metodologías comunes.

3. Los Estados Parte considerarán la posibilidad de vigilar sus políticas y las medidas en vigor encaminadas a combatir la delincuencia organizada y evaluarán su eficacia y eficiencia.

Artículo 29

Capacitación y asistencia técnica

1. Cada Estado Parte, en la medida necesaria, formulará, desarrollará o perfeccionará programas de capacitación específicamente concebidos para el personal de sus servicios encargados de hacer cumplir la ley, incluidos fiscales, jueces de instrucción y personal de aduanas, así como para el personal de otra índole encargado de la prevención, la detección y el control de los delitos comprendidos en la presente Convención. Esos programas podrán incluir adscripciones e intercambios de personal. En particular y en la medida en que lo permita el derecho interno, guardarán relación con:

- a) los métodos empleados en la prevención, la detección y el control de los delitos comprendidos en la presente Convención;
- b) las rutas y técnicas utilizadas por personas presuntamente implicadas en delitos comprendidos en la presente Convención, incluso en los Estados de tránsito, y las medidas de lucha pertinentes;
- c) la vigilancia del movimiento de bienes de contrabando;

d) la detección y vigilancia de los movimientos del producto del delito o de los bienes, el equipo u otros instrumentos utilizados para cometer tales delitos y los métodos empleados para la transferencia, ocultación o disimulación de dicho producto, bienes, equipo u otros instrumentos, así como los métodos utilizados para combatir el blanqueo de dinero y otros delitos financieros;

e) el acopio de pruebas;

f) las técnicas de control en zonas y puertos francos;

g) el equipo y las técnicas modernos utilizados para hacer cumplir la ley, incluidas la vigilancia electrónica, la entrega vigilada y las operaciones encubiertas;

h) los métodos utilizados para combatir la delincuencia organizada transnacional mediante computadoras, redes de telecomunicaciones u otras formas de la tecnología moderna, y

i) los métodos utilizados para proteger a las víctimas y los testigos.

2. Los Estados Parte se prestarán asistencia en la planificación y ejecución de programas de investigación y capacitación encaminados a intercambiar conocimientos especializados en las esferas mencionadas en el párrafo 1 del presente artículo y, a tal fin, también recurrirán, cuando proceda, a conferencias y seminarios regionales e internacionales para promover la cooperación y fomentar el examen de los problemas de interés común, incluidos los problemas y necesidades especiales de los Estados de tránsito.

3. Los Estados Parte promoverán actividades de capacitación y asistencia técnica que faciliten la extradición y la asistencia judicial recíproca. Dicha capacitación y asistencia técnica podrán incluir la enseñanza de idiomas, adscripciones e intercambios de personal entre autoridades centrales u organismos con responsabilidades pertinentes.

4. Cuando haya acuerdos o arreglos bilaterales y multilaterales vigentes, los Estados Parte intensificarán, en la medida necesaria, sus esfuerzos por optimizar las actividades operacionales y de capacitación en las organizaciones internacionales y regionales, así como en el marco de otros acuerdos o arreglos bilaterales y multilaterales pertinentes.

Artículo 30

Otras medidas: aplicación de la Convención mediante el desarrollo económico y la asistencia técnica

1. Los Estados Parte adoptarán disposiciones conducentes a la aplicación óptima de la presente Convención en la medida de lo posible, mediante la cooperación internacional, teniendo en cuenta los efectos adversos de la delincuencia organizada en la sociedad en general y en el desarrollo sostenible en particular.

2. Los Estados Parte harán esfuerzos concretos, en la medida de lo posible y en forma coordinada entre sí, así como con organizaciones internacionales y regionales, por:

- a) intensificar su cooperación en los diversos niveles con los países en desarrollo con miras a fortalecer las capacidades de esos países para prevenir y combatir la delincuencia organizada transnacional;

- b) aumentar la asistencia financiera y material a fin de apoyar los esfuerzos de los países en desarrollo para combatir con eficacia la delincuencia organizada transnacional y ayudarles a aplicar satisfactoriamente la presente Convención;
- c) prestar asistencia técnica a los países en desarrollo y a los países con economías en transición para ayudarles a satisfacer sus necesidades relacionadas con la aplicación de la presente Convención. A tal fin, los Estados Parte procurarán hacer contribuciones voluntarias adecuadas y periódicas a una cuenta específicamente designada a esos efectos en un mecanismo de financiación de las Naciones Unidas. Los Estados Parte también podrán considerar en particular la posibilidad, conforme a su derecho interno y a las disposiciones de la presente Convención, de aportar a la cuenta antes mencionada un porcentaje del dinero o del valor correspondiente del producto del delito o de los bienes ilícitos decomisados con arreglo a lo dispuesto en la presente Convención;
- d) alentar y persuadir a otros Estados e instituciones financieras, según proceda, para que se sumen a los esfuerzos desplegados con arreglo al presente artículo, en particular proporcionando un mayor número de programas de capacitación y equipo moderno a los países en desarrollo a fin de ayudarles a lograr los objetivos de la presente Convención.

3. En lo posible, estas medidas no menoscabarán los compromisos existentes en materia de asistencia externa ni otros arreglos de cooperación financiera en los planos bilateral, regional o internacional.

4. Los Estados Parte podrán celebrar acuerdos o arreglos bilaterales o multilaterales sobre asistencia material y logística, teniendo en cuenta los arreglos financieros necesarios para hacer efectiva la cooperación internacional prevista en la presente Convención y para prevenir, detectar y combatir la delincuencia organizada transnacional.

Artículo 31

Prevención

1. Los Estados Parte procurarán formular y evaluar proyectos nacionales y establecer y promover prácticas y políticas óptimas para la prevención de la delincuencia organizada transnacional.

2. Los Estados Parte procurarán, de conformidad con los principios fundamentales de su derecho interno, reducir las oportunidades actuales o futuras de que dispongan los grupos delictivos organizados para participar en mercados lícitos con el producto del delito adoptando oportunamente medidas legislativas, administrativas o de otra índole. Estas medidas deberán centrarse en:

- a) el fortalecimiento de la cooperación entre los organismos encargados de hacer cumplir la ley o el ministerio público y las entidades privadas pertinentes, incluida la industria;
- b) la promoción de la elaboración de normas y procedimientos concebidos para salvaguardar la integridad de las entidades públicas y de las entidades privadas interesadas, así como

códigos de conducta para profesiones pertinentes, en particular para los abogados, notarios públicos, asesores fiscales y contadores;

- c) la prevención de la utilización indebida por parte de grupos delictivos organizados de licitaciones públicas y de subsidios y licencias concedidos por autoridades públicas para realizar actividades comerciales;
- d) la prevención de la utilización indebida de personas jurídicas por parte de grupos delictivos organizados; a este respecto, dichas medidas podrían incluir las siguientes:
- i) el establecimiento de registros públicos de personas jurídicas y naturales involucradas en la constitución, la gestión y la financiación de personas jurídicas,
- ii) la posibilidad de inhabilitar por mandato judicial o cualquier medio apropiado durante un período razonable a las personas condenadas por delitos comprendidos en la presente Convención para actuar como directores de personas jurídicas constituidas en sus respectivas jurisdicciones,
- iii) el establecimiento de registros nacionales de personas inhabilitadas para actuar como directores de personas jurídicas, y
- iv) el intercambio de información contenida en los registros mencionados en los incisos i) y iii) del presente apartado con las autoridades competentes de otros Estados Parte.

3. Los Estados Parte procurarán promover la reintegración social de las personas condenadas por delitos comprendidos en la presente Convención.

4. Los Estados Parte procurarán evaluar periódicamente los instrumentos jurídicos y las prácticas administrativas pertinentes vigentes a fin de detectar si existe el peligro de que sean utilizados indebidamente por grupos delictivos organizados.

5. Los Estados Parte procurarán sensibilizar a la opinión pública con respecto a la existencia, las causas y la gravedad de la delincuencia organizada transnacional y la amenaza que representa. Cuando proceda, podrá difundirse información a través de los medios de comunicación y se adoptarán medidas para fomentar la participación pública en los esfuerzos por prevenir y combatir dicha delincuencia.

6. Cada Estado Parte comunicará al Secretario General de las Naciones Unidas el nombre y la dirección de la autoridad o las autoridades que pueden ayudar a otros Estados Parte a formular medidas para prevenir la delincuencia organizada transnacional.

7. Los Estados Parte colaborarán entre sí y con las organizaciones internacionales y regionales pertinentes, según proceda, con miras a promover y formular las medidas mencionadas en el presente artículo. Ello incluye la participación en proyectos internacionales para la prevención de la delincuencia organizada transnacional, por ejemplo mediante la mitigación de las circunstancias que hacen vulnerables a los grupos socialmente marginados a las actividades de la delincuencia organizada transnacional.

Artículo 32

Conferencia de las Partes en la Convención

1. Se establecerá una Conferencia de las Partes en la Convención con objeto de mejorar la capacidad de los Estados Parte para combatir la delincuencia organizada transnacional y para promover y examinar la aplicación de la presente Convención.

2. El Secretario General de las Naciones Unidas convocará la Conferencia de las Partes a más tardar un año después de la entrada en vigor de la presente Convención. La Conferencia de las Partes aprobará reglas de procedimiento y normas que rijan las actividades enunciadas en los párrafos 3 y 4 del presente artículo (incluidas normas relativas al pago de los gastos resultantes de la puesta en marcha de esas actividades).

3. La Conferencia de las Partes concertará mecanismos con miras a lograr los objetivos mencionados en el párrafo 1 del presente artículo, en particular a:

- a) facilitar las actividades que realicen los Estados Parte con arreglo a los artículos 29, 30 y 31 de la presente Convención, alentando inclusive la movilización de contribuciones voluntarias;
- b) facilitar el intercambio de información entre Estados Parte sobre las modalidades y tendencias de la delincuencia organizada transnacional y sobre prácticas eficaces para combatirla;
- c) cooperar con las organizaciones internacionales y regionales y las organizaciones no gubernamentales pertinentes;
- d) examinar periódicamente la aplicación de la presente Convención;
- e) formular recomendaciones para mejorar la presente Convención y su aplicación.

4. A los efectos de los apartados d) y e) del párrafo 3 del presente artículo, la Conferencia de las Partes obtendrá el necesario conocimiento de las medidas adoptadas y de las dificultades encontradas por los Estados Parte en aplicación de la presente Convención mediante la información que ellos le faciliten y mediante los demás mecanismos de examen que establezca la Conferencia de las Partes.

5. Cada Estado Parte facilitará a la Conferencia de las Partes información sobre sus programas, planes y prácticas, así como sobre las medidas legislativas y administrativas adoptadas para aplicar la presente Convención, según lo requiera la Conferencia de las Partes.

Artículo 33

Secretaría

1. El Secretario General de las Naciones Unidas prestará los servicios de secretaría necesarios a la Conferencia de las Partes en la Convención.

2. La secretaría:

- a) prestará asistencia a la Conferencia de las Partes en la realización de las actividades enunciadas en el artículo 32 de la presente Convención y organizará los períodos de sesiones de la Conferencia de las Partes y les prestará los servicios necesarios;
- b) prestará asistencia a los Estados Parte que la soliciten en el suministro de información a la Conferencia de las Partes

según lo previsto en el párrafo 5 del artículo 32 de la presente Convención, y

- c) velará por la coordinación necesaria con la secretaría de otras organizaciones internacionales y regionales pertinentes.

Artículo 34

Aplicación de la Convención

1. Cada Estado Parte adoptará, de conformidad con los principios fundamentales de su derecho interno, las medidas que sean necesarias, incluidas medidas legislativas y administrativas, para garantizar el cumplimiento de sus obligaciones con arreglo a la presente Convención.

2. Los Estados Parte tipificarán en su derecho interno los delitos tipificados de conformidad con los artículos 5, 6, 8 y 23 de la presente Convención independientemente del carácter transnacional o la participación de un grupo delictivo organizado según la definición contenida en el párrafo 1 del artículo 3 de la presente Convención, salvo en la medida en que el artículo 5 de la presente Convención exija la participación de un grupo delictivo organizado.

3. Cada Estado Parte podrá adoptar medidas más estrictas o severas que las previstas en la presente Convención a fin de prevenir y combatir la delincuencia organizada transnacional.

Artículo 35

Solución de controversias

1. Los Estados Parte procurarán solucionar toda controversia relacionada con la interpretación o aplicación de la presente Convención mediante la negociación.

2. Toda controversia entre dos o más Estados Parte acerca de la interpretación o la aplicación de la presente Convención que no pueda resolverse mediante la negociación dentro de un plazo razonable deberá, a solicitud de uno de esos Estados Parte, someterse a arbitraje. Si, seis meses después de la fecha de la solicitud de arbitraje, esos Estados Parte no han podido ponerse de acuerdo sobre la organización del arbitraje, cualquiera de esos Estados Parte podrá remitir la controversia a la Corte Internacional de Justicia mediante solicitud conforme al Estatuto de la Corte.

3. Cada Estado Parte podrá, en el momento de la firma, ratificación, aceptación o aprobación de la presente Convención o adhesión a ella, declarar que no se considera vinculado por el párrafo 2 del presente artículo. Los demás Estados Parte no quedarán vinculados por el párrafo 2 del presente artículo respecto de todo Estado Parte que haya hecho esa reserva.

4. El Estado Parte que haya hecho una reserva de conformidad con el párrafo 3 del presente artículo podrá en cualquier momento retirar esa reserva notificándolo al Secretario General de las Naciones Unidas.

Artículo 36

Firma, ratificación, aceptación, aprobación y adhesión

1. La presente Convención estará abierta a la firma de todos los Estados del 12 al 15 de diciembre de 2000 en Palermo (Italia) y después de esa fecha en la sede de las Naciones Unidas en Nueva York hasta el 12 de diciembre de 2002.

2. La presente Convención también estará abierta a la firma de las organizaciones regionales de integración económica siempre que al menos uno de los Estados miembros de tales organizaciones haya firmado la presente Convención de conformidad con lo dispuesto en el párrafo 1 del presente artículo.

3. La presente Convención estará sujeta a ratificación, aceptación o aprobación. Los instrumentos de ratificación, aceptación o aprobación se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. Las organizaciones regionales de integración económica podrán depositar su instrumento de ratificación, aceptación o aprobación si por lo menos uno de sus Estados miembros ha procedido de igual manera. En ese instrumento de ratificación, aceptación o aprobación, esas organizaciones declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por la presente Convención. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

4. La presente Convención estará abierta a la adhesión de todos los Estados u organizaciones regionales de integración económica que cuenten por lo menos con un Estado miembro que sea Parte en la presente Convención. Los instrumentos de adhesión se depositarán en poder del Secretario General de las Naciones Unidas. En el momento de su adhesión, las organizaciones regionales de integración económica declararán el alcance de su competencia con respecto a las cuestiones regidas por la presente Convención. Dichas organizaciones comunicarán también al depositario cualquier modificación pertinente del alcance de su competencia.

Artículo 37

Relación con los protocolos

1. La presente Convención podrá complementarse con uno o más protocolos.
2. Para pasar a ser parte en un protocolo, los Estados o las organizaciones regionales de integración económica también deberán ser parte en la presente Convención.
3. Los Estados Parte en la presente Convención no quedarán vinculados por un protocolo a menos que pasen a ser parte en el protocolo de conformidad con sus disposiciones.
4. Los protocolos de la presente Convención se interpretarán juntamente con ésta, teniendo en cuenta la finalidad de esos protocolos.

Artículo 38

Entrada en vigor

1. La presente Convención entrará en vigor el nonagésimo día después de la fecha en que se haya depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión. A los efectos del presente párrafo, los instrumentos depositados por una organización regional de integración económica no se considerarán adicionales a los depositados por los Estados miembros de tal organización.
2. Para cada Estado u organización regional de integración económica que ratifique, acepte o apruebe la presente Convención o se adhiera a ella después de haberse depositado el cuadragésimo instrumento de ratificación, aceptación, aprobación o adhesión, la presente Convención entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha en que ese Estado u organización haya depositado el instrumento pertinente.

Artículo 39

Enmienda

1. Cuando hayan transcurrido cinco años desde la entrada en vigor de la presente Convención, los Estados Parte podrán proponer enmiendas por escrito al Secretario General de las Naciones Unidas, quien a continuación comunicará toda enmienda propuesta a los Estados Parte y a la Conferencia de las Partes en la Convención para que la examinen y decidan al respecto. La Conferencia de las Partes hará todo lo posible por lograr un consenso sobre cada enmienda. Si se han agotado todas las posibilidades de lograr un consenso y no se ha llegado a un acuerdo, la aprobación de la enmienda exigirá, en última instancia, una mayoría de dos tercios de los Estados Parte presentes y votantes en la sesión de la Conferencia de las Partes.
2. Las organizaciones regionales de integración económica, en asuntos de su competencia, ejercerán su derecho de voto con arreglo al presente artículo con un número de votos igual al número de sus Estados miembros que sean Partes en la presente Convención. Dichas organizaciones no ejercerán su derecho de voto si sus Estados miembros ejercen el suyo, y viceversa.
3. Toda enmienda aprobada de conformidad con el párrafo 1 del presente artículo estará sujeta a ratificación, aceptación o aprobación por los Estados Parte.
4. Toda enmienda refrendada de conformidad con el párrafo 1 del presente artículo entrará en vigor respecto de un Estado Parte noventa días después de la fecha en que éste deposite en poder del Secretario General de las Naciones Unidas un instrumento de ratificación, aceptación o aprobación de esa enmienda.
5. Cuando una enmienda entre en vigor, será vinculante para los Estados Parte que hayan expresado su consentimiento al respecto. Los demás Estados Parte quedarán sujetos a las disposiciones de la presente Convención, así como a cualquier otra enmienda anterior que hubiesen ratificado, aceptado o aprobado.

Artículo 40

Denuncia

1. Los Estados Parte podrán denunciar la presente Convención mediante notificación escrita al Secretario General de las Naciones Unidas. La denuncia surtirá efecto un año después de la fecha en que el Secretario General haya recibido la notificación.
2. Las organizaciones regionales de integración económica dejarán de ser Partes en la presente Convención cuando la hayan denunciado todos sus Estados miembros.
3. La denuncia de la presente Convención con arreglo al párrafo 1 del presente artículo entrañará la denuncia de sus protocolos.

*Artículo 41***Depositario e idiomas**

1. El Secretario General de las Naciones Unidas será el depositario de la presente Convención.
2. El original de la presente Convención, cuyos textos en árabe, chino, español, francés, inglés y ruso son igualmente auténticos, se depositará en poder del Secretario General de las Naciones Unidas.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios infrascritos, debidamente autorizados por sus respectivos Gobiernos, han firmado la presente Convención.

---

*BILAGA II***FÖRKLARING****om Europeiska gemenskapens behörighet med avseende på frågor som faller under Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet**

Enligt artikel 36.3. i Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet skall en regional organisation för ekonomisk integration i sitt instrument avseende ratificering, godkännande eller godtagande avge en förklaring om omfattningen av sin behörighet.

1. Gemenskapen framhåller att den har behörighet när det gäller att gradvis upprätta den inre marknaden, som omfattar ett område utan inre gränser där den fria rörligheten för varor och tjänster säkerställs i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Gemenskapen har i detta syfte antagit åtgärder för att bekämpa penningtvätt. Dessa innefattar för närvarande dock inte åtgärder för samarbete mellan finansunderrättelseenheter, upptäckt och övervakning av rörelser av kontanta medel över gränserna mellan medlemsstaterna eller samarbete mellan rättsliga och brottsbekämpande myndigheter. Gemenskapen har även antagit åtgärder för att säkerställa öppenhet och lika tillträde för alla anbudsgivare till marknaderna för offentlig varu- och tjänsteupphandling, vilket bidrar till att förhindra korruption. I de fall då gemenskapen har antagit åtgärder ankommer det på gemenskapen att själv ingå avtal om externa åtaganden med tredje länder eller behöriga internationella organisationer som påverkar dessa åtgärder eller ändrar deras räckvidd. Denna behörighet hänför sig till artiklarna 7 och 9 samt artikel 31.2. c i konventionen.

Gemenskapens politik inom utvecklingssamarbetet kompletterar dessutom medlemsstaternas politik och inbegriper åtgärder för att bekämpa korruption. Denna behörighet gäller artikel 30 i konventionen. Gemenskapen anser sig dessutom bunden av andra bestämmelser i konventionen om de rör tillämpningen av artiklarna 7, 9 och 30 samt artikel 31.2. c, särskilt de artiklar som rör syfte, definitioner och slutbestämmelser. Omfattningen och utövandet av gemenskapens behörighet är genom sin art i ständigt utveckling och gemenskapen kommer vid behov att komplettera eller ändra denna förklaring i enlighet med artikel 36.3. i konventionen.

2. Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet skall med avseende på gemenskapens behörighet gälla för de territorier i vilka Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas, på de villkor som anges i det fördraget, särskilt artikel 299 i detta.

I enlighet med artikel 299 skall denna förklaring inte tillämpas beträffande de territorier i medlemsstaterna där nämnda fördrag inte gäller och den påverkar inte tillämpningen av sådana akter eller ståndpunkter som kan komma att antas enligt konventionen av de berörda medlemsstaterna på sådana territoriers vägnar eller i deras intresse.

---

*BILAGA III***UTTALANDE**

När det gäller artikel 35.2. påpekar gemenskapen att endast stater, enligt artikel 34.1. i Internationella domstolens stadga, får vara parter vid denna domstol. Tvister där gemenskapen är inblandad kan enligt artikel 35.2. därför endast lösas genom skiljeförfarande.

RÅDETS BESLUT

av den 29 april 2004

om makroekonomiskt bistånd till Albanien och upphävande av beslut 1999/282/EG

(2004/580/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Kommissionen har samrått med Ekonomiska och finansiella kommittén innan förslaget lades fram.

(2) I efterdyningarna av Kosovokrisen godkände rådet genom beslut 1999/282/EG ⁽²⁾ ett makroekonomiskt bistånd till Albanien på upp till 20 miljoner euro i form av en långfristig lånefacilitet. Eftersom betalningsbalansläget blev bättre än väntat avstod de albanska myndigheterna från att begära att detta bistånd skulle frigöras, varför kommissionen ställde in det år 2001.

(3) Inom ramen för stabiliserings- och associeringsprocessen, som utgör ramen för EU:s relationer med regionen, är det önskvärt att stödja de ansträngningar som görs för att den politiska och ekonomiska stabiliseringen i Albanien skall fortsätta, i syfte att utveckla fullt utbyggda samarbetsförbindelser med gemenskapen; detta är också syftet med stabiliserings- och associeringsavtalet som för närvarande är föremål för förhandlingar mellan Albanien och EU.

(4) Den 21 juni 2002 godkände Internationella monetära fonden (IMF) ett treårigt program till förmån för Albanien understött av en mekanism för fattigdomsminskning och ökad tillväxt (PRGF) med ett belopp på ungefär 36 miljoner dollar, för att stödja myndigheternas ekonomiska program under perioden juni 2002–juni 2005; av detta belopp planeras 11 miljoner dollar att utbetalas under 2004.

(5) Inom ramen för den nya treåriga stödstrategi (*Country Assistance Strategy – CAS*) som antogs av Världsbankens styrelse den 20 juni 2002 planeras 8 miljoner dollar att betalas ut under 2004 via en stödkredit för fattigdomsbekämpning (*Poverty Reduction Support Credit*).

(6) Utöver dessa beräknade finansiella stöd som förväntas komma från Internationella monetära fonden och Världsbanken kvarstår ett betydande finansieringsunderskott under 2004, som måste täckas för att stödja de politiska mål som ingår i myndigheternas reformansatser.

(7) Gemenskapen har redan tidigare beviljat makroekonomiskt bistånd till Albanien. De albanska myndigheterna har begärt ytterligare ekonomiskt bistånd från de internationella finansiella instituten, gemenskapen och andra bilaterala givare.

(8) Makroekonomiskt gemenskapsbistånd till Albanien är en lämplig åtgärd för att hjälpa landet att klara av sina finansieringsbehov, bl.a. genom förstärkningar av dess reserver och genom budgetstöd.

(9) Ekonomiskt bistånd från gemenskapen i form av ett långfristigt lån kombinerat med ett direkt bidrag är en lämplig åtgärd för att göra Albanien yttre finansiella ställning mer hållbar, med tanke på landets relativt låga utvecklingsgrad.

(10) Detta ekonomiska stöd, särskilt bidragsdelen, bör lämnas efter det att det kontrollerats huruvida fastställda finansiella och ekonomiska villkor kan uppfyllas.

(11) För att effektivt skydda gemenskapens ekonomiska intressen i samband med detta makroekonomiska bistånd är det nödvändigt att lämpliga åtgärder vidtas av Albanien för att förhindra bedrägerier och andra oegentligheter i samband med biståndet, liksom att kontroller utförs av kommissionen och revisioner av revisionsrätten.

(12) Budgetmyndighetens befogenhet påverkas inte av att en bidragsdel inkluderats i biståndet.

(13) Detta bistånd bör förvaltas av kommissionen i samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén.

(14) För antagandet av detta beslut innehåller fördraget inte några andra befogenheter än dem i artikel 308.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 31 mars 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).
⁽²⁾ EGT L 110, 28.4.1999, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall göra makroekonomiskt bistånd, i form av ett långfristigt lån och ett direkt bidrag, tillgängligt för Albanien i syfte att hjälpa landet att uppfylla sitt externa finansieringsbehov, bl.a. genom att förstärka landets reserver och genom budgetstöd.
2. Biståndets lånedel skall vara högst 9 miljoner euro och den maximala löptiden 15 år. Kommissionen skall därför vara bemyndigad att på gemenskapens vägnar låna upp erforderliga medel, vilka kommer att ställas till Albanien i form av ett lån.
3. Biståndets bidragsdel skall uppgå till högst 16 miljoner euro.
4. Gemenskapens ekonomiska bistånd skall förvaltas av kommissionen i nära samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén och på ett sätt som är förenligt med de avtal som ingåtts mellan IMF och Albanien.
5. Gemenskapens ekonomiska bistånd skall vara tillgängligt i två år från och med den första dagen efter ikraftträdandet av detta beslut. Om omständigheterna så kräver kan kommissionen, efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén, besluta att förlänga tillgänglighetsperioden med högst ett år.

Artikel 2

1. Kommissionen är bemyndigad att, efter konsultation med Ekonomiska och finansiella kommittén, enas med Albanien om vilken ekonomisk politik och vilka finansiella villkor som skall ingå i biståndet, och detta skall formuleras i ett samförståndsavtal. Villkoren skall vara i överensstämmelse med de avtal som avses i artikel 1.4.
2. Innan det faktiska genomförandet av gemenskapsbiståndet skall kommissionen kontrollera tillförlitligheten hos Albanien finansiella kretslopp, administrativa förfaranden samt interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för detta makroekonomiska bistånd från gemenskapen.
3. Kommissionen skall regelbundet, i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén och samordnat med IMF, kontrollera att Albanien ekonomiska politik överensstämmer med syftena för detta ekonomiska stöd och att de ekonomisk-politiska och finansiella villkoren uppfylls.

Artikel 3

1. Låne- och bidragsdelen av detta bistånd skall genom kommissionens försorg ställas till Albanien i form av åtmin-

stone två delutbetalningar. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 2 och en tillfredsställande bedömning enligt artikel 2.2 skall den första delutbetalningen frigöras på basis av ett tillfredsställande genomförande av Albanien makroekonomiska program enligt den befintliga IMF-mekanismen för fattigdomsminskning och ökad tillväxt.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 2 skall den andra och även eventuella ytterligare delutbetalningar ske på grundval av ett tillfredsställande genomförande av ovan nämnda program och tidigast ett kvartal efter den första delutbetalningen.

3. Medlen skall utbetalas till Albanien centralbank. Slutmotagare av medlen kommer att vara Albanien centralbank, i den utsträckning biståndet är avsett som en förstärkning av landets reserver, eller finansministeriet om det är avsett för budgetstöddamål.

Artikel 4

Genomförandet av detta bistånd skall äga rum i enlighet med budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget samt dess genomförandebestämmelser. Det samförståndsavtal man skall enas om med Albanien myndigheter skall särskilt innehålla lämpliga albanska åtgärder som avser att förebygga bedrägerier och andra oegentligheter kopplade till detta bistånd. Det skall också innehålla bestämmelser om kontroller som skall göras av kommissionen, inklusive Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF), och ge rätt att utföra platskontroller och inspektioner och för revisionsrätten, när så är lämpligt, att utföra revisioner på plats.

Artikel 5

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avses i artikel 1.2 skall genomföras med användande av samma valuteringsdag och får för gemenskapen inte medföra omvandling av löptider, valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.

2. Kommissionen skall, om Albanien så begär, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att den får åberopas.

3. På Albanien begäran och i de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet, får kommissionen refinansiera hela eller en del av sin ursprungliga upplåning eller ändra motsvarande finansiella villkor. Refinansierings- eller ändringstransaktionerna skall genomföras i enlighet med de villkor som anges i punkt 1 och får inte förlänga den genomsnittliga löptiden för upplåningen i fråga eller öka beloppet, beräknat enligt den aktuella valutakursen, av det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller ändringen av de finansiella villkoren.

4. Alla gemenskapens kostnader som är direkt relaterade till upp- och utlåningstransaktioner med anledning av detta beslut skall bestridas av Albanien.

5. Ekonomiska och finansiella kommittén skall informeras om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 6

Kommissionen skall minst en gång om året, och före september månad, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av hur detta beslut genomfördes föregående år.

Artikel 7

Rådets beslut 1999/282/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 29 april 2004

om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna

(2004/581/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 a i detta,

med beaktande av Republiken Greklands initiativ ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att uppdatera de befintliga beteckningarna på de skyltar vid de yttre luftgränsövergångsställena som markerar köer för personer som inreser i medlemsstaternas territorium, beteckningar som omfattas av Schengenregelverkets verkställande kommittés beslut SCH/Com-ex(94) 17 rev 4 av den 22 december 1994 om införande och tillämpning av Schengensystemet på flygplatser ⁽³⁾, för att beakta avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer.
- (2) Det är också nödvändigt att på ett enhetligt sätt fastställa beteckningar för nya skyltar som markerar passagerarköer vid de yttre land- och sjögränser där sådana köer används.
- (3) För att undvika att en oproportionerligt stor ekonomisk börda läggs på medlemsstaterna är det lämpligt att föreskriva en övergångsperiod på fem år under vilken bestämmelserna i detta beslut endast skall tillämpas om medlemsstaterna sätter upp nya skyltar eller ersätter befintliga sådana.
- (4) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta beslut bygger vidare på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter det att rådet har antagit detta beslut, besluta huruvida landet skall genomföra det i sin nationella lagstiftning.

(5) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med det avtal som ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en sådan utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet ⁽⁵⁾.

(6) Detta beslut utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁶⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Förenade kungariket.

(7) Detta beslut innebär en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁷⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Irland.

(8) Detta beslut utgör en rättsakt som bygger vidare på Schengenregelverket eller som på annat sätt hänför sig till det regelverket i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall tillhandahålla skilda köer vid godkända luftgränsövergångsställen vid de yttre gränserna för att utföra nödvändiga gränskontroller av personer som inreser i deras territorium. Köerna skall skiljas åt genom de skyltar som anges i artikel 2.

⁽¹⁾ EUT C 125, 27.3.2003, s. 6.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 18 november 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 168.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁶⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

Samma skyltar skall användas om medlemsstaterna tillhandahåller skilda köer vid övergångsställen vid de yttre land- och sjögränserna.

Artikel 2

Beteckningarna på skyltarna, som kan visas elektroniskt, skall vara enligt vad som anges i bilagorna.

Dessa beteckningar kan visas på det eller de språk som varje medlemsstat anser lämpligt.

Artikel 3

1. a) EU-medborgare,
b) medborgare i stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
c) medborgare i Schweiziska edsförbundet, och
d) i a, b och c ovan uppräknade personers familjemedlemmar, vilka inte är medborgare i någon av dessa stater och omfattas av bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen om fri rörlighet för medborgare i Europeiska unionen,
får använda den kö som anges på skylten i bilaga I. De får också använda den kö som anges på skylten i bilaga II.
2. Alla andra tredjelandsmedborgare skall använda den kö som anges på skylten i bilaga II.
3. I händelse av en tillfällig obalans i trafikflödet vid ett särskilt gränsövergångsställe får de behöriga myndigheterna emellertid bevilja undantag från reglerna om användning av olika köer för den tid som krävs för att avhjälpa denna obalans.

Artikel 4

Vid gränsövergångsställen till lands och i kusthamnar får medlemsstaterna hänvisa fordonstrafik till olika köer för lätta och tunga fordon samt bussar genom att använda de skyltar som anges i bilaga III.

Medlemsstaterna får vid behov använda olika beteckningar på dessa skyltar mot bakgrund av lokala omständigheter.

Artikel 5

Punkt 2 i bilagan (SCH/I-front (94) 39 rev 9) till Schengenregelverkets verkställande kommittés beslut SCH/Com-ex(94) 17 rev 4 av den 22 december 1994, tillsammans med punkt 2 i det beslut som fogas till den bilagan om införande och tillämpning av Schengenarrangemang vid flygplatser och flygfält (mindre flygplatser), skall upphöra att gälla.

Artikel 6

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 juni 2004 i den mån medlemsstaterna sätter upp nya skyltar eller ersätter befintliga skyltar vid gränsövergångsställen som omfattas av detta beslut. I alla övriga fall skall detta beslut tillämpas från och med den 1 juni 2009.

Artikel 7

Detta beslut skall inte tillämpas på gränser mellan medlemsstater som omfattas av artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Luxemburg den 29 april 2004.

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

BILAGA I

⁽¹⁾ Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

BILAGA II

SAMTLIGA

PASS

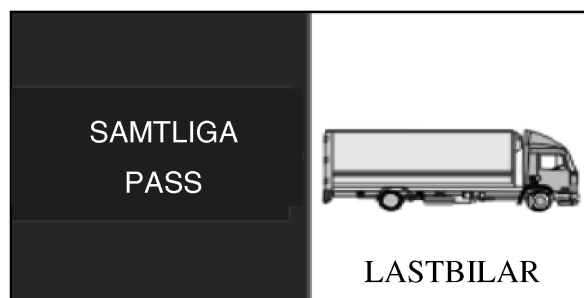
BILAGA III

(¹) Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

(²) Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

(³) Logotypen ej tillämplig på Norge och Island.

MEDLEMSSTATERNAS REGERINGSFÖRETRÄDARES KONFERENS

BESLUT AV FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET

av den 28 april 2004

om privilegier och immunitet för Athena

(2004/582/EG)

FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR,
FÖRSAMLADE I EUROPEISKA UNIONENS RÅD, HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen (FEU),
särskilt avdelning V i detta, och

av följande skäl:

(1) Athena är den mekanism som inrättades genom rådets beslut 2004/197/GUSP⁽¹⁾ för att förvalta finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser. Vissa privilegier och viss immunitet är nödvändiga för att göra det lättare för Athena att fungera på lämpligt sätt enbart i Europeiska unionens och dess medlemsstaters intresse.

(2) I skattehänseende anser medlemsstaterna att Athena uppfyller kriterierna för skattebefrielse enligt artikel 15.10 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽²⁾ och artikel 23.1 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Egendom, medel och tillgångar som tillhör Athena eller som på medlemsstaternas vägnar förvaltas av Athena skall, var de än

⁽¹⁾ EUT L 63, 28.2.2004, s. 68.

⁽²⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 290/2004 (EUT L 50, 20.2.2004, s. 5).

⁽³⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

finns på medlemsstaternas territorium och vem som än förfogar över dem, vara immuna mot genomsökning, beslag, rekvisition, konfiskation eller varje annan form av administrativ eller juridisk tvångsåtgärd.

Artikel 2

Athenas arkiv skall vara okränkbara.

Artikel 3

1. Inom ramen för Athenas officiella verksamhet skall tillgångar, inkomster och övrig egendom som tillhör Athena eller som på medlemsstaternas vägnar förvaltas av Athena vara befriade från alla direkta skatter.

2. Inköp och förvärv som görs av Athena skall vara befriade från alla indirekta skatter som ingår i priset på lös eller fast egendom och på tjänster som förvärfas för tjänstebruk och som innebär en avsevärd utgift. Befrielsen ges genom återbetalning eller avskrivning.

3. Ingen befrielse skall beviljas för skatter som enbart utgör avgifter för allmännyttiga tjänster.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall tillåta Athena att på tjänstens vägnar kommunicera fritt utan behov av tillstånd och skall skydda dess rätt till detta. Athena skall ha rätt att använda koder och att sända och ta emot officiell korrespondens och andra officiella meddelanden genom kurir eller i förseglade väskor för vilka samma privilegier och samma immunitet skall gälla som för diplomatiska kurirer och väskor.

Artikel 5

Artiklarna 1–4 skall gälla utom när Athenas särskilda kommitté uttryckligen i något särskilt fall har avstått från immuniteten och privilegiet.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft den 1 november 2004 under förutsättning att samtliga medlemsstater då har underrättat rådets generalsekretariat om att de förfaranden som krävs för genomförandet inom deras nationella rättssystem definitivt eller preliminärt har slutförts.

Artikel 7

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de abril de 2004.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende april to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten April zweitausendundvier.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Απριλίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of April in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit avril deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto aprile duemilaquattro.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste april, tweeduizendvier.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Abril de dois mil e quatro.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäkahdeksantena päivänä huhtikuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde april tjugohundrafyra.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

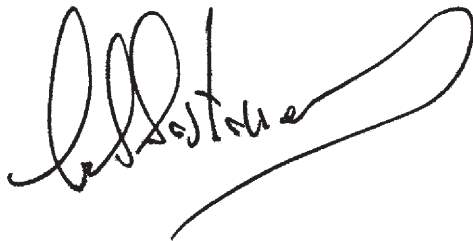
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

Procco Antonio Camporossi

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

N. Schmit

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Th. G. M. M.

Für die Regierung der Republik Österreich

Georg Wodnyga

Pelo Governo da República Portuguesa

João Pedro

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

---